Helen Bianchin - Ipeksi Akşamlar

“Evet mi, hayır mı Kris?”

Jared’ın önerisini kabul etmek bir kaplanın yanına sokulmaya benziyordu. Ama Kris’in başka seçeneği de yoktu.

Bölüm Bir

Dev gibi Boing yavaş yavaş alçalarak inişe geç-ti. Kris artık Sydney’in merkezinde karıncalar gi-bi kaynaşan kalabalığı, masmavi denizin biraz ge-risinde paha biçilmez bir amt gibi yükselen opera binasını görebiliyordu.

Avrupa’da bir yıl geçirdikten sonra yuvaya dön-me duygusu insamn içinde ölçülmez güzellikte kı-pırtıların yeşermesine neden ölüyordu. Bu duygu-lar içinde gümrükten geçip çıkış kapışma doğru yürüdü. Çıkışta onu, orta yaşlı, üniformalı ve yü-zündeki gülümsemeden genç kızı görmekten mut-luluk duyduğu belli olan bir adam karşıladı. Kris, küçüklüğünden beri aşina olduğu bu yüze koşar adımlarla yaklaştı.

Adam kısaca, «Araba dışarıda,» diye mırıldan-dı ve genç kızın bavullarım taşıyan tekerlekli ta-şıyıcıyı aldı. Gözlerinde muzip pırıltılar oynaşı-yordu.

«Arabayı park yerine götürmedin mi, Sam? Sen yakında öyle bir ceza yiyeceksin ki!»

«Görevlilerden biri işgüzarlık ederse belki. Ay-rıca Laurensen plakasını görenler de pek...»

«Yetkililerin görmezlikten gelmeleri için dua edelim bari!» Kris, adamın arkasından kendi ken-dine açılan camlı kapıdan çıktı ve kaldırımın ke-narına park edilmiş beyaz Rolls Royce’a doğru yürüdü.

Angela Laurensen sonu gelmez servetinin pırıl-tılarım. göstermekten büyük haz duyardı. Eğer Sam Rolls Royce’la bugün gelemeyecek olsaydı,

sevgili üvey annesi tam gün için, şoförüyle kocaman bir araba kiralamakta bir an bile tereddüt göstermezdi. Daha düşük kaliteli bir şeye bakmaya bile dayanamayacağı için kiralayacağı araba da kuşkusuz Rolls Royce olacaktı.

«Ben yokken herhangi önemli bir şey oldu mu, Sam?» diye sordu Kris. Araba şimdi havaalanından uzaklaşmış ve kentin gürültülü trafiğinin içine girmişti.

«Avustralya ekonomisinin durumu hakkında geniş bir rapor mu istiyorsun yoksa? Benzin fiyatları, hisse senetlerinin durumu falan?»

Kris, Sam'in kendisiyle dalga geçtiğini biliyordu. Dikiz aynasından kendisini süzen adama gülümsedi.

Sam ve Suzy Pemberton, Kris daha küçücükken Laurensenler'in evinde çalışmaya başlamışlardı. Babası, şahane bir kadın olan Angela'yla evlenmeden çok önce...

Bundan sonra acaba nasıl bir gelecek bekliyordu kendisini? Yirmi yaşında hatta yirmi bir olmak üzereydi, öğrenimini tamamlamıştı. Yurt dışında okumak ona ilginç ve hayal bile edemeyeceği bir sürü deneyim elde etme fırsatı vermişti.

Son bir yılını Paris'in en gözde okullarından birinde geçirmiş ve yetenekli öğretmenlerin elinde çok iyi yetiştirilmişti.

Sevgili Angela... Bebek gibi güzel ve parayla, gücün dünyanın en önemli şeyleri olduğunu düşünen Angela... Ve bunları elde etmek için tüm dişiliğini kullanmaktan çekinmeyen Angela... Zaten Sven Laurensen düşünmeye bile fırsat bulamamıştı.

Sven Laurensen kırk yaşında dul kalmıştı. Yedi yaşında bir kız çocuğu vardı ve Chayse-Laurensen sanayi imparatorluğunun iki ortağından bi-

riydi. Aynı zamanda milyonlarca doların da sahibi. Angela'nın ilgisinden başı dönmüş, büyülenmişti. Bir yıla kalmadan da Angela amacına ulaşmış oldu.

Üç yıl sonra geçirdiği bir koroner yetmezliği Sven Laurensen'in yaşamına son vermiş ve Angela'ya yüklü bir yıllık gelir, şahane deniz manzaralı bir malikâne, kraliçelerin sahip olabileceği bir mücevher koleksiyonu ve tabii Kris kalmıştı.

Kris'in bakımı ve eğitimiyle ilgili vasiyetname ve her türlü yasal belge hazırlanmıştı ve Angela da en ufak bir yanlışlık yapmamak için bütün belgeleri dikkatle incelemişti. Kris'in velayetini Sven'in iş ortağıyla paylaşacaktı. Kris, Avustralya'nın en önde gelen yatılı okullarından birini bitirdikten sonra eğitim ve görgüsünü arttırmak için bir yıl İsviçre'de, bir yıl da Fransa'da okumuştu. Angela'nın özellikle üzerinde durduğu kültür, moda, bakımlı olmanın sırları ve zerafet konusunda en üst düzeyde eğitim yapmıştı.

Rolls Royce bahçedeki araba yoluna girince Kris, ortalıkta bir yıl içinde bazı değişiklikler olduğunu fark etti. Bahçe gerçekten de görülmeye değerdi. Begonyanın her rengi ve çeşidi geometrik olarak dizilmiş, bodur bitkiler milimetre şaşmayacak biçimde budanmış ve yazın kavurucu sıcağına karşın çimler yemyeşil bir örtü haline getirilmişti.

Genç kız hemen arabadan çıkıp geniş giriş kapısına doğru koşar adımlarla gitti, ama daha oraya varamadan kapı ardına kadar açılıp sıcak bir kucaklayışla karşılandı.

«Kris! Sonunda evine döndün!» Suzy Pemberton'ın sevgi dolu gözleri nemlenmişti. «Bu kadar uzun bir uçuştan sonra korkunç yorgun olmalısın.»

Kris bu sevgili yüze uzun uzun baktı. O da ne-

redeyse ağlamak üzereydi. «Yorgunum, ama birazcık. Ama bir duş alıp erkenden yatağa girersem hiçbir şeyim kalmaz. Angela nerede?»

«Buradayım, sevgilim...!»

Kris gerçekten de gözlerine inanamıyordu. Üvey annesi otuz sekiz yaşında değil de, sanki on sekizinde gibi görünüyordu. Pırıl pırıl siyah saçlarını tepesine toplamıştı, yüzünde her zamanki gibi son derece dikkatle yapılmış bir makyaj vardı ve siyah ipek elbisenin altındaki ince vücudu da kusursuzdu.

Kris'in uzun uçak yolculuğu için seçtiği pembe tayyörü hâlâ ütülü ve tertemizdi ve uçak yere konmadan önce de makyajını tazelemişti. Görüntüsünde en küçük bir aksama olmadığını biliyordu. Ama bütün bunlara karşın Angela'nın güzelliğine ulaşmasının imkânı yoktu.

«Hadi gel içeri,» diye Angela gülümsedi. Sanki Kris'in düşüncelerini okumuş gibiydi. «Sam bavullarınla ilgilenir. Ben de Suzy'ye camlı verandaya içecek soğuk bir şeyler hazırlamasını söylemiştim.» Genç kadın elini kaldırıp topuzunu düzeltti. Oysa düzeltilecek bir saç teli bile yoktu. «Çok solgun görünüyorsun.»

«Uçakta pek uyuyamadım,» diye Kris hafifçe mırıldandı. Bir yandan da Angela'nın doğuştan gelen zerafetine hiçbir şekilde uyamayacağını düşünüyordu. Birbirlerine her zaman hoşgörüyle davranmalarına karşın aralarında her zaman bir uzaklık olagelmişti. Kris yıllar boyunca aralarındaki uçurumu kapamaya çalışmış, ama başarılı olamamıştı. Olgunlaştıkça üvey annesinin sadece kendisiyle ilgili olduğunu ve yaşamında başka bir dişi varlığa yer veremeyeceğini anlamıştı.

Angela'nın yüzündeki gülümseme kayboldu ve hafifçe kaşları çatıldı. «Bu uzun uçak yolculuklarının ne korkunç bir şey olduğunu bilirim. Belki

de bir duş alıp üzerini değiştirmek istersin. Yarım saat sonra buluşalım mı?»

«Tamam.» Kris büyük bir çabayla sesine biraz olsun neşe katmayı başarabilmişti. Mermer kaplı giriş holünü geçtikten sonra üst kata çıkan merdivenlere yöneldi.

Dik bir yamaca inşa edilmiş olan ev aslında dört katlıydı. Kayalar oyularak büyük bir ustalıkla yapılmış olan basamaklar denize doğru iniyordu. Son derece zarif ve güzel olan bu ev Avustralya'nın önde gelen dergilerinde de sık sık yer alırdı.

Kendi dairesine çıkan Kris içeri girdi ve birkaç dakika durdu. Renklerin mükemmel uyumunu, yumuşacık yastıkların serpiştirildiği kanepe ve koltukları ve duvarları süsleyen değerli tabloları bir süre seyretti. Yeşil ve bej renkler yatak odasına ve oradan da özel banyosunun fayanslarına kadar devam ediyordu. Banyoda çeşitli spor malzemelerinin yanında bir de oval kaplıca havuzu vardı. Kris hemen ayakkabılarını ve giysilerini çıkardı.

Yirmi dakika kadar sonra dinlenmiş ve tazelenmiş bir durumda havuzdan çıktı. Yumuşacık bir havluya sarındıktan sonra tuvaletini tamamladı ve yatak odasına geçti.

İpek iç çamaşırlarını giydikten sonra beyaz bir keten pantolon ve pembe bir bluz seçti. Hafif bir göz makyajı yapıp, biraz nemlendiriciyle dudaklarına da parlatıcı sürdü. Saçlarını da sıkı sıkı fırçaladıktan sonra ayağa kalkarak aynadaki hayalini izledi.

Uzuna yakın orta boylu ve oldukça ince yapılıydı, ama çok güzel sayılmazdı. Güzel kemik yapısı yüzüne zarif bir hava veriyordu. Çok açık sarı gür saçları Kuzey Avrupalı atalarından miras kalmıştı. En güzel yeri olan gözleri büyüleyici bir

koyulukta maviydi ve uzun siyah kirpiklerle çevriliydi.

Bütünüyle son derece çekici bir genç kızdı, ama yine de sonu gelmez servetinin sağladığı giyim kuşam ve kozmetiklerle herkesin bu kadar güzel olabileceğini de düşünmekten kendini alamıyordu. Seçkin kişilerin oluşturduğu bir topluluğun üyesiydi, eğitimini en iyi okullarda tamamlamış ve deyim yerindeyse iyice cilalanmıştı.

Bütün bunların altındaki amaç genç kızı son derece rahatsız ediyordu. Çünkü bütün bu eğitimine karşın hiçbir iş yapmamaya doğru yöneltilmişti sanki. Birçok konuyu öğrenmesine karşın çok az şeyde kalifiye olduğunu hissediyordu.

«Kahretsin,» diye kendi kendine mırıldandı. Eve geleli henüz bir saat olmasına karşın daha şimdiden huzursuz olmaya başlamıştı ve bu gerginliğin yaratılmasında da Angela'nın en büyük etken olduğunun farkındaydı.

Camlı veranda en alt kattaydı ve havuza bakıyordu. Kris sürgülü cam kapıyı açıp dışarı çıktı, havuzun kenarından dolaştı ve denize bakan parmaklığa dayandı. Hafif bir rüzgâr uzun saçlarında dolaşıyordu. Başını hafifçe kaldırıp batmakta olan güneşin sıcaklığına kendini verdi ve derin derin soluk alarak denizin mis gibi kokusunu içine çekti.

Doğup büyüdüğü ve çok sevdiği bu kentin gün batımındaki manzarasını seyretmeye doyamazdı. Gözlerini kentin üzerinde ve limanda gezdirdi. Bu saatlerde hafif bir pus çökerdi. Yüksek binaların gri renkleri güneşin batışıyla birlikte kızıl renge bürünür ve sonra giderek altın rengine dönüşürdü. Sonra da yavaş yavaş kentin ışıkları yanıp sönmeye başlardı. Bu heyecanlı, büyüleyici ve her köşesini yakından tanıdığı kent, yuvasıydı.

«Ah, demek buradasın!»

Kris, Angela'nın yumuşak sesini duyunca döndü ve verandadan içeri girerken dudaklarında tatlı bir gülümseme uçuştu.

«Manzaranın güzelliğini seyrediyordum,» diye mırıldandı ve üvey annesinin işaret ettiği koltuğa gömüldü.

Yakındaki masada koca bir cam kâsede meyveler, bir tabakta incecik gevrekler ve bir diğer kâsede de taze meyvelerden yapılmış komposto vardı.

«Hafif bir şeyler yemek istersin diye düşündüm. Sanırım bu gece erkenden yatarsın.»

Angela'nın her önerisine, bağımsızlığına indirilmiş bir darbe gibi hissederek neden hemen karşı koymak ihtiyacını duyuyordu acaba?

Ama yine de nazik bir gülümsemeyle Angela'ya baktı. «Sadece soğuk bir şeyler içebilir miyim acaba? Karnım hiç acıkmadı,» dedi.

Angela her zamanki gibi hiçbir duygu belirtisi göstermedi. Dikkatle boyanmış dudaklarını hafifçe bükerek gülümsedi. «Bir şeyler yesen iyi olur, sevgilim.» Son derece zarif bir hareketle eğildi ve iki tabağa meyve koydu. «Biraz meyve ye. Suzy özel olarak senin için hazırladı. Kendini taptaze hissedeceğinden kuşkum yok.»

Kris boyun eğmekten başka bir şey yapamayacak kadar yorgun ve zayıftı. Bu yüzden Angela'nın uzattığı tabağı alarak, uysal bir tavırla tabaktakileri yemeğe başladı.

«Cuma akşamı bir parti vermeyi düşünüyorum,» diye Angela sözüne devam etti. Bir yandan da iki bardağa meyve suyu koyuyordu. «Eve dönmeni kutlamak için sadece birkaç arkadaş.»

Kris dudaklarına kadar gelen, 'Senin arkadaşların mı yoksa benimkiler mi?' sorusunu gerisin geriye yuttu. Üvey annesinin 'birkaç arkadaş'lık partileri en azından otuz kişilik bir toplantı olur-

du. Sydney'in 'Kim Kimdir' kitabından bütün seçkin adlar konuk listesi olarak düşünülebilirdi. Oysa kendi arkadaşları hep yatılı okullarda okuğu için Avustralya'nın çeşitli yerlerine dağılmış gitmişlerdi ve dolayısıyla böyle bir partiye gelmeleri söz konusu bile olamazdı. Son iki yıl içinde birçoğunun izini kaybetmişti, ama yakın arkadaşlarıyla hâlâ mektuplaşıyordu ve bir tanesi de geçen yıl evlenip Perth'e yerleşmişti.

Bu arada bunun klâs bir parti olmamasını da ummak çok iyi niyetlilik olurdu. Hiç kuşkusuz siyah havyar, kaz ciğeri ezmesi, kanapeler ve bir tad ustasının bile kusur bulamayacağı ordövr çeşitleri olacak ve arkadan da Suzy'nin günlerce uğraşıp yaptığı leziz tatlılar çıkarılacaktı. Fransız şampanyası su gibi akacak ve insanlar bütün gece boyunca anlamsız bir sürü laf edeceklerdi.

«Biraz daha neşeli görünmeye gayret edebilirsin, sevgilim!»

Angela'nın yüzünde pırıl pırıl bir gülümseme vardı, ama koyu renk gözlerindeki soğuk ışıklar genç kıza dikkatli olmasını söylüyordu.

Kris, «Evet, haklısın,» diye mırıldandı ve taze ananas suyundan bir yudum içti.

«Yarın biraz alışverişe gideriz diye düşünüyorum. Mutlaka uygun giysilerin vardır, ama aklımda şöyle... daha değişik bir şey var.» Angela'nın gözleri kısıldı. «Paris'teyken moda evlerine gitmişsindir mutlaka, değil mi?»

Kris aldıklarını aklından bir geçirdi : Birkaç ayakkabı, ufak tefek aksesuarlar ve etek bluzlar... Bunlar hiç de resmi olmayan kıyafetlerdi ve hiçbiri de ünlü moda mağazalarının etiketini taşımıyordu.

«Birkaç şey aldım,» diye isteksizce konuştu. Aldıklarını duysa Angela hiç de memnun kalmayacaktı.

Angela kirpiklerini kırpıştırarak kuşkuyla üvey kızına baktı. Kris'in bavulunda cömertçe para harcanarak alınmış özel giysilerin olmadığını sanki sezinlemiş gibiydi.

Genç kız her zaman rahat ve göze hoş görünen kıyafetleri seçmeye özen gösterir ve ünlü modacılardan pek alışveriş etmezdi. Cebinde parası olmadığından değildi kuşkusuz. Chayse-Laurensen şirketleri her yıl milyonlarca dolar kâr ederdi. Sadece beş yıl kadar önce kâr grafiğinde küçük bir düşme olmuştu. Fletcher Chayse bir araba kazasında öldükten sonra bütün işi oğlu devralmıştı. Ama bu devre çok kısa sürmüş ve Jared göz açıp kapayana kadar şirketleri yeniden eski durumuna getirmişti. Hatta birkaç yıl önceki ekonomik krizden sonra birçok şirket batmış, ama Chayse-Laurensen şirketleri Jared'ın sayesinde varlığını sürdürmüş ve hatta daha da güçlenmişti.

Kris'in, Fletcher Chayse'e büyük bir saygısı vardı. Onu öz amcası gibi severdi. Bu arada, Jared'a da aynı duyguları beslediği söylenemezdi ve yetiştirilmesi konusunda onun Angela'yla aynı yasal haklara sahip olmasından da son derece sıkıntı duyuyordu.

Kris buz gibi ananas suyundan büyük bir yudum aldı ve otuz dört yaşındaki Jared Chayse'in her şeye sahip olduğunu düşündü. Sert görünümlü, yakışıklı ve hakkında yazılan her şeyi hak eden Jared Chayse... Basın, genç adamın her adımını izlemekten sanki mutluluk duyuyor, bütün dedikoduları süsleyerek yazıyor ve her gün yeni bir kalp kırdığını utanmaz bir dille yansıtıyordu.

Bu sırada Angela'nın sesi düşüncelerini böldü. «Marguerite'e de haber verdim. Senin için uygun olacağını düşündüğüm birkaç modeli varmış.»

Kris, Double Bay'in en ünlü butiği olan 'Chez

Marguerite'i düşününce yüzünü buruşturmamak için kendini zor tuttu. Angela'nın her dükkâna girişinde dünyanın parasını toplayan Marguerite herhalde onlara şükran duyuyordu.

«Başka bir şey yemeyeceksen gidip yat artık, sevgilim. Gerçekten de korkunç yorgun ve bitkin bir halin var.»

İşte bu sözler gerçeği yansıtıyordu. Kris de karşı koymadan bardağını masanm üzerine bıraktı ve ayağa kalktı.

«Yarın güzel bir öğle yemeği yedikten sonra Marguerite'in dükkânma gideriz,» diye Angela sözüne devam etti. «Bakalım bizim için neler hazırlamış!»

Angela'nın alışveriş hastası olduğu bir gerçekti, ama bu ilgisi giysilerden çok daha ötelere de uzanıyordu. Hatta mücevher ve tablo koleksiyonu yapmak ilgi sahasının başında geliyordu. Ama bu liste giderek uzatılabilirdi kuşkusuz. Antika ve sanat eserlerini büyük bir heyecanla toplardı ve seçtiği parçaların kıymeti de her yıl birkaç kez katlanırdı. Bu arada hisse senetlerine de büyük merakı vardı. İşte böylece Angela'nın tüm vakti dolmuş oluyordu.

«Suzy'ye, saat on bire kadar uyanamazsan, seni uyandırmasını söylerim, sevgilim.»

Bu sözlerle artık Kris'in gitmesi gerektiği anlaşılmıştı. Genç kız tatlı bir gülümsemeyle üvey annesine 'iyi geceler' diledi.

Bölüm İki

Etraftaki her şey son derece kaliteli bir ortamın simgesiydi. Her yer çiçeklerle doluydu. Uzun saplı glayöller, eğrelti otlarıyla zenginleştirilmiş; karanfillerin, güllerin renkleri dikkatli bir seçimle dekorasyona uydurulmuş ve göz alabildiğine uzanan salona sanatsal bir zerafet vermişti. Kris gözlerini açarak etrafına baktı. Bütün bu çiçeklere verilen para ortalama bir aileyi bir ay geçindirmeye yeterdi.

Kuadrofonik bir müzik setinden etrafa çok hafif ve tatlı bir müzik sesi yayılıyor, konukların uğultusunu bastırmadan herkesi rahatlatan bir tonda duyuluyordu.

Bu akşam için tutulmuş hizmetliler yiyecek ve şampanya taşıyan tepsilerle konukların arasında ustalıkla dolaşıyorlardı.

Angela, bir Lapidus kreasyonu giysi içinde son derece güzel ve sakin görünüyordu. Oysa daha iki saat önce ufak bir karışıklık yüzünden neredeyse isteri krizi geçirmek üzereydi. Bir gruptan diğerine zarif adımlarla yürüyor ve ideal bir ev sahibesi olduğunu gösteriyordu.

Parti başlayalı epey uzun bir süre geçmişti ve Kris de bu süre içinde üzerine düşen görevi başarıyla sürdürmekteydi. Konukları birer birer dolaştı, espriler yaptı, Avrupa'da geçirdiği son bir yılın olaylarını anlattı. Ama geleceği konusunda herkesin merak içinde bir şeyler beklediğinin de farkındaydı. Hatta birçok kişi de gelecekteki planlarını öğrenmek için dikkatli bazı sorular sor-

muş, ama hiç de tatmin edici cevaplarla karşılaşmamışlardı.

«Bu gece ne kadar da kara kara düşünüyoruz!»

Kris hafifçe gözlerini açınca kendisinden bir adım ötede duran genç adamın koyu ışıklarla parlayan gözleriyle karşılaştı. Her zaman olduğu gibi yine onu fark etmediği bir anda yakalanmıştı. Ve her zamanki gibi yine öfkelenmişti.

«Jared. Gelmekle ne iyi ettin.»

Genç adamın gözlerinde neşeli bir ifade belirdi, ama dudakları alaylı bir gülümsemeyle büküldü. «Bu ne nezaket böyle!»

Son derece pahalı olduğu belli olan takım elbisesinin altında ince uzun ve adaleli vücudu görülebiliyordu. Herkesin kıskandığı gücü ve kendine duyduğu güveni tüm benliğinden yansıyordu sanki.

«Paris nasıldı?» Genç adamın bir kaşı soru sorar gibi havaya kalkmıştı ve gözlerinde de yargılar gibi bir ifade vardı.

Kris damarlarındaki elektriklenmeyi ve kalbinin hızlanmaya başlamasını bastırabilecek durumda değildi. Belki delilikti bu, ama bu adamın duyguları üzerindeki garip etkisini fark ediyor ve içinde hafiften oluşmaya başlayan cinsel kıpırtıları korkutucu buluyordu.

«Ah, işte çok güzel bir soru!» Kris kendini zorlayarak neşeli bir cevap vermeyi başardı ve genç adamın kısık bir sesle attığı kahkaha üzerine bütün vücudunun ürperdiğini hissetti.

«Hiç kuşkum yok ki bu soruyu bu gece yüzlerce kez cevaplamışsındır!»

«Yok canım, o kadar da değil! Tam yirmi kere soruldu!»

«O kadarcık, ha!» Jared'ın bembeyaz dişleri bir an parıldadı, ama hemen dolgun dudaklarının bü-

kümüyle kapandı. «Yarın akşam beni Paris öykülerinle neşelendirebilirsin belki.»

Genç kız uzun kirpiklerini kırpıştırdı. «Cumartesi mi?» Bakışlarını Jared'ın gözlerinden kaçırmamaya gayret ediyordu. «Bu yemek daveti gelecek haftaya kadar bekleyemez mi? Son öykülerini dinlemeye hiç niyetim yok. Yani... arkadaşlarınla ilgili...»

«Sevgilimle mi demek istiyordun?»

Kris yanaklarının kızarmasını engelleyemediği için kendinden nefret ediyordu, ama bir kez söze başlamıştı. «Çoğul konuşman daha doğru olurdu sanırım,» diye nefretle mırıldandı.

Jared'ın gözleri kısıldı ve yüzünde yine o alaylı ifade belirdi. «Aym anda birden fazla ilişkiye kalkışmak bazı karmaşalar yaratır demek doğru olur mu acaba?»

«Sen bilirsin.» Kris duygularını gizleyebilmek için şampanya bardağından büyük bir yudum aldı. Bir yandan da onu titiz bir şekilde eğiten kıymetli öğretmenlerine dua ediyordu.

«Demek kuşkun var?»

Bu alaylı sözler genç kızı rahatsız etmişti. «Neredeyse yirmi bir yaşına geliyorum,» diye ciddi bir ifadeyle söylendi. Çenesini dikleştirmiş, safir mavisi gözleri parlayarak genç adama bakıyordu.

Jared'ın ifadesinde gözle görülür bir değişiklik yoktu, ama bir kaşını hafifçe havaya kaldırmıştı. Sonra dudaklarında çarpık bir gülümseme belirdi. «Fikirlerini açıkça ifade eden çağdaş genç kız, ha?»

«Son birkaç yıldan beri Angela da sen de amaç olarak bunu gütmediniz mi?» Kris bu iğneli sözleri özellikle söylemişti. Çünkü karşı koymaları hiçbir işe yaramamış ve sonunda yurt dışına gitmeyi kabullenmişti.

Jared'dan bir cevap gelmeyince Kris konuyu

değiştirmek için gözlerini salonda gezdirdi. «Bir yıldan beri uzaklardayım, ama sanki daha dün ayrılmış gibiyim. Angela da ev sahibesi rolünü çok iyi yerine getiriyor.»

«Bu parti sadece seni memnun etmek için ayarlandı.»

«Ben de çok memnun kaldım.»

«Ama yine de etkilenmişe benzemiyorsun.»

Kris hafifçe omuzlarını silkti. Duygularının böyle açığa vurulmasından rahatsız olmuştu. «Bana sanki şımarık bir zengin çocuğuymuşum gibi davranıyorsun!»

«Yaşamı boyunca kesin bir hoşgörü sahibi olan birine şımarık diyemem.»

«Aman Tanrım! Yoksa bana iltifat mı ediyorsun? Şeref duydum doğrusu!»

«Öyle olman gerekir. Birinci sınıf bir fahişe olmak için elinde her türlü fırsatın vardı.»

«Böyle söylemek için belki de çok acele etmemen gerekir. Daha kozamdan yeni çıktım ve kanatlarımı çırpıp uçmaya hazırlanıyorum. Ani özgürlükler tehlikeli sonuçlar doğurur.»

Genç adam çok eğleniyormuş gibi kaşlarını havaya kaldırdı. «İpekten bir hapishanedeydin, ha? Ama yine de çok sıkıntı içinde olduğuna inanasım gelmiyor doğrusu.»

«Değildim elbette! Hiç yakınmam mümkün olabilir mi? Derin bir kültür aldıktan sonra Paris'te nasıl giyinileceğini öğrenmek ve Gstaad'ın karlı dağlarında kayak yapmak... Ama sen bunları zaten biliyordun, değil mi?»

«Yüzeysel ayrıntıları sadece.»

«Ah!» Kris alay etmeye pek niyetli değildi, ama sözleri yine de yerini bulmuş gibiydi. «Ne kadar zamanda bir doktora gitmem gerektiği, dişçiye gidip gitmediğim, paramın elime geçip geçmediği gibi şeyler!»

Genç adamın yüzündeki ifade anlaşılamıyordu, ama yine de yumuşak bir sesle, «Kolun nasıl?» diye sordu.

Kris, 'Gerçekten ilgileniyor musun?' diye bağırmamak için kendini güç tuttu. 'Öyle dayanılmaz acılarım vardı ki! Hastaneye de kimse ziyaretime gelmedi. En azından benimle ilgilenen kimse! Yaşamım boyunca kendimi hiç öyle yalnız hissetmemiştim!' Bütün bunları söylemedi kuşkusuz, ama sadece, «Çiçeklerini aldım. Angela'nın çiçekleriyle aynı gün geldi,» diye mırıldandı. Aynı çiçekçinin etiketi vardı üzerlerinde ve mutlaka işini bilen bir sekreter tarafından gönderilmişti.

«O sıralarda Amerika'daydım.» Genç adamın sesi çok hafif duyuluyordu, ama duyduğu pişmanlığın izleri çok açıktı. «New York'a, Los Angeles'a ve San Francisco'ya gitmek zorunda kalmıştım. Kaza geçirdiğinden bir hafta sonra haberini alabildim.»

«Tam o sırada da gelişmemle ilgili rapor da eline geçmiş olmalı! İlgilenmeni gerektirecek bir husus olmadığı da raporda yazılıydı mutlaka.» Kris iğneleyici olmak istememişti, ama yine de acı bir sesle konuştuğunu fark ediyordu. Yıllardan beri duyduğu yalnızlığı ona aksettirdiği için de kendine lanetler yağdırıyordu.

Bu sırada şampanyası bitmişti. Birden elinden boş kadehin alınıp yerine yarı dolu kadehin verildiğini hissetti.

«İç şunu.»

Kris uysal bir tavırla kadehi başına dikti. Dudakları camın kenarına dokunur dokunmaz bütün vücudunu saran titremeyi hissederek kendinden nefret etmişti. Jared'ın içtiği bardaktan içmek ve dudaklarının aynı kadehe dokunduğunu bilmek genç kıza garip duygular aşılıyordu.

'Deliriyorum herhalde...!' diye düşündü. Ama

etrafında uğuldayan konukların ve müziğin sesini duymaz olmuştu. Sanki Jared'la ikisi yalnızdılar ve kimsenin ulaşamayacağı bir kapsülün içindeydiler. «Kris, canikom!» Hafif kısık bir kadın sesi bu anın büyüsünü bozdu ve havaya aniden ağır bir parfümün kokusu yayıldı. «Bu dayanılmaz adamı bu kadar uzun kendine saklayamazsın! Haksızlık denir buna!»

Kris yavaşça döndü. Bu sırada dudaklarına en kibar gülümsemelerinden birini de iliştirmeyi unutmamıştı kuşkusuz.

Pamela Sloane! Uzun boylu, çok güzel vücutlu, siyah saçlı, başarılı bir manken ve gerçek bir erkek avcısı olan Pamela, fabrikatör kızıydı. Jared'la her bakımdan birbirlerine uyuşuyorlardı.

Kris'in öğrendiği bütün terbiye kuralları herhangi ters bir söz söylemesini engelliyordu kuşkusuz. «Merhaba, Pamela. Umarım iyi vakit geçiriyorsundur?» Başını yavaşça çevirip Jared'a baktı. «Şimdilik iznini isteyeceğim. Konukları bir dolaşmam gerekiyor.» Genç adamın cevabını beklemeden uzaklaştı ve hemen bir grubun arasına karıştı.

Birkaç dakika sonra şampanya bardağını bıraktı ve hemen yanında beliren garsona başını sallayarak teşekkür etti. Şampanya gerçekten de insanı aldatan bir içkiydi. Altın gibi köpüğüyle insanın durmadan içeceği geliyordu, ama acısı daha sonra fazlasıyla çıkıyordu.

Tarafsız bir gözle bakılınca gerçekten mükemmel olan parti artık sona ermek üzereydi. Son grup da kapıdan çıkıp giderken her zamanki, 'Harika bir partiydi, sevgilim!', 'Teşekkürler, canikom!', 'Yine görüşelim!' gibi laf ola diye söylenmiş sözler havada çınlıyordu.

Son konuk da kapıdan çıkınca Angela gözle görülür biçimde rahatladı ve yüzüne yorgun bir ifa-

de geldi. Kris başını kaldırıp holdeki antika saate baktı. İki buçuktu! Yüksek sosyeteye göre aslında pek de geç bir saat sayılmazdı. Bazıları bu saatten sonra yaşamaya başlıyorlardı.

«Herkes çok eğlendi,» diye mırıldandı Kris.

Angela başını kaldırıp üvey kızını onayladı. Yüzünde memnun olmuş gibi bir ifade vardı. «Jared'la konuştun, değil mi?»

Kris, üvey annesinin dikkatinden hiçbir şeyin kaçmayacağını biliyordu. «Sadece on dakika kadar,» diye ilgilenmiyormuş gibi sakin bir sesle konuştu.

«Yarın gece onunla yemeğe çıkıyorsun.»

Kris birden öfkelenmişti, ama her zamanki gibi içine atacaktı. «Davetini kabul ettiğimi hatırlamıyorum.»

Genç kadının bir kaşı şaşırmış gibi zarif bir ifadeyle havaya kalktı. «Jared yarın akşam seni tam yedide alacağını özellikle belirtti.»

«Öyle mi...?» Jared'ın yemek davetlerinin kaçırılmayacak bir fırsat gibi görülmesinden ve genç adamın kendine duyduğu bu güvenden nefret ediyordu. Hatta daha da beteri genç adam onu atlayıp Angela'ya söylüyordu. «Başka planlarım olabilir, değil mi?»

«Lütfen tatsızlık çıkarma, Kris.»

«Jared'ın vasilik görevleri arasında bu nazik yemek davetlerinin de olduğunu bilmiyordum!»

«Gitmemek diye bir şey söz konusu olamaz!» Angela konuşmaya son verilmiş gibi elini kaldırdı. Kaşlarını da hafifçe çatmıştı. «Beyaz ipek Zampatti giysin beyaz aksesuarlarla çok iyi olacak.»

Kris karşı koymak için ağzını açıp tam bir şey söyleyecekti ki, beyninin mantıklı ve aklı başında kısmı hemen susmasını emretti. Jared'la başbaşa yemeğe gitmek yaşamında yepyeni bir olay olacaktı ve yarınki daveti kabul etmediği takdirde

ya gelecek haftaya ya da daha sonra mutlaka kabul etmek zorunda kalacaktı. Angela ve Jared, karşısında büyük bir güç duvarı olarak her zaman yer alacaklardı.

«Bu durumda yenilgiyi kabul etmek zorunda kalacağım ve Jared'ı da başka görevlerinin günahını çekmekten kurtaracağım.» Yine hiç niyeti yokken alaylı sözler ağzından çıkıvermişti. Belki kendini koruma içgüdüsünden kaynaklanıyordu. Belki de Jared'ın yıllardan beri sürdürdüğü vasilik görevinden vazgeçip kendisini baş edemeyeceği bir durumla karşı karşıya bırakmasından için için korkuyordu.

«Kris! Gerçekten beni şaşkınlığa düşürüyorsun! Jared'ın seninle ilgilenmekte her türlü hakkı var. En azından bu daveti reddetmek nezaketsizliktir.»

'Tanrım! Bu münakaşaya ne gerek var acaba?' diye düşünen Kris mücadele edemeyecek kadar yorgundu ve bunun sadece bir gerginlik yaratmaktan başka bir işe yaramayacağım biliyordu. Belki her emirlerini anında yerine getirmeye alıştırdığı bu iki çok güçlü insana karşı harekete geçmekte çok geç kalmıştı. Neden her ne olursa olsun bu gece kimseyle mücadele edemeyecek kadar kendini bitkin hissediyordu.

«Tamam, gitmeyi kabul ediyorum. Bu konuyu burada bırakalım, olur mu?» Elini kaldırıp hayali bir saç telini alnından çekti ve sakinliğe kavuşabilmek amacıyla derin bir soluk aldı. «İyi geceler.»

Kris dalgın dalgın kolundaki saate baktı ve içini çekti. Saat dört olmuştu. Eve giderek Jared gelene kadar bir duş alıp hazırlanması için hemen harekete geçmesi gerekiyordu.

Hava korkunç sıcaktı. Güneşin ışıkları bikinili

vücuduna vuruyor ve onu tembelliğe itiyordu. Daha bir saat kadar burada uyuyabilirdi.

Şimdiye kadar yapmadığı bir tembellikle o sabah geç saatlere kadar yatmış ve öğleye doğru yataktan kalkabilmişti. Bir dilim kızarmış ekmek yemiş ve koca bir bardak portakal suyu içtikten sonra Angela'yla Suzy'ye bütün öğleden sonra plajda olacağını yazıp bırakmıştı. Sonra da aceleyle Mercedes'in anahtarlarını alıp Sandy Bay'e gelmişti.

Şimdiyse bu yalnızlığına veda etmesi gerekiyordu. İçini çekerek ayağa kalktı ve ince muslinden giysisini bikinisinin üzerine giydi, güneş gözlüğünü taktı, havlularını topladı ve arabaya doğru yürüdü.

Eve vardığında Suzy'ye geldiğini haber verdi ve kendini havuzun buz gibi sularına bıraktı. Uzun kulaçlarla havuzu birkaç kez gidip geldi ve sonra kenara çıkıp biraz dinlendi.

Aylardan beri güneş görmemiş bacaklarında gözlerini gezdirdi. Teninin hafifçe altın rengine bürünmekte olduğunu memnuniyetle gördü. Ama henüz istediği bronz renge kavuşamamıştı. Sıkıntıyla yüzünü buruşturdu. Teni o kadar beyazdı ki, kuzey yarımküresinin kışından geldiği hemen belli oluyordu. Yine de birkaç hafta dikkatli bir güneş banyosundan sonra teninin kıskanılacak bir renge bürüneceğinden emindi.

Bir süre kendini güneşe verip saçlarının neminin gitmesini bekledi. Buz gibi su saçlarından sırtına damlacıklar halinde akıyordu. Sonra yavaş hareketlerle ayağa kalktı, incecik vücuduna bir havlu sararak içeri girdi.

Duşun serin ve tatlı suyu gözeneklerinin iyice açılmasına neden oluyordu. Saçlarını şampuanladıktan sonra ipek gibi bir görüntü sağlaması için

biraz balzam sürdü. Bir süre daha suyun altında kaldıktan sonra lüks duş kabininden çıktı.

Yüzüne biraz nemlendirici sürdü ve tertemiz, ipek iç çamaşırlarını giydi ve sonra da oturup saçını kuruttu. İki kat inci rengi oje sürdü ve sonra da büyük bir dikkatle makyajını yaptı. Gözlerine safir renklerini daha da derinleştiren mavi far ve siyah kirpiklerine de rimel sürdü.

Aynalı gardırobunun kapağını açtığında saat altı buçuğa geliyordu. Angela'nın önerdiği Zampatti kreasyonu giysisinden önce bir süre tüm giysilerini gözden geçirdi.

Sonunda yine orijinal Zampatti giysisinde karar kılmıştı. İncecik topuklu inci rengi ayakkabılarını giydi ve ona uygun çantasını aldı. Boynuna ince altın zincirin ucunda sallanan tek taş pırlantasını ve kulaklarına da buna uygun küpelerini taktı. Sonra da boy aynasına geçip eleştirel gözlerle kendini uzun uzun süzdü.

Aynadaki hayali sakin ve biraz da üzgün ona bakıyordu, ama mükemmelliğin timsaliydi sanki. Tek eksiği neşeydi. Büyük bir dikkatle kendini izlerken dudakları alaylı bir tebessümle büküldü. Hayal mi ediyordu, yoksa Mademoiselle Jacqueline'in sesini gerçekten mi duyuyordu? 'Gözler... Unutma ki, en önemlisi gözlerdir ve yansıtmak istediğin ruh halini en iyi onlar gösterirler.'

Safir renkli derinlikler beklenmedik bir biçimde canlılık pırıltıları saçıyorlardı. Bu son derece berrak gözler derin bir ilgiyi gizliyorlardı.

Yapacağı son iş parfüm sürmekti ve büyüleyici bir kokuya sahip olan Jean-Louis Scherrer'de karar kıldı. Birkaç kez kulaklarının arkasına sıktıktan sonra arkasında nefis bir koku bırakarak odasından çıktı.

Jared gelmişti. Kris salona girince döndü ve genç kızı tembel bir ifadeyle izledi.

Son derece rahat bir görünümü vardı ve bir elinde viski bardağı tutuyordu. Çok iyi dikilmiş takım elbisesi adaleli vücut yapısını vurguluyor ve omuzlarının genişliğini ortaya koyuyordu. Beyaz keten gömleği bütün dikkati güneş yanığı tenine ve simsiyah saçlarına çekiyordu.

Angela'ysa her zamanki gibi pırıl pırıl parlıyordu. Güzelliğini gözler önüne seren son derece şık ve modaya uygun bir Oldfield modeli seçmişti.

«Ah, sonunda geldin, sevgilim,» diye üvey annesi kedi gibi mırıldandı. Bütün dikkatiyle Kris'in kıyafetini süzdü ve dudaklarında memnun olduğunu belirten bir tebessüm belirdi.

Kris, kendini seyredilmek üzere ortaya çıkarılan özel bir tür hayvan olarak hissediyordu. Jared'ı başıyla hafifçe selamladıktan sonra en yakındaki koltuğa doğru yürüdü ve çok zarif bir hareketle oturdu.

«Büyüleyici!» Jared'ın gözlerinde sımsıcak bir ifade vardı ve dudaklarının kenarı hafif bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. «Sana içecek bir şeyler verebilir miyim?»

«Çok az alkolü olan soğuk bir şey içebilirim,» diye cevap verdi Kris. Jared'ın yanında insan son derece dikkatli hareket etmeli ve kendine duyduğu güvenin derecesini çok iyi ayarlamalıydı. En küçük bir dikkatsizlik kendine güven duygusunun anında yitirilmesi demekti.

On dakika kadar sonra Jared gitmeleri gerektiğini söylediğinde Kris rahatlaması mı, yoksa çekingen mi durması gerektiğini bilemedi. Ancak arabaya bindikten sonra da ne tarafa gittiklerini sorabildi.

«Henüz başlamadan bu gecenin bir an önce bitmesi için sabırsızlanıyorsun, değil mi?»

Kris dikkatle cevap vermesi gerektiğini biliyordu. «Sadece merak ettim,» diye mırıldandı.

«Seni nereye götürdüğümü mü?»

Kris, genç adamın özellikle böyle alaycı bir tavır takındığının farkındaydı. Başını çevirip ona baktı. Bu son derece canlı yüzde acımasızlığın izleri de okunuyordu.

«Seçtiğin restoranın tartışılmaz bir yer olacağından kuşkum yok.»

Genç adam memnun olmuş gibi Kris'e gülümsedi. «Benim yargılarıma güvenmeyi öğrendiğin için çok rahatladım.»

«Uzmanlık konularına kimse bir şey diyemez zaten.» Araba şehrin içine doğru hızla yol alırken Kris gözlerini camdan dışarı dikti.

«Bu sözlerin anlamı oldukça ağır ve sanırım hafifletmek gibi de bir niyetin yok.»

Kris, onun Aston Martin'i sıkışık trafik içinde manevra yaparak çevirmesini hayranlıkla izledi. Uzun parmaklı elleri oldukça büyüktü ve rahatsız edici bir cinsellik taşıyordu.

Kris, kendini bu denli güçsüz ve zayıf hissetmesini anlayamıyordu. Sesine neşeli bir ton vermeye gayret ederek, «Sözlerimi hafifletmem mi gerekiyor?» diye sordu.

Alacakaranlıkta Jared'ın yüzünden ne düşündüğünü anlamak olanaksızdı, ama konuşmaya başladığında sesi oldukça alaylıydı. «Elimden kurtulup kaçmana izin veriyorum. Bu kerelik!»

«Bu ne cömertlik böyle!»

Araba hızla yeraltındaki bir garaja girdi ve Jared'ın usta manevralarıyla boş bir yere park ettiler. Kris emniyet kemerini çözdü ve zarif bir hareketle kayar gibi dışarı çıkıp büyüleyici gözlerini genç adama dikti.

Jared arabayı kilitledikten sonra Kris'in yanına geldi ve hafifçe dirseğinden tuttu. Genç kız hızlanmaya başlayan kalp atışlarının çok iyi farkındaydı.

«Pek o kadar acıktığımı söyleyemem.» Kris gözlerini Jared'ın delici bakışlarından kaçırmaya çalışıyor ve ta başında bu yemek davetini kabul etmekle büyük bir yanlış yaptığını hissediyordu.

«Bir bardak şarap iştahını yerine getirir,» diyen Jared asansöre doğru yürüdü.

Bu döner restoran kentin en yüksek kulesindeydi ve her pencereden soluk kesici bir manzara görülüyordu. Kısa bir süre sonra karanlık iyice basacak ve kentin ışıkları pırıl pırıl yanmaya başlayacaktı.

Kayar gibi adımlarla yürüyen metrdotel onlara masalarını gösterdi, oturmalarına yardım etti ve şarap servisiyle ilgilenen garsona işaret etti. Bir süre sonra harika Chardonnay şarabını yudumluyorlardı.

Kris deniz ürünleri yemeğe karar vermişti. Gözlerini uzun uzun listede gezdirdikten sonra, «Soslu karides, dil balığı tavası ve salata yiyeceğim,» diye mırıldandı ve sonra da deri kaplı mönü listesini kapayıp başında sabırla bekleyen garsona uzattı.

Jared da seçimini tamamlamıştı ve başını kaldırıp garsona baktı. «Soslu istiridye, kılıç şiş ve salata.»

Kris bardağından bir yudum şarap alarak gözlerini etrafta gezdirdi. Restoranın dekorasyonu gerçekten son derece alımlıydı. Uzaktan duyulan bir müzik sesi insanların konuşma seslerini daha dayanılır bir hale getiriyordu.

«Geçirdiğin bir yıldan söz et bana.»

Kris yavaşça kadehini masaya bıraktı ve gözlerini genç adama dikti. «Kısa bir özet mi yapayım, Jared? Konuşmak için bir konu mu olsun yoksa?»

Jared'ın bakışları son derece sakindi. «İlgilendiğimden kuşku mu duyuyorsun, Kris?»

Kris de sesine neşeli bir ifade vermeyi başarabilmişti. «Hangi sıfatla bu büyük ilgiyi duyuyorsun, Jared? Bir dost olarak mı, servetimi idare eden bir vasi olarak mı, yoksa görevin icabı ilgi göstermen gerektiğinden mi?»

Jared'ın gözleri kısıldı. Bu dikkatli, insanın içini okuyan bakışlar, deminki alaycı bakışlardan çok daha kötüydü. «Mutlaka birini seçmem mi gerekiyor yani?»

Kris, bu soruya cevap vermenin tehilkeli olacağını düşündü. Bir an sanki bütün duyularını yitirmiş gibi oldu. Nedeni herhalde boş mideyle içtiği şarap olsa gerekti.

Yine de gözlerini Jared'ın gözlerine dikmeye zorladı kendini ve umursamıyormuş gibi hafifçe omuzlarını silkti. «Ne konuşmamız gerekiyor şimdi? Hava durumunu mu yoksa Chayse-Laurensen hisse senetlerinin borsada ne kadar kazandığını mı?»

«Chayse-Laurensen geçirdiğimiz yılı büyük bir başarıyla kapadı ve beklenenin üzerinde net kârı sağladı. İyiye doğru giden ekonomiyle inşaat sektörünün durumu düzelince rayiçler de ona göre artış gösterdi. Bu yüzden inşaat yatırımlarımız meyvelerini veriyor. Gold Coast giderek ilgi duyulan bir yer olduğundan yaptırmakta olduğumuz otel oldukça değer kazandı. Bu arada o bölgedeki birçok inşaatımızın da onayı tamam. Asya kıtasında çeşitli sektörlere yaptığımız yatırımlara özellikle turistik yapılara ilgi büyük.» Genç adam gülümseyince gözlerinin yanındaki kırışıklar daha da belirginleşmişti. «Diğer anlamsız bazı mali konulara da değineyim mi, yoksa ikimiz birden susup oturalım mı?»

Genç kız kendini tutamadan bir kahkaha attı. Safir rengi gözleri pırıl pırıl parlıyordu. «Bu du-

rumda birinci raundu kazanmış oluyorsun. Bundan sonrası için aklında neler var?»

«Bana Paris'ten söz edecektin.»

Jared'ın bu ısrarcı tutumu da dayanılır gibi değildi. Kris tam ağzını açıp alaylı bir şeyler söyleyecekti ki, genç adamın yüzündeki dikkatli ifadeyi görünce vazgeçti. «Sen de Paris'e yabancı biri değilsin ki, Jared. Eğer Mademoiselle Jacqueline'in okulundan memnun kalıp kalmadığımı öğrenmek istiyorsan, cevabım evettir. Çok ustaca cilalanmamı, Fransızca'mın mükemmel bir hale gelmesini, güzel sanatlar konusunda uzmanlaşmamı ve yemek pişirmenin inceliklerini öğrenmemi fazlasıyla sağladı. Gerçekten çok yararlı bir okuldu ve paralarını da son kuruşa kadar hak ettiler.»

«Öğrenmek istediğim o değildi.»

«Peki ne söylememi istiyorsun? Geçen yılın her dakikasından nefret ettiğimi, o sanat eserlerini hiç beğenmediğimi ve Paris'in ne kadar büyülü bir kent olduğunu inkâr ettiğimi mi söyleyeyim?»

Jared, genç kızın sesindeki belli belirsiz öfkeyi fark etmemiş göründü ve Kris'in bakışlarını sakin gözlerle karşıladı. Oysa Kris'in içindeki şeytansı dürtüler Jared'ı daha da kızdırmak istiyordu.

«Yoksa bana hiç uygun olmayan genç bir adama umutsuzca âşık olduğumu mu anlatmamı istiyorsun?»

«O okulun seçilmesindeki amaçlardan biri de öğrencilerinin güvenliği açısından son derece dikkatli olmalarıydı.»

Kris'in gözleri hafifçe kısılmıştı. Gergin bir sesle, «Evet, anlıyorum,» diye mırıldandı. «Her hareketimiz izleniyordu. Kuşkusuz büyük bir gizlilik içinde!»

Jared'ın cevap vermesi oldukça uzun bir zaman

almıştı ve Kris bu süre içinde çığlık çığlığa bağırmamak için kendini zor tutuyordu.

«Servet avcıları için değer biçilmez bir hedef olduğunu çok iyi biliyorsun.»

«Yaa, gerçekten öyle mi...? Yoksa bir kaçırılma olayının kurbanı falan mı olacağımdan korkuyorsun, Jared?»

«O tür metotları gözü hiçbir şey görmeyen fanatikler ya da politik amaçları olanlar kullanır. Bu kaçırma işi hiç aklıma gelmemişti gerçekten. Çünkü kaçırılma tehlikesi daha büyük olan diğer öğrenciler vardı.»

«Şimdi de saray ailesinden birileriyle mi aynı okulu paylaştığımı söyleyeceksin?»

«Birleşik Arap Emirlikleri'nin şeyhlerinin kızları, bir İngiliz kontesi ve Avusturyalı bir prenses,» diye Jared alaylı bir kahkaha attı. «Avrupa'nın ve Amerika'nın en büyük şirket sahiplerinin kızlarını daha saymıyorum.»

Kris üst üste birkaç kez yutkundu ve okuldaki öğrencileri, hatırlayabildiği kadar gözünün önüne getirmeye çalıştı.

«Okulda sıkı güvenlik tedbirleri alınmıştı. Sorulduğunda tanınmasınlar diye kızlar soyadlarını söylemeyeceklerdi.»

«Bazı durumlarda yanımıza kavalye veriyorlardı. Demek onlar da özellikle seçilmiş kişilerdi!» Kris yerinden fırlayıp Jared'ın suratına bir tokat atmamak için kendini zor tutuyordu. Kucağındaki peçetenin üzerindeki ellerinin eklemleri sıkılmaktan bembeyaz kesilmişti. Öfkesini belli etmeden konuşabileceğini de pek sanmıyordu. «Ne iğrenç bir durum!»

«Gerekli bir önlem,» diye Jared düzeltti. Sonra sanki bu konunun hiç önemi yokmuş gibi tabağındakileri bitirerek Kris'e de aynı şeyi yapması-

nı söyledi. Garsonun esas yemeği getirme zamanı geliyordu çünkü.

Kris'in iştahı tümüyle kaybolmuştu. Lezzetli iri karidesleri gerektiği gibi yiyemiyor, balığının ve salatasının ucundan küçük parçalar alıp ağzına atıyordu.

Yemek bittikten sonra Jared peynir tabağı istedi, ama Kris sadece kahveyle konyağı tercih etti.

«Burada mı kalmak istersin yoksa bir gece kulübüne gider misin?»

«Eve gitmeyi tercih ederim.»

«Daha saat on bile olmadı.»

«Beni sadece yemeğe davet ettin. Bu geceyi uzatmakta ne anlam var?»

Jared'la birlikte birkaç saat daha geçirmek Kris'e pek de çekici gelmiyordu. Küçük dozlar halinde Jared'la başa çıkabilirdi, ama genç adamın sinsi sinsi avına yaklaşıyormuş gibi hali sinirine dokunuyordu. Jared'ın, anlayamadığı bir nedenle, bir oyun oynadığını ve avına atlamak için uygun bir zaman kolladığını sezinliyordu.

«Sence bir sakıncası yoksa eve gitmek istiyorum.»

Jared, masaya getirilen hesap pusulasını imzaladı, bir kopyasını cebine koydu ve sonra da yumuşacık bir sesle, «Kalkalım mı?» diye sordu.

Birkaç dakika sonra Aston Martin kentin caddelerinde kayar gibi ilerliyordu. Kris deri koltuğa gömülüp başını arkaya yaslamış ve gözlerini birbiri arkasından geçen dükkânlara dikmişti. Kaldırımlar insan kalabalığından geçilmiyordu. Herhalde birçoğu restoranlardan çıkmış, sinemaya ya da tiyatroya, belki de bir gece kulübüne gitmeye hazırlanıyorlardı.

Araba yavaşça meydanı dönüp batıya doğru

ilerlemeye başladı. Darling Point'i geçince Kris şaşkınlıkla başını kaldırıp genç adama baktı.

«Beni nereye götürüyorsun?»

«Double Bay'e.»

Kris öfkeden içinin kabardığını hissetti. «Bu kadar küstah ve dayanılmaz olmaya zorunlu musun?»

Jared kısacık bir an dönüp genç kıza baktı. Kentin parlayan ışıkları alaylı yüzünde yansıyordu. «Her zaman gerekmiyor!»

Kris yüzünü buruşturarak başını çevirdi. Evet, gerçekten de her zaman gerekmiyordu mutlaka. Büyük bir tutkuyla Jared'ın dikkatini çekmeye çalışan kadınlar birbirleriyle yarışıyor, Jared'dan gelecek en küçük bir ilgiyi heyecanla bekliyorlardı. Genç adamı memnun etme arzuları o kadar açıkça belliydi ki!

Beş on dakika sonra araba Double Bay'in ana caddesinde bir kaldırıma yanaştı. Kris hiç yerinden kıpırdamadan oturuyordu.

Jared yavaşça başını çevirdi ve sonra kolunu direksiyona yaslayıp bir süre genç kızın yüzünü izledi. «Bu gece kulübü açılalı daha birkaç ay oldu. Dediklerine göre de çok güzel bir yermiş,» dedi.

Kris başını çevirip genç adamın soğuk ve delici gözleriyle karşılaştı. «Herhalde şimdi de bana bu kulübü görmek istediğin için geldiğimizi söyleyeceksin!»

Genç adamın koyu gözlerinin derinliklerinde bir tebessüm yanıp söndü ve dudakları alayla büküldü. «Bana biraz hoşgörü göster!»

«Beni eve bıraktıktan sonra kendin de gelip bakabilirsin.»

Jared'ın yüzü bir an rahatsız olmuş gibi kırıştı, ama hemen eski halini aldı. «Gece kulüplerine kadınsız gidip orada birilerini bulmak gibi bir âdetim yoktur!»

Kris, «Ben de öyle bir şey söylemedim zaten,» diye ipek gibi bir sesle cevap verdi. «Küçük kara defterinin her sayfası ordu gibi kadın adıyla doluyken birini aramana ne gerek var!»

«Bütün gece burada oturup söz düellosu mu yapacağız?»

Kris hafifçe omuzlarını silkerek emniyet kemerini açtı ve dışarı çıkıp Jared'ın kapıları kilitlemesini bekledi.

Gece kulübü, kapasitesinin çok üzerinde yükünü almıştı. Gözden uzak köşeler çok daha kalabalıktı ve bir yer bulmak da mümkün olamayacak gibiydi. Birkaç dakikalık umutsuz bir aramadan sonra bara geçip içkilerini ısmarladılar. Müziğin sesinden konuşmanın imkânı yoktu. Jared başını çevirip Kris'e bakınca, genç kızın alaycı gözleriyle karşılaştı.

Jared içki bardağını barın üzerine bıraktı. «Dans pistini bir deneyelim mi?»

İki seçenekleri vardı: Ya barda sıkış tıkış oturup içkilerini içecekler ya da dans pistinde itişip kakışacaklardı. Kris dans etmeyi tercih etti. Ama birkaç dakika sonra bu kararının çok da iyi bir fikir olmadığını teslim edecekti. Çünkü bu kadar ufak bir yerde Jared'la çok daha yakın temasta oluyordu.

Jared'la daha önce de dans etmiş, elinin sımsıkı tutuşunu, vücuduna sarılan kollarının gücünü hissetmişti, ama nedense bu gece durum bir başkaydı. Bütün vücudundan adeta fışkıran nefis bir kolonya kokusu, fiziksel güzelliğin en üst noktasındaki adale yapısı, içinden gelen doğal zerafeti, genç kızın duyguları üzerinde uyuşturucu bir etki yapıyordu.

Jared'ın dokunuşlarının etkisiyle gözlerini sımsıkı yummamak ve açıklamakta güçlük çektiği

bir duygu karmaşasının içinde kaybolup gitmemek için kendini zor tutuyordu.

Kadınların ona âşık olup peşinden koştuklarına Kris hiç şaşmıyordu. Jared bütün erkeksi meziyetleri en üst düzeyde kendisinde toplamıştı ve bütün bunlar sonsuz servetiyle de birleşince Avustralya'nın en revaçta bekârlarından biri haline gelmişti. Ama şimdiye kadar eşi olabilecek uygun bir kadınla görülmemişti ve aynı kadını iki kereden fazla kolunda gören basın, neredeyse bayram ediyordu.

«Çok sessizsin.»

Kris başını kaldırdı ve genç adamın sır vermeyen gözlerine aynı ifadesizlikle baktı. «Kibarlık olsun diye konuşmak isteyebileceğini düşünmemiştim,» dedi. Birden vücudunu saran kolların daha da sıkılaştığını hissetti.

Jared hiç sesini çıkarmadan genç kızı kolundan tuttu ve dışarı çıkardı. Arabaya doğru hiç ses çıkarmadan yürüdüler. Saat neredeyse gece yarısı olmak üzereydi ve denizden esen ılık bir rüzgâr mis gibi çiçek kokularını da beraberinde getiriyordu. Kris bütün gün özlediği bu mis gibi havayı içine çekti.

On dakika kadar sonra Jared arabayı çakıl taşlı yola sokmuş ve evin önünde durmuştu. Kris sonunda bu gecenin bitmesine memnun olmuş gibi derin bir soluk aldı. Gerçekten de güzel bir gece geçirmişti aslında. Bunu genç adama da söyleyip, 'iyi geceler' diledi.

«Sana da iyi geceler, Krista.»

Kris'in gözleri şaşkınlıkla açıldı. Sadece babası ona 'Krista' diye hitab ederdi. Genç kız anneannesinin anısına verilmiş bu ismi gerçekten severdi, bunu Jared'ın dudaklarından duymak sanki saygısızlık gibi gelmişti. Bir an Jared'ı azarlamak için ağzını açtı, ama yeni bir münakaşaya

yol açıp genç adamın küstahlıklarını dinlemeye niyeti olmadığı için sözlerini yuttu.

Hiç sesini çıkarmadan, kapı kolunu el yordamıyla buldu, kayar gibi dışarı çıktı ve kapıyı hızla kapatıp eve doğru yürüdü. Kilide anahtarı sokarken arkasına bakmamak için büyük bir çaba harcıyordu.

İçeri girip kapıyı kilitledi ve holün ışıklarını açtı. Bu sırada Jared'ın arabasının uzaklaştığını duymuştu. Güvenlik tablosuna doğru yürüdü. Bir takım düğmelere basıp alarmı çalıştırdı ve kırmızı ışıkların yanmasını bekledi. Sonra da kendi dairesine çıkan merdivenlere doğru yürüdü.

Bölüm Üç

Bundan sonraki birkaç gün Kris'in soluk alacak bile vakti olmadı. Noel öncesi etkinliklere kendini kaptırmış, iki kere yemek davetine, yoksul çocuklar yararına yapılan bir kermese ve her öğleden sonra da bir kokteyle gitmişti. Bu kadar etkinlikten sonra yorgun düşen sosyetenin geceleri boş kalmış ve Kris de rahat soluk alabilmişti. Angela'nın bu davetlerle ilgili programı gerçekten de Kris'i hayran bırakıyordu. Üvey annesi tükenmez bir canlılık içinde programlar yapıyor, her toplantıda da çekiciliği ve güzelliğiyle gözleri kamaştırıyordu Bu yetenek Angela'ya has bir şeydi ve böylece de Sydney'in en çok aranan ev sahibesi olmuş, tüm sosyetenin saygısını kazanmıştı.

Sorrensonlar'ın çarşamba gecesi malikânelerinde verdikleri davette Kris geldiğinden beri üçüncü kez Jared'ı gördü. Genç adam beklenenin tersine bu davete yalnız gelmişti. Jared'ın kolunda ya bir sarışın ya da bir kumral güzeli görmemek herkesin alışkın olduğu bir olay değildi.

Kris, Simon Sorrenson'ın birkaç dakika önce eline tutuşturduğu kokteyli yudumluyordu. Kaşları hafifçe çatılmıştı.

«Kris! Deminden beri söylediğim bir tek söze bile dikkat etmiyorsun,» diye Simon küskün bir tavırla mırıldandı.

Kris hemen başını çevirip en büyüleyici tebessümüyle, «Tam tersine,» diye cevap verdi. «Bütün dikkatimle seni dinliyordum. Böyle bir sürü seçe-

neğin varken babanın şirketlerinde çalışan önyargılı kuru gürültücülere nasıl dayanabildiğine şaşıyorum.»

«Şimdi de benimle alay ediyorsun!»

Böylesine parlak bir eğitim görmüş olan bu genç adam insan ilişkilerine gelince nasıl da böyle aptal olabiliyordu acaba? Simon'ı incitmemek için sözlerini yumuşatarak konuşmasını sürdürdü. «Sanırım onların deneyimlerini göz önünde tutarak fikirlerini yavaş yavaş aşılamalısın.»

«Kahretsin! Bir gün bütün bu işlerin başına geçeceğim. Bunu anlamaktan aciz mi bu adamlar!» diye saldırgan bir ifadeyle bağırdı Simon.

Kris, Sorrenson şirketlerinde çalışanlara için için acımaya başlamıştı. Derin bir soluk alarak gözlerini etrafta dolaştırdı. Farkında olmadan gözleri uzun boylu, siyah saçlı birini arıyor gibiydi. Angela'yla derin bir sohbete dalmış olan Jared'ı görünce kalbinin yerinden çıkacakmış gibi atmaya başladığını fark etti.

Üvey annesi bu gece yine göz kamaştırıyordu. Son derece basit siyah giysisi vücudunun bütün güzelliğini gözler önüne seriyor ve duru beyaz cildini vurguluyordu.

Kris, üstündeki son derece güzel buz mavisi giysiyle bile kendisini Angela'yla kıyaslayınca çoluk çocuk gibi hissediyor ve üvey annesine gıpta ediyordu.

Tam bu sırada Jared başını çevirip baktı. Onun dudaklarının kenarında beliren hafif gülümsemeyi görünce, Kris bir an soluğunu tuttu. Büyülenmiş gibi, genç adamın eğilip Angela'nın kulağına bir şeyler fısıldadığını ve kendisine doğru yürümeye başladığını gördü.

«Merhaba, Kris!» Jared, genç kızı selamladıktan sonra arkadaşına dönüp başıyla selam verdi. «Simon!»

«Mutlaka bir araya gelmeliyiz. Yarın akşam olur mu? Birlikte yemek yer ve sonra da bir gece kulübüne gideriz. Ne dersiniz?» diye atıldı Simon. Kris ağzını açıp reddedecekken Jared'ın yumuşak bir sesle cevap verdiğini duydu.

«Kris benimle yemeğe çıkıyor. Belki başka bir zaman da sana geliriz, olur mu?»

Kris şaşkınlığını ancak gizleyebilmişti. Jared'ın bu kendinden emin tavırlarına sinirlenmiş, duyduğu öfkeden gözleri pırıl pırıl parlamaya başlamıştı. Simon'ın davetini kabul etmek istemiyordu, ama Jared'ın da böyle araya girmesine dayanamıyordu doğrusu.

Simon ikisini de soğuk bakışlarla bir süre süzdü ve özür dileyerek kalabalığın arasına karıştı.

«Sen ne hakla...»

«Sevgili Kris, inan bana sıkıntıdan ne yapacağını bilemezdin.»

Kahretsin! Bir de eğleniyordu, ha! «Böyle bahane olmaz! Ayrıca seninle yemeğe çıkmak gibi bir niyetim de yok!»

«Korkarım ısrar etmek zorunda kalacağım. Mrs. Hadfield seni dört gözle bekliyor.» Genç adamın tek kaşı alayla havaya kalkmıştı. «Onu hayal kırıklığına uğratmayı düşünmezsin sanırım?»

Jared'ın kâhyası İskoçyalı'ydı ve yıllardan beri de Chayse ailesinin hizmetindeydi. Kris yaşlı kadını gerçekten çok severdi.

«Hep başkasının hakkını çiğneyip istediğini elde edersin, değil mi?»

«Saat tam altıda seni alırım. Birlikte gideriz.»

Kris öfkesinin giderek kontrol edemeyeceği bir duruma geldiğini hissediyordu. «Buna hiç gerek yok. Sam beni getirir.»

Kris yaşamında bir tek kez olsun Jared'ın söyleyecek söz bulamaması için dua etti. Kendini nasıl onun yanında zayıf ve güçsüz hissediyorsa Ja-

red'ın da aynı şeyleri hissetmesini istiyordu. Ta küçüklüğünden beri genç adamın karşısında bu duyguları beslerdi. «Biraz insanların arasına karışsak iyi olacak,» dedi soğuk bir nezaketle.

Jared'ın gözlerinde neşeli bir ışık yanıp söndü. «Benimle uzun uzun konuşurken görülmek istemiyor musun yoksa, Kris?»

«Sadece kendimi korumaya çalışıyorum. Pamela'nın gözlerimi oymasını hiç istemem. Ya da özel arkadaşlarının yüzümü tırmalamasını!» Tatlı tatlı gülümseyerek genç adama baktı. «Şimdi izninle lütfen...»

«Bu kerelik izin veriyorum,» diye Jared alayla cevap verdi. Kris hemen arkasını dönüp yakındaki bir gruba katıldı.

Yarım saat kadar sonra Jared'ın kızıl saçlı bir güzelle konuştuğunu ve birkaç dakika içinde de birlikte çıktıklarını gördü. Mutlaka Jared'ın Double Bay'deki apartmanına gidiyorlardı. Başını iki yana sallayarak bu nefret ettiği düşünce zincirinden kendini kurtarmaya çalıştı.

Angela gitmek için hazırlıklara başlayınca Kris rahatlamış gibi bir soluk aldı ve eve varır varmaz da üvey annesine 'iyi geceler' dileyip hemen dairesine çekildi.

Jared'ın evi Clontarf'daydı ve limanın kuzeyine düşüyordu. Gri ve beyaz tuğlalardan, zarif bir Avrupa şatosu benzeriydi. Kayaların üzerinde yükselen bu şatonun harika bir manzarası vardı ve dış görünüşüyle bile akıl almayacak bir lüksü hatırlatıyordu.

Kris eski tür, geometrik desenli seramiklerle döşenmiş hole girerken Jared'ın başka kimleri davet etmiş olabileceğini düşünüyordu. Ara kata çıkan yuvarlak bir merdiven vardı ve bu katta çalışma odası, kitaplık ve üç de ayrı konuk dairesi

yer almaktaydı. Üst katta dört yatak odası, her yatak odasının da özel banyosu vardı. Giriş katı yalnızca salonlara ayrılmıştı. Salonlarda gerekli yerlerde kaliteli İtalyan mermeri kullanılmıştı ve uzun tahtalarla döşenmiş zeminde Çin halıları göze çarpıyordu. Tavanlardan kristal avizeler sarkıyordu aynı tür kristaller yer yer aplik olarak kullanılmıştı. Jared'ın üç evinin içinde en güzel ve zarif olanı burasıydı. Kris de en çok burada kendini rahat ve evindeymiş gibi hissederdi. Double Bay'deki çatı katı tam bir bekâr eviydi. Diğer eviyse kentin doğu yakasından birkaç saat uzaklıktaydı ve dağlara bakan, ağaçlar arasında gizlenmiş bir evdi. Jared dinlenmek istediği zaman sık sık buraya kaçardı.

Gordon Hadfield, genç kızı kocaman oturma odasına kadar getirdi. «Jared neredeyse aşağı iner. Ofisten epey geç döndü. Size içecek bir şeyler verebilir miyim?» diye sordu.

Kris odayı boydan boya geçti ve pencerenin yanına gelip limanda demirlemiş birkaç tekneyi izledi. Bir dakika kadar düşündükten sonra, «Beyaz şarap rica edeceğim,» dedi.

Gordon Hadfield kristal bir bardağa şarap doldurdu ve genç kıza uzattı.

«Ben, içkimi alıp mutfağa gideyim. Hem içerim hem de Mrs. Hadfield'le sohbet ederim.»

Kris hızlı adımlarla mutfağa gitti ve ufak tefek orta yaşlı kadına sevgiyle sarıldı. Sonra da mutfaktaki nefis kokuları içine çekti.

«Hımmm... Bu güzel kokulara hasret kalmışım. Yardım edebilir miyim?»

«Gerçekten bir şeyler yapmak istiyorsan masayı hazırla. Ama önce bana şu Fransa'daki 'Lady Okulu'nu anlat.»

Kris'in gözleri muzip pırıltılarla yanıyordu. «Sana kısa bir özet yaparım. Uzun uzun anlatmaya

kalkarsam konuklar geldiğinde Jared bana kızar!»

«Yok canım! Tek konuğu sensin. Ama sen de aileden sayılacağın için konuk yerine konamazsın ya.»

Kris şaşkınlıktan ne yapacağını şaşırmıştı, ama hiç belli etmedi. Bu duruma rahatlaması mı, yoksa başbaşa yemek yiyecekleri için genç adama kızması mı gerektiğini bilemiyordu.

İçini çekerek Fransa'da geçirdiği bir yılı özetlemeye başladı. Bir sürü öykü anlatıp Mrs. Hadfield'i güldürdü ve sonra yemek odasına geçip sofranın kurulmasını tamamladı.

Tam işini bitirmişti ki, Jared göründü. Yine her zamanki gibi son derece şıktı. Koyu gri bir pantolon ve açık mavi ipek bir gömlek giymişti.

Kris lezzetli ordövrlere hakkını vererek iştahla yiyip bitirmiş, ama sıra esas yemeğe gelince iştahının yok denecek kadar azaldığını fark etmişti.

«Aç değil misin?»

Kris başını kaldırdı ve Jared'ın hayretle bakan gözleriyle karşılaştı. Başını iki yana sallayıp hafifçe gülümsedi. «Bir lokma daha yiyecek halim kalmadı.»

Jared'ın gözleri kısılmıştı. Şarap şişesine uzandı, ama Kris hemen elini bardağının üzerine kapadı.

«İstemiyor musun?» Genç adam gülümseyince bembeyaz dişleri parladı ve neşeyle kendi bardağını doldurdu. «Sevgili Kris, seni tanımasam neredeyse çok sinirli olduğunu söyleyeceğim. Yanılıyor muyum yoksa?»

Bu sözler gerçeğe çok yakındı ve Kris dudaklarına bir gülümseme iliştirerek Jared'a baktı, ama onu kesinlikle aldatamayacağı açıktı. Genç adamda, Kris'in içinden geçenleri okumak gibi

bir yetenek vardı. Bu gücüyle de genç kızın, kendi karşısında ne kadar zayıf olduğunu kanıtlıyordu sanki. Kris on yedi yaşındayken bu duruma dayanabiliyordu, ama yirmi bir yaşına geldiğinde Jared gibi bir adamın ruhunu okuması ona utanç veriyordu.

Durum gerçekten de tehlikeliydi ve Kris, onunla aynı silahlarla dövüşmeye niyetli olmamakla birlikte, yine de olduğunca rahat davranmaya gayret etti. Geçirdiği iki yıl da bu amaç uğruna harcanmamış mıydı zaten? Aklın alamayacağı kadar büyük miktarlardaki okul taksitleri genç hanımları çok iyi yetiştirmek ve bu tür durumlarda konuyu ustalıkla idare etmek için ödenmemiş miydi?

Kris, «Sadece tetikteyim,» diye gözlerini genç adama dikerek düzeltti. «Her nedense bütün bunlar bir yere varacakmış düşüncesini kafamdan atamıyorum.»

«Peki, bu fikre nereden sahip oldun?»

Kris durgun akan bir su zerafetiyle arkasına yaslandı. Bu hareketiyle son derece rahatmış gibi bir izlenim yaratıyordu. «Geçmiş deneyimlerim,» diye dikkatle konuştu.

Jared'ın gözleri sanki yüzyıllardır genç kızın üzerinde dolaşıyordu. Öyle ki, Kris kendini bu bakışların altında eriyip yok oluyormuş gibi hissediyordu.

«Yani bir art niyetim olduğuna mı inanıyorsun?»

«Öyle olmadığını mı söyleyeceksin şimdi de?» Genç kız Jared'ın kadehini dudaklarına götürüşünü izledi. Hareketleri usta bir satranç oyuncusunu andırıyordu. Bu kararlı dikkatliliği ve bazı şeyleri ince ince planlıyormuş gibi davranışı Kris'i iliklerine kadar titretiyordu. Jared'ın cevabını bekliyormuş gibi durması delilikti, çünkü söyle-

diklerinin her kelimesinin doğru olduğunu biliyordu. Jared ve Angela kaderinin yargıçları ve jürisiydiler, ama bu durum ne kadar sürecekti daha? Bir yıl? Peki, bu süre içinde ne yapacaktı? Bir başka 'Lady Okuluna' mı gidecekti? Bu durumda şimdiye kadar öğrendiklerinin bir tekrarını yapmış olacaktı. Midesindeki sinirlerin acı verici bir yumak haline geldiğini hissediyor, içinden kusmak geliyordu.

«Rahatla,» diye Jared kesin bir sesle emreder gibi mırıldandı. «Ben, senin celladın değilim.»

Kris güçlükle yutkundu. Kendini kontrol altında tutmak için bütün gayretini harcıyordu. «Öyle mi? Sadece gardiyanım, servetimin yöneticisi ve kendi kendine atanmış akıl hocamsın, değil mi?»

«Bu seni rahatsız mı ediyor?»

'Rahatsızlık' sözcüğü o kadar hafif kalıyordu ki! Geçen yedi yıl boyunca, Jared Chayse'in varlığını yeni yeni hissetmeye başladığında, yaşamı ve duyguları üzerindeki etkisi öyle karmaşık olmuştu ki, Kris bunları değerlendirmekten bile aciz kalmıştı. Bu duygularını adlandırmak derslerini engelliyor ve geceleri uykularını bölüyordu.

Gergin bir sesle, «Gerekliliğini kabul ediyorum,» diye onayladı.

«Sanırım buna bile şükretmem gerekiyor!»

Yine o kahrolası alaycılığına bürünmüştü işte! Ama Kris sakin durumunu korumayı başarabiliyordu. «Peynirini yiyip, meyveni bitirene kadar beni kuşku içinde bırakmaya mı niyetlisin?»

«İşkenceyi uzatmak mı? Hayır, öyle bir niyetim yok. Bir yarım saat daha ıstırap içinde kıvranmanı görmek iştahımı kaçırabilir.»

«Yoksa tahminlerde mi bulunmamı bekliyorsun?» Kris'in gözleri öfkeyle alev alev yanmaya başlamıştı. «Angela'nın denetiminde, sosyal bir

kısır döngü içine girip yemeklerde, kokteyllerde ve alışverişlerde vaktimi geçirmemi mi bekliyorsun? Buna cevap vermediğine göre listeden silebiliriz, değil mi? Bu küçük cömertliğine teşekkür ederim. Bakalım... Kuşkusuz açabileceğin bir sürü kapı vardır. Belki beni iş hayatına sokabilirsin. Bir butik? Ya da Chayse-Laurensen şirketlerinden birinde bana küçük bir oda ve büyük bir ücret verip işe alırsın?»

Jared iskemlesinde kıpırdandı. İfadesi bomboştu ve hiçbir duygusunu açığa vurmuyordu. «Paraya ihtiyacın yok ve bir yerde çalışmaya başlaman da gereksiz dedikodulara neden olabilir.»

«Sosyal bir kelebek olmayacağıma ve kendi işimde ya da bir başka işte çalışmayacağıma göre aklıma başka bir seçenek getiremiyorum ne yazık ki!»

Jared bir süre içkisiyle oyalanıp, Mrs. Hadfield'ın tabakları toplayıp tatlıyı getirmesini bekledi. Sonra da mükemmel bir manzarası olan krem karameli bir kenara itip peynir tabağına uzandı. En sevdiği peynirden bir parça kesti ve krakerin üzerine koyup zevkle yemeğe başladı.

Kısa bir süre sonra da en küçük bir duygu kırıntısından yoksun bir sesle, «Evlilik seçeneğinden hiç söz etmedin,» dedi.

Kris birkaç dakika bakakaldı. Gözleri faltaşı gibi açılmıştı ve Jared'ın sözlerini beyninde şekillendirmeye çalışıyordu.

«Tanrım...,» diye sonunda soludu. «Sanırım bunu da tahmin edebilmeliydim! Bu son derece pahalı ve özel eğitimin ancak bir tek amacı olabilirdi!» Bu sıcak yaz akşamına karşı buz kesmişti adeta. «Damızlık biri olarak nasıl davranmam gerektiği öğretiliyor ve sonra da özel biriyle çiftleştiriliyorum! Angela'yla birlikte bu çok özel, başarılı ve servet sahibi genç adamı seçmişsinizdir

kuşkusuz?» Kris'in gözleri pırıl pırıl yanıyor ve gizli göz yaşları içine akıyordu. Çenesini hafifçe kaldırdı ve iskemlesinde dimdik oturmaya çabaladı. «Önce bir tatile gitmeme izin var mı, yoksa bu evlilik kampanyası hemen mi başlıyor?»

«Kiminle evleneceğin konusunda hiçbir kuşku yoktu zaten. Önemli olan ne zaman evleneceğin,» diye Jared ipek gibi bir sesle cevap verdi.

Kris için için titrediğini, kırıldığını ve öfkesinden patlamak üzere olduğunu hissediyordu. Jared'ın gözleri genç kızın gözlerinde kilitlenince aralarında aniden elektrikli bir hava oluştu. Bu gözler ulaşılamaz bir ifadeyle bakıyor, şeytansı bir bekleyişle yanıp sönüyordu. Kris'in türlü ifadeler taşıyan yüzü yavaş yavaş bazı şeyleri anlamanın heyecanına kapıldı.

Yok... O olamaz...! Kris düşlerinde bile genç adamın bu imalarına yer veremezdi. Jared Chayse ve Kris Laurensen... Ayrı ayrı ikisinin serveti birleşince mali bir imparatorluk kurulur ve bu servet kendilerinden sonraki nesillere bile bol bol yeterdi. Bu birleşmenin mantığı son derece açıktı. Borsa piyasası allak bullak olur ve hisse senetleri aniden fırlardı.

«Bu olasılık senin de aklına gelmiştir kuşkusuz,» diye Jared sonunda konuştu.

Kris'in damarlarındaki kanın basıncı giderek artıyor ve bunun nedeninin heyecandan mı, korkudan mı yoksa ikisinin bileşiminden mi meydana geldiğini anlayamıyordu.

«Hayır desem inanır mıydın?» Kris'in midesi dayanamayacağı kadar ağrıyor, her geçen saniye sinirleri paramparça dökülüyordu ve bu durumda daha ne kadar sakin görünebileceğini aklı kesmiyordu.

«En azından ikimiz de birbirimizi parasal açıdan kandırmadığımızdan eminiz.»

«Erkek olsun kadın olsun, milyonlarımıza elini sürmesin diye servet avcılarına karşı kendimizi canla başla korumalıyız, Jared! Böylece obur bir servet avcısına paracıklarımızı kaptırmak yerine bize kalan kutsal mirası korumak için elimizden geleni yapmalıyız!» Kris'in sesi tuhaf bir biçimde alaylı ve acı çıkıyordu. «O servet avcılarının yaşamlarını da kontrol altında tutabilmen çok güçtür kuşkusuz!»

Genç adamın gözleri iyice kısılmıştı, ama bir an bile dikkatli bakışlarını Kris'in gözlerinden ayırmamıştı. «Ben içinde yaşadığımız andan söz ediyorum. Bundan yirmi ya da otuz yıl sonrasını konuşmuyorum.»

«Ve kuşkusuz bu bilgece önerinin kıymetini anlamam gerekiyor, değil mi?»

«Bütün avantajları ölçebilecek kadar mantıklı olduğunu tahmin ediyorum.»

Jared'ın eşi olmak, yatağını paylaşmak düşüncesi, Kris'in herhangi bir söz vermeden önce dikkatle gözden geçirmesini gerektiriyordu. Beyninin bir bölümü bu öneriyi hemen reddetmek istiyordu. Yine de bir duygusal girdaba kendini kaptırıp, yan etkilerini düşünmeden kabul etmek gibi çılgınca bir duyguya kapılıyordu.

Sonunda, buz gibi bir öfkeyle, «Beni bağışla,» diye mırıldandı. «Şu anda mantıklı düşünebilecek bir durumda değilim.»

Jared kristal konyak şişesine doğru uzanıp kendi bardağına bir parmak doldurdu. Konyağını bir yudumda içerken bir yandan da Kris'e bakıyordu.

«Göz önünde tutman gereken bir konu var... Sven'in vasiyetnamesiyle ilgili yasal bir konu. Son günlere kadar pek önemi olmayan bir konu.»

Bu kuşku Kris'i öldürecekti artık. Jared'ın kadehini yeniden dolduruşunu izledi. Genç adamın

bu kendinden emin, sakin halinden nefret ediyordu.

«Angela yaşamı süresince Darling Point'teki evi kullanacak ve yeniden evlendiği takdirde de bırakacak. Yalnız baban bir istisna yapmış : Benimle evlendiğin taktirde ev doğrudan doğruya Angela'nın üzerine geçecek ve aylık ücretini yeniden almaya başlayacak.»

«Anlıyorum.» Kris, için için öfkeden kaynamakta olduğu bu anda nasıl böyle sakin durabildiğine şaşıyordu.

«Başka bir konu daha var,» diye Jared kuru bir sesle sözüne devam etti. Bir yandan da Kris'in gergin dudaklarını ve hafifçe solan yanaklarını izliyordu. «Bu bilgiyi etraftan dedikodu olarak duyacağına benden duymanı tercih ederim.» Bir an durdu ve derin bir soluk aldı. «Angela yeniden evlenmeyi düşünüyor, ama babanın vasiyetnamesine göre, yasal onayın alınması için, önce senin geleceğinin kararlaştırılması gerekiyor.»

Kris bu sözlerden tatmin olmamış, Jared'ın daha bir güvence vermesini istiyordu. İçinden avazı çıktığı kadar bağırmak geliyorken yine kendini toparladı ve sakin bir sesle konuşmaya başladı. «Böylece birkaç ay içinde seninle nişanlanıp evlenmem gerekiyor ki, sevgili üvey annemin de evlenmek için önü açılsın ve büyük bir araziyle bir eve sahip olsun. Bu bölgenin değeri nedir? Altı milyon mu?»

«Yedi. Bugünkü değeri eşyalarla birlikte yedi milyon kadar tutar.»

Kris gözünü bile kırpmadı. «Burun kıvırıp geçilecek bir miktar değil kuşkusuz. Yine de başkası uğruna yaptığın bu fedakarlığı anlamış değilim.»

Genç adam çok uzun bir süre sessiz kaldı. Artık Kris, onun bir cevap vermeyeceğinden emin

olmaya başlamıştı ki Jared'ın konuştuğunu duydu.

«Seninle evlenmek istememin nedenleri tümüyle bencilce.»

Kris gergin dudaklarıyla gülümsemeye çalıştı. «Chayse-Laurensen!»

«Bu konuyu bir iş anlaşması olarak değerlendiriyorsun anlaşılan.»

Genç kızın gırtlağından acı bir kahkaha yükseldi. «Başka şekilde düşünmem algılama yeteneğime hakaret olur sanırım.»

«Mutluluğun ve rahatınla her zaman ilgilenilmiştir.»

Kris duygularını kontrol altında tutmaya çalı şırken, dudaklarımn hafifçe titremesini önleyemiyordu. Kendini alaylı ve hakaret eder gibi konuşmaya vermese hüngür hüngür ağlamaya başlayacağını hissediyordu.

«Elbette! Hepinize şükran borcum var! Bu şahane şato şu anda oturduğum villadan çok daha itibarlı. Seninle evlenmeyi kabul edersem, herkes tarafından aranan, kadınlarla ilişkilerinde ünü efsaneleşmiş bir kocam olacak ve servetimiz de büyüyecek. Tüm ülkede kadınların kıskandığı biri olacağım.» Kris bu zehirli okları karşısındakine fırlatırken bir an bile tereddüt göstermiyordu. «Hele geleceğim konusunda düşünmeme izin vermen gözlerimi yaşartıyor! Hiç kuşkusuz şimdiden bazı hazırlıklar yapmışsındır ve yürürlüğe sokmayı bekliyorsundur. Bir dakika... Bir tahminde bulunalım bakalım...» Kris bir an durdu. Sanki düşünüyormuş gibi başını kaldırıp gözlerini tavana dikti. «Bundan sonra neler gelecek, Jared? Ününe uygun şahanelikte bir yüzük vereceksin, yaşamımızın sonuna kadar mutluluktan uçacağımızı hemen basına bildireceksin ve sonra da bu küçük, mantıklı kızı yönetimin altına alıp eve ko-

yacaksın!» Dudaklarının arasından kahkahayla hıçkırığa benzer bir ses yükseldi. «Elbette Angela da bu gecenin anlam ve önemini biliyordu ve yarın sabah da ilk iş olacak kararımı onaylatmak üzere karşıma dikilecek. Seni reddetme cesaretini gösterdiğimi ona söylesem kimbilir ortalık nasıl cehenneme döner, değil mi? Yedi milyon doların ve aydan aya alacağı yüklü paranın parmaklarının arasından kayıp gitmesi ne büyük bir olay yaratır ama! Beni evden göndermeye falan kalkar mı dersin?»

«Bu kadar dramatik olmana gerek yok.»

«Öyle miii? Ben sadece ruh sağlığımı korumaya çalışıyorum.»

Jared'ın sessizliği o kadar uzun sürdü ki, Kris sonunda dayanamayacağını hissederek özür diler gibi bir şeyler mırıldandı ve ayağa fırladı.

«Eve gitmek istiyorum.» Kendisini son derece bitkin ve hasta gibi hissediyor ve bütün bu sinir bozucu konuşmalardan sonra yalnız kalmak istiyordu.

Jared, «Oturma odasına gidelim de bir kahve içelim,» diye mırıldandı.

Kris şiddetle başını iki yana salladı. «Kahve falan içemem şimdi. Son derece aydınlatıcı bir gece geçirdim. Bana bir taksi çağırırsan sevinirim.»

«Ben götürürüm seni.» Jared'ın sesi belli belirsiz bir öfkeyle titriyordu. Kris hafifçe omuzlarını silkti ve gece çantasını aldı.

Eve varana kadar ikisi de konuşmadılar. Jared arabayı durdurduktan sonra dönüp, alaylı bir sesle, «İyi uykular dilerim,» dedi ve Kris'in hemen kapıyı açıp çıkmasını önlemeye bile yeltenmedi. Genç kız eve girdikten sonra da gürültüyle hareket edip gözden kayboldu.

Bölüm Dört

«Ah, demek buradasın!»

Kris okuduğu gazeteden başını kaldırdı ve Angela'yı dikkatle süzdü. Sabahtan beri en kolay yolu seçerek plaja gidip gitmemeyi düşünmüştü. Ama bu kaçışın sonu yoktu ve er ya da geç üvey annesiyle karşılaşacaktı.

«Ben de yanına geleyim.»

Kris, üvey annesinin karşısındaki iskemleye geçip oturuşunu izledi ve ters bakışlarla kadının söze başlamasını bekledi.

«Jared dün gece seninle konuştu, değil mi?»

Ani bir saldırı. Daha aşağısı kurtarmazdı kuşkusuz. Üvey annesinin hiç vakit kaybetmeyeceğine sonsuz güveni vardı zaten. «Evet.»

«Pek hazır değildin, öyle mi sevgilim?»

Kris bütün vücudunun öfke aleviyle yanmaya başladığını hissetti, ama her zamanki gibi öfkesini yenmeye çalıştı. Kendisinden karşı koymayı hiç beklememelerine mi yoksa planlarının ne olduğunu tahmin edemediğine mi daha çok kırıldığını kestiremiyordu.

«Hiç beklemediğim bir anda benim için gerçek bir sürpriz oldu,» diye sonunda mırıldandı. Gözlerini hiç kaçırmadan Angela'nın gözlerine dikmişti.

«Başın her zaman bulutların üzerinde gezdi zaten. İnsan ayağına gelen fırsatlardan sonuna kadar yararlanmasını bilmeli.»

«Ve Jared'la evlenmek de bu sınıflandırmaya tümüyle uyuyor kuşkusuz?»

«Bak, sevgilim...» Angela dikkatle söze başladı. Sanki minicik bir çocuğa çok önemli bir şey açıklıyormuş gibi bir ifadesi vardı. «Jared korkunç zengin bir adam. Çok yakışıklı ve zeki. Bundan daha iyisini bulamazsın.»

«Reddedersem sen de büyük bir servetten olacaksın.» Bu kadar küstahça davranmak Kris'in kişiliğine aykırıydı, ama karşısındakini de istediği gibi iğnelediğini fark etmişti.

«Sven'in, vasiyetinde de belirttiği gibi en büyük arzusunun senle Jared'ın evliliği olması senin için bir şey ifade etmiyor mu?»

Kris derin derin içini çekti. «Bütün bu planların arasında aşka hiç yer yok kuşkusuz!»

«Hey Tanrım! Aşkın bu işlerle ne ilgisi var?»

«Şimdi de bana, babamı hiç sevmediğini mi söyleyeceksin yani?» Kris kendini durduramadan bu sözler dudaklarından fırlamıştı ve Angela'nın bakışlarını görünce kalbinde derin bir sızı duydu.

«Onu mutlu edebileceğimi biliyordum. Bu da en az aşk kadar önemli değil mi? Karşılık olarak ben de arzuladığım yaşamı sürdürebildim ve bir eş, bir ev sahibesi olarak üzerime düşen görevleri zevkle yerine getirdim. Babana gerçekten çok düşkündüm, ama hiçbir zaman annenin yerini alamayacağımı da biliyordum.»

'Annemi hiç tanımadım...' diye Kris üzüntüyle düşündü. 'Onun varlığını kanıtlayan tek şey elimdeki fotoğraflar... Benimle benzerliği olmayan çok güzel bir kadının fotoğrafları...'

«Jared'a henüz bir cevap vermedim,» diye Angela'ya baktı. Kendisine zorla hiçbir şeyi kabul ettiremeyeceklerdi. Buna kararlıydı ve top da şimdi kendi sahasındaydı.

«Ama kabul edeceksin... Çok yakında.»

«Biraz düşünmeye ihtiyacım var. Hiçbir baskıyla karşılaşmadan!»

«Kim sana baskı yapabilir ki, sevgilim? Şimdii, bugün için ne planlar yaptın?»

Kris, 'Hiçbir şey' demek üzereydi, ama hemen sustu. Günün geri kalan kısmını Angela'yla geçirmeye dayanamayacaktı. Bu yüzden aklına ilk gelen şeyi söyledi. «Alışveriş yapmaya niyetim var. Sam beni kente götürür. Ama Sam'e ihtiyacın varsa Mercedes'i de alabilirim.»

«Sam seni bırakıp dönebilir, sevgilim. Aslında bana da bir yardımın dokunabilir. Hardy'den alınacak birkaç parça mücevherim vardı. Senin için bir sakıncası yok, değil mi? Aslında bu işi en sona da bırakabilirsin. Sam seni almaya geldiğinde birkaç dakika dükkânın önünde park edebilir sanırım.»

Kris birkaç saat sonra bahane olarak alışverişi öne sürmekle delilik ettiğini fark etti. Caddeler iğne atılsa yere düşmeyecek kadar kalabalıktı ve buna ek olarak da korkunç bir sıcak vardı. Büyük mağazalar, küçük butikler ağzına kadar müşteriyle doluydu ve tezgâhtarlar da telaş içinde oradan oraya koşturup duruyorlardı.

Kris sonunda bir yerde oturmaya karar verdi, ama tam öğle saati olduğu için bütün bulvar kahveleri ağzına kadar insanla doluydu.

En sonunda bir sandviçle bir kutu meyve suyu alıp en yakın parka gitmekten başka çare bulamadı. Etrafta güvercinler uçuşuyor, sıcaktan bunalmış anneler çocuklarını avutmaya çalışıyor ve birkaç grup genç de kuytularda kümelenmiş oturuyorlardı.

Saat üçe kadar çantasında iki kitap, çok pahalı bir mektupluk ve ipek bir eşarpla alışverişini tamamlamış oluyordu. Noel armağanlarının çoğunu Paris'ten almıştı, ama seçene kadar da perişan olmuştu. Her şeye sahip olan Angela'ya ve Jared'a ne alabilirdi?

Kris son derece şık mücevherci dükkânına girer girmez rahat bir soluk aldı. Yüzüne çarpan serin hava biraz kendine gelmesini sağlamıştı.

«Seçmekte güçlük mü çekiyorsun?»

Tam dükkâna girdiği bir sırada Jared'ın da orada oluşu gerçekten garip bir raslantıydı. Sıkıntılı bir sesle, «Ne işin var burada?» diye sordu.

«Seninle aynı iş sanırım.»

«Aklında hangi özel hanım arkadaşın var?» Kris bu soruyu sorar sormaz dilini bir kez daha tutamadığı için kendine lanetler yağdırdı, ama artık çok geç kalmıştı.

«Vay, vay, vay...!» diye Jared ipek gibi bir sesle mırıldandı. «Bu öfken havanın sıcaklığından mı, yoksa cebindeki parayı bitirdiğinden mi?»

Bu adam da artık çok olmaya başlamıştı. İncecik kumaştan gri takım elbisesi, gri keten gömleği ve koyu mavi ipek kravatıyla kendinden emin ve son derece sakin bir hali vardı.

«İkisi de değil! Ayrıca bütün Noel alışverişlerimi de bitirdim.»

«Çok iyi.» Jared hafifçe genç kızı bileğinden tuttu. «Mrs. Hadfield için bir şey seçmeme yardım edebilirsin sanırım.»

Kris şaşkınlıkla genç adama baktı ve bu savunmasız bakışı Jared'ın alaylı gülümsemesiyle karşılaştı.

«Mrs. Hadfield küçük porselen süslere bayılır,» diyen genç adam Kris'i, porselenlerin sergilendiği küçük camekana götürdü. «Hangisini beğenir dersin?»

Jared'a bu kadar yakın olmak genç kızı son derece rahatsız ediyordu. Traş losyonunun kaliteli kokusu burun deliklerine doluyor, dizleri bükülecekmiş gibi titriyordu. Solukları aniden hızlandı ve belkemiğinden sırtına kadar ürperdi. Vücudu kendi güdülerine göre hareket ediyordu sanki.

Jared'ın onunla evlenmeye niyetli oluşu da bu duygularının daha belirginleşmesine ve tehlikeli bir hal almasına neden oluyordu. Onu değil bir eş ya da sevgili, bir vasi olarak bile düşünmek güç geliyordu.

«Kris?»

Kris, kendini biraz toparlaması gerektiğini, aksi halde Jared'ın, aklından geçenleri anlayabileceğini düşündü. Buna da dayanamazdı artık. Soğuk gözlerle genç adama baktı ve hafifçe kaşlarını bile çatmayı başardı.

«Sanırım Mrs. Hadfiels'in koleksiyonu için bir parça almak istiyorsun.» Kris bütün dikkatini toplayarak porselen camekânına baktı. «Şu anda Mrs. Hadfield'da olan parçaları söylersen belki işimiz daha kolaylaşır.»

Beş dakika içinde her ikisi de küçük bir heykelciğin üzerinde karar kıldılar. Jared, tezgâhtara işaret etti ve seçtikleri parçayı gösterdi. Böylece alışverişi tamamlamıştı.

«Angela'nın mücevherleri... Şimdi de sıra onlara geldi, değil mi?»

Jared'ın bundan da haberi vardı demek! Kris artık şaşkınlığını gizleyebilecek durumda değildi.

«Angela bana telefon edip seni burada bulmamı söyledi,» diye açıkladı Jared. «Ve elinde olmayan nedenlerle kentin diğer yakasında kaldığını sana iletmemi istedi.» Jared, tezgâhtara mücevherleri getirmesi için işaret etti.

«Anlıyorum. Sam de onunla kaldığı için beni kurtarmaya sen geldin demek?»

«Bir itirazın mı var?»

«Neden olsun? Ama yine de buraya bir haber bırakması daha kolay olurdu. Ben de bir taksiye binip eve dönebilirdim ve seni de sıkıntıya sokmazdık.»

«Angela sırf seni düşündüğü için bu kadar pa-

halı mücevherlerle ortada dolaşmanı istemedi. Ayrıca bu saatte bir taksi bulmak da mucize sayılır.»

«Beni bu kadar düşünmenize teşekkür ederim,» diye gülümsedi genç kız.

«Ama hiç de memnun olmuş gibi görünmüyorsun.»

«Buraya gelmek için önemli randevularından birini iptal ettiğine hiç kuşkum yok. Belki de şu anda sekreterin randevu sahibini oyalamak için ne yapacağını şaşırmış bir durumdadır ve sonunda seninle yemeğe çıkması için onu ikna etmeye uğraşıyordur.»

Jared bu sözlerdeki alayı hemen anlamıştı ve aynı alaylı tonda cevap verdi. «Ah! Belki o yemeğe katılman için seni de ikna edebilirim?»

«Gelmem mümkün değil,» diye Kris hiç tereddüt etmeden hemen cevap verdi. «Sanırım Angela beni yine o ünlü partilerinden birine sürükleyecek.»

«Biliyorum.»

«Biliyor musun?»

«Ne yazık ki ben de aynı davetiyeyi almış bulunuyorum!»

Kris birden paniğe kapıldı. Belki de bir baş ağrısı uydurup gitmezdi. Jared'ın eşliğinde bir gece daha geçirmeye dayanacak gücü kalmamıştı. Tam bu sırada tezgâhtar geri geldi.

Beş dakika kadar sonra da işlerini bitirip kalabalık caddeye çıkmışlardı. Jared, genç kızı kolundan tutmuş sürüklüyordu.

«Bana bir taksi bulabilirsin belki,» diye Kris telaşla mırıldandı.

«Olabilir elbette. Ama yine de seni sağ salim eve götürmeyi tercih ederim.» Kris'e delici gözlerini dikip, «Ve benimle münakaşa etmeyi de bırak,» diye uyardı.

Chayse-Laurensen'in bürolarının bulunduğu ince uzun binaya varmak on dakikalarını almıştı. On beş dakika kadar sonra da Jared'ın usta şoförlüğüyle kentin kalabalık trafiğinde ilerliyorlardı.

Yolculuk süresince Kris ağzını açıp tek sözcük etmedi ve araba evin önüne yanaşınca duyulur duyulmaz bir sesle teşekkürlerini mırıldandı. Kucağında paketlerle dışarı çıkarken Jared'ın da arabayı durdurduğunu ve içeri gelmeye niyeti olduğunu anladı.

Uygar bir davranış olarak genç adama bir içki teklif etmesi gerekiyordu. Jared hemen teklifi kabul edince de genç adamı tokatlamamak için kendini güç tuttu.

«Viski?» Kris bütün içkilerin bulunduğu bara doğru yürüdü, kristal şişeyi aldı, bir bardak seçti, buz doldurdu ve üzerine de bolca viski koyduktan sonra üzerine soda ekledi. Diğer bir bardağa da limon ve buz gibi maden suyu doldurup Jared'ın yanına geldi.

«Şerefine!» Jared kadehini kaldırıp genç kızın gözlerinin ta içine baktı. Bir kaşı yine alayla havaya kalkmıştı. «Aslında birkaç dakikadan fazla oturmaya niyetim yok,» dedi.

Kris bardağından bir yudum aldı. Limonlu, buz gibi maden suyu gerçekten çok iyi gelmiş, haretini biraz olsun alabilmişti. Jared dün geceden söz etmeye kalkışırsa çığlık çığlığa bağırabilirdi. Ama omuzlarını aldırmıyormuş gibi silkti. «Bu evde istediğin kadar oturabilirsin elbette, Jared. Ben sadece vaktini aldığım için üzülüyorum.»

Genç adamın yüzünde belli belirsiz bir alay vardı ve hafifçe gülümsüyordu. Kris, onun içkisinden koca bir yudum alışını izledi ve korkuyla karışık bir heyecan duygusunun tenini ürperttiğini hissetti. Her zaman tam bir güven beslediği bu

adama karşı tehdit ediliyormuş gibi bir korku duyması gerçekten garipti. Jared'ın istediği her neyse, genç kız henüz kendini hazır hissetmiyordu. Belki de hiçbir zaman hissetmeyecekti. Yine de korkunç bir içgüdüyle Jared'ın yönettiği bir girdaba doğru sürüklendiğini fark ediyordu.

«Angela bu gecenin, yaşamını sürdürmek üzere seçtiği adamla tanışman için uygun bir gece olduğunu düşünüyor.»

Jared, onun kontrolünü kaybetmesini sağlamak istiyorsa, bunu başarıyla yerine getiriyordu. Genç kız yavaş yavaş gözlerini ona kaldırdı ve kirpiklerini kırpıştırmadan baktı.

Angela'nın nişanlısıyla tanışma fikri midesini bulandırıyordu. Onun, babasının yerini almasını umursamıyormuş gibi numara yapması bir yana, bu evi bir yabancıyla paylaşmak, belki de bu adamın babasının yattığı yatağı kullanması düşüncesi daha da kötüydü. Buna nasıl dayanabileceğini bilmiyordu.

«Daha adını bile bilmiyorum,» diye üzgün ve kısık bir sesle konuştu. İçin için küçük parçalara ayrılıyor ve ölüyor gibi hissediyordu. Şu anda Angela'dan nefret ediyordu, ama Jared'dan daha çok nefret ediyordu.

Jared uzun bir süre hiç sesini çıkarmadan genç kızın yüzünde dolaşan duyguları ve karmaşayı izledi.

«Brad Roberts uzun bir süre ülkeyi dolaşıp çeşitli üniversitelerde ders vermiş bir nörolog. Kısa bir süre önce de buraya yerleşti.» Genç adam bir an sustu ve sonra, «Devam etmemi istiyor musun?» diye sordu.

Kris ağzını açıp ters bir şeyler söylemek üzereydi ki, duyduğu sesler dikkatini dağıttı ve üvey annesinin içeri girmesi üzerine, yüzüne gülümseyen bir maske taktı.

Angela'nın görünümü gerçekten de soluk kesiciydi. En tatlı gülümsemesiyle bir Jared'a, bir Kris'e baktı. «Bana bir içki hazırlar mısın, Jared? Bir şeyler içmeye gerçekten ihtiyacım var,» dedi.

Üvey annesinin dikkatli bakışları altında nazik bir konuşmaya girişmek Kris'in dayanma gücünün çok ötesindeydi. Ancak duyulur bir sesle özür diler gibi bir şeyler mırıldandıktan sonra odayı terk etti.

Kendi dairesinin güvenli yalnızlığına ve huzuruna kavuştuktan sonra küçük kaplıca havuzunu doldurdu, en sevdiği banyo köpüğünü koydu ve soyunup hemen içine girdi. Uzun bir süre havuzda yattıktan sonra iyice kurulandı, tuvaletini tamamladı, temiz çamaşırlarını, ince pamukludan elbisesini giydi ve saçlarını fırçaladıktan sonra yemek odasına indi.

Akşam yemekleri gerçekten de büyük bir azap olmaktaydı. Çünkü Angela sürekli konuşuyor, bir şeyler anlatıyor ve Kris'i de konuşmaya katılmaya zorluyordu. Sonuçta Suzy sofrayı toplamaya başladığında rahatlamış gibi derin bir soluk aldı.

«Kaçta çıkmamız gerekiyor?»

«Sekizde, sevgilim. Ne giyeceğine karar verdin mi?»

Kris bir an gardırobundaki en garip ve uygunsuz kıyafeti aklından geçirdi, ama hemen bu düşünceyi bir kenara bıraktı. Örf ve adetler küçük yaştan beri kafasının içine kazınmıştı. «Aslında pek fazla düşünmedim,» diye ilgisiz bir sesle cevap verdi ve sonra sesindeki alaylı tonu pek hafifletemeden, «Beni genç bir masumiyet içinde mi, yoksa şık bir bilgi küpü mü olarak göstermek istiyorsun?» diye sordu.

Angela'nın bakışları soğuklaşmıştı. «Bu tercih tümüyle sana kalmış bir şey.»

'Elbette,' diye Kris içinden ekledi. Angela'nın

zekice bir manevrayla onu yerine oturttuğunun farkındaydı ve bu da kendine olan güvenini sarsmıştı. Yine de gülümseyerek üvey annesine baktı. «Şimdi izin verirsen gidip üzerimi değiştireyim.»

Odasına girince gardırobunu açtı ve bir sürü giysi üzerinde dikkatle gözlerini geçirdi. Askıları bir o yana bir bu yana çekiyor ve bir karar verebilmek için çabalıyordu. Sydney'in en yüksek sosyetesinin arasına karışmak resmi kıyafetlere bürünmek demekti. Şık ve bakımlı görünmek zorunluluktu. Kadınların en azından yarısı gününü güzelleşmekle geçirirdi ve gerekli bakımı yapmamış bir kadın da hiç hoş karşılanmazdı.

Kahretsin! Elinden gelse bütün bu sıkıntılardan vazgeçer, kendini havuzun serin sularına atar ve sonra da ayaklarını uzatıp ya televizyon ya da videoda bir film izlerdi. O insanların arasına karışmaktansa herhangi başka bir şey yapmak çok daha iyiydi.

Birkaç dakika sonra seçimini üç giysiye indirebildi ve bir süre düşündükten sonra da elektrik mavisi ipek, askılı bir giyside karar kıldı. Modeli son derece zekice tasarlanmış bu giysi sıcak yaz geceleri için ideal bir kıyafetti ve çok fazla iç çamaşırı giymesini gerektirmiyordu. Sutyenini çıkardıktan sonra giysiyi üzerine geçirdi ve dikkatle fermuarını çekti.

İncecik atkılı beyaz topuklu ayakkabıları boyuna uygun bir yükseklik sağlamıştı. Kris aynada kendini dikkatle inceledikten sonra memnun kalmış gibi gülümsedi ve makyajını yapmak üzere banyoya girdi.

İncecik bir kat fondöten sürdü ve yanaklarını hafifçe pembeleştirdi. Bundan sonra bütün dikkatini gözlerine verdi. Bakışlarına derinlik kazandıran mavi fardan sonra kirpiklerini rimelledi. En

sonunda sıra ruja gelmişti. Pembe rujunu seçti ve üzerine de parlatıcı sürdü.

Saçları ustaca kesilmiş ve şekillendirilmişti. Bu yüzden omuzlarına kadar inen gür sarı saçlarını iyice fırçalaması yetiyordu. En sevdiği parfümünden göğüslerinin arasına, bileklerine ve kulaklarının arkasına bolca sıktı.

Saat neredeyse sekize geliyordu. Hemen yatak odasına geçti. Mücevher kutusuna uzanıp altın zincir bileziğini ve pırlanta tek taş kolyesini aldı ve kulaklarına da küçük pırlanta küpelerini geçirdi.

Son bir kez aynaya baktığında incecik, soluk kesici güzellikte bir genç hanım gördü. Artık bu genç hanım silahlarını kuşanmış ve kendinden emin bir halde dünya yüzünde yerini almaya hazırdı.

Sıkıntılı bir ifadeyle yüzünü buruşturarak gece çantasına gerekli eşyalarını tıkıştırdı ve odadan çıktı.

Angela oturma odasında, elinde içki kadehiyle genç kızı bekliyordu. Kelimenin tam anlamıyla şahane bir görünümü vardı. Vücudunu sımsıkı saran siyahlı beyazlı son moda giysisiyle neredeyse genç kız gibiydi.

Angela içki bardağını barın kenarına bıraktı. Hareket eder etmez havayı nefis bir parfüm kokusu sarmıştı. «Artık çıkalım mı? Sam ön kapıda bizi bekliyor,» dedi.

Rolls Royce kayar gibi caddelerden geçerken Kris de pencereden dışarısını seyrediyordu. Güneş alçalmaya başlamıştı, ama daha yirmi dakika kadar kenti aydınlatmayı sürdürecekti.

Angela hiç de kişiliğine uymayan bir şekilde sessiz oturuyor ve tümüyle kendi düşüncelerine dalmış görünüyordu. Kris de aralarındaki bu boşluğu doldurmak amacıyla abuk sabuk bir konuş-

ma içine girmekten kaçınıyordu. Oysa Brad Roberts'tan söz etmek ve adam hakkında bilgi vermek için Angela bundan iyi bir fırsat yakalayamazdı. Bu buluşma gerçekten de son derece zekice ayarlanmıştı. Bu oda dolusu insan arasında Kris'in olay yaratması mümkün olmayacaktı.

Çok şık döşeli salona girdiklerinde içeride bir sürü insan konuşuyor ve içki bardakları gidip geliyordu. Kris'le Angela da birer bardak içki aldılar. Konuşmalar arasında sık sık şakrak kadın kahkahaları duymak mümkündü.

«Kris! Seni bu gece göreceğimi umuyordum zaten!»

Kris elinde bardağıyla arkasını döndü ve Simon'ın neşeyle parlayan yüzünü gördü. Genç adama uygun birkaç sözcük mırıldandı. Kahretsin! Neredeydi bu Jared? Ya da Angela? O da gelir gelmez hemen kalabalığın arasına karışmıştı. Genç kızın gerginliği giderek artıyor, zaten gergin olan sinirleri patlama derecesine geliyordu.

«Bir başka parti, aynı insanlar ve ayrı bir yer! Gerçekten son derece sıkıcı bir durum. Sanki geçen yılın Noel öncesi partileri tekrarlanıyor gibi geliyor insana,» diye Simon sıkıntılı bir sesle söylendi.

Kris'in kaşları havaya kalkmıştı. «Bu kadar sıkılıyorsan neden geliyorsun?»

«Çünkü annemle babam gelmemi istiyorlar. Ayrıca babamın iş arkadaşlarıyla dostluğumu pekiştirmem gerekiyor.» Genç adamın açık gri gözlerinin derinliklerinde pusuda bekleyen tehlikeli bir hayvanın hain pırıltıları belirdi. «Ofis dışında içerdekinden daha çok iş yapılacağına dair eskilerin ne dediğini bilirsin.»

Simon yaşına göre çok fazla bilenlerdendi ve ukalalık sınırına varan bir bilgiçlik içindeydi. Kris laf olsun diye, «Her zaman ebeveyninin beklenti-

lerine göre mi davranırsın?» diye sordu. Simon'ın kendini önemser bir tavırda vereceği cevabı hiç beklemiyordu.

«Ben, onların oğlu ve mirasçısıyım.» Sesinde genç kızı titreten bir kararlılık vardı. «Tek ihtiyacım olan şey, serveti ve hırsları benimkine uyan biriyle evlenmek.»

«İyi şanslar, Simon.»

«Seninle çok iyi bir takım oluştururduk, Kris. Kazancın da büyük olurdu.»

Bundan daha komik bir şey olamazdı! Ama Kris kahkahalarla gülmemek için kendini tuttu. «Yoksa bu bir evlenme teklifi mi?»

«Ben çok ciddiyim.»

«Ciddi olduğundan kuşkum yok. Ama kabul etmem mümkün değil.»

«Neden?»

Zavallı Simon! Sesi dövüşe hazırlanan bir horoz gibi çıkıyordu, ama son derece endişeli bir hali vardı. Kafasında Kris'in servetini herhalde kaçırılmayacak bir nimet olarak görüyordu.

Genç kız, «Çünkü henüz kendimi evliliğe hazır hissetmiyorum,» diye mırıldandı ve Simon'ın kısılmış gözlerine aynı şekilde baktı. «Ve evlenmeye karar verdiğimde de bu kişinin sadece benimle ilgilenmesini isterim. Servetimle değil!»

Kris gözünün ucuyla çok iyi tanıdığı siyah saçlı bir baş gördü ve rahatlamış gibi derin bir soluk aldı.

«Peri masalı bunlar!» Simon homurdanır gibi bir ses çıkararak bardağındaki içkinin tümünü dikti. «Artık yeryüzünde sadece gerçeklere yer var. Kimse idealleriyle uğraşmıyor.»

«Tersi kanıtlanana kadar bu fikrine izninle katılamayacağım.»

Simon kaşlarını çatmış, elindeki bardağı sinirle çevirip duruyordu. «Senin hiç hırsların yok

mudur? Sosyete partilerinde amaçsız boy göstermek yerine Chayse-Laurensen şirketlerinde bir görev almak üzere mali konularda eğitim yapmanı beklerdim. Ya da belki...» Simon sözlerinin etkisini artırmak için bir an sustu ve sonra devam etti. «Üvey annen istenilen sonuca ulaşmak için çöpçatanlık görevini ustaca yürütüyordur!» Genç adamın gözleri kötü bir ifadeyle parlamaya başlamıştı. «Aman Tanrım...! Senin adına bu işin olmamasını dilerim. Bizim Jared hiç de kolay bir insan değildir.»

Bu sözlere onaylar gibi ya da reddeder gibi cevap vermek tehlikeliydi. Neyse ki, bir şey söylemesine fırsat kalmadan Jared yanlarına geldi.

Kris hemen Jared'dan yana döndü. Genç adamın yüzünden ne düşündüğü belli olmuyordu. Genç kız gülümseyerek Jared'ı selamladı.

«Kris! Simon!» Jared da her ikisine başıyla selam vermişti. Sesi oldukça yumuşak çıkıyordu, ama onun patlama noktasına çok yaklaştığını Kris anlayabiliyordu.

Koyu renk bir takım elbise, beyaz keten gömlek giymiş ve giysisine uygun da koyu renk bir ipek kravat takmıştı. Her haliyle kendine duyduğu güveni ve gücü belli ediyordu.

Bir an için Simon'a delici bakışlarını çevirdi. «Bize biraz izin verir misin, Simon?»

«Elbette.»

Kris, genç adamın elinin hafifçe dokunuşunu dirseğinde hissetti ve hiç sesini çıkarmadan salonun öbür ucuna doğru onu izledi. Terasa açılan kapının önünde Angela'nın uzun boylu, son derece kibar görünümlü bir adamla konuştuğunu görünce midesinin kasıldığını hissetti ve sendeledi.

Düşüncesi bile dehşet veren an işte gelmişti! Kısa bir an kaçıp buradan kurtulmayı düşledi, ama yine mantığının sesi onu durdurdu.

«Gülümse,» diye Jared yavaşça kulağına fısıldadı.

Kris başını çevirince genç adamın kısılmış gözleriyle karşılaştı. «Elimden gelmiyor bir türlü!» diye yakınır gibi mırıldandı. Ama yine de gülümsemeliydi. Jared'm bakışlarından güç alıyordu ve Angela'nın yanına geldiğinde artık kendini iyice kontrol altına almıştı. Jared tanıştırma görevini yaparken, Kris de son derece sevimli bir gülümsemeyle adama bakıyordu.

«Lütfen bana 'Brad' diye hitab et. Mr. Roberts çok fazla resmî geliyor bana.»

Brad, 'artık biz bir aileyiz,' diye eklememişti, ama bunu ima ettiği belli oluyordu. Sevimli gülümsemesinin altında gizli gizli bir şeyleri hesaplıyor gibiydi. Kris nazik bir ifadeyle Jared'ın yanında duruyor, konuşmaları büyük bir ilgiyle izliyormuş gibi davranıyor, hatta birkaç sözle katılıyor ve parlak gülümsemesini yüzünde tutma çabasıyla gerginlikten yanakları ağrıyordu.

Angela durumdan son derece memnundu ve canlı yüzü pırıl pırıl parlıyordu. Oysa Kris kelimenin tam anlamıyla perişandı. Gelecek yaşamında hiçbir şekilde yer almayacak bazı anılarla kafası karmakarışıktı.

Kris'e yüzyıllar kadar uzun gelen bir süre sonra Jared bir sigara içmek için izin istedi. Yeniden Kris'i dirseğinden tuttuğunda genç kız hiç karşı koymadı ve genç adamın yanında uysal uysal terasa çıkıp bahçeye indi.

Kadehi hâlâ elindeydi ve titreyen dudaklarıyla tek yudumda geri kalan içkiyi bitirdi.

Jared'm görünümü bir kaya kadar sert ve aşılmazdı. Kris bir bakıma onun bu koruyucu dış kabuğuna gıpta ediyordu.

Jared sakin ve yavaş hareketlerle bir sigara ta-

bakasıyla çakmağını çıkardı ve dudaklarının arasına bir sigara iliştirip yaktı.

«Artık gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştım.» Kris'in sözleri gecenin sükunetinde fısıltı gibi çıkıyor, üzgün ve terk edilmiş bir ifade taşıyordu.

Jared derin derin sigara dumanını içine çekti ve sonra gözlerini genç kıza çevirdi. «Genç Sorrenson'ın yokluğumdan büyük bir rahatlık duyduğu açıkça belli oluyordu!»

Kris başını kaldırıp baktı. Jared'ın neler düşündüğünü anlamak mümkün değildi. İfadesiz yüz hatları her sigarayı çekişte. biraz aydınlanıyordu.

«Simon çok hırslı.»

«Bu hırsı sana kadar ulaşmazsa sorun yok.»

Kris kısık bir sesle güldü. «Bana evlenme önerisinde bulundu.»

Jared'ın keskin gözlerini üzerinde hisseden Kris bir an bakışların yoğunluğu altında sendeler gibi oldu.

«Şaşırdın mı, Jared?»

«Sen çok güzel bir genç hanımsın.»

«Herhangi bir kilo sorunum, cilt sorunum da olabilirdi, ama Simon yine evlenme önerisinde bulunurdu kuşkusuz.»

«İğneleyici alaylar sana hiç yaraşmıyor.»

«Önerisini reddettiğim hiç umurunda değil mi?»

Jared aldırmıyormuş gibi sigarasını yere attı ve ayakkabısının burnuyla iyice ezdi. «Evlenmek istiyor muydun?»

Kahretsin! Jared bu soruyu nasıl sorabiliyordu? Simon Sorrenson can sıkıcı budalanın biriydi ve Jared'ın yanında esamesi bile okunmazdı. Bir hiçti. Kısa bir aradan sonra, «Simon'ın da nedenleri senden daha az ticari değil,» diye mırıldandı.

«Gerçekten düşündüğün bu mu?»

«Elimden gelse hiç düşünmezdim,» diye bağır-

dı genç kız. Çok çabalamıştı, ama için için kabaran öfkesini artık tutamayacaktı.

«Geri dönmek mi istiyorsun?»

Kris yine kendini tutarak Jared'ın delici bakışlarını karşıladı ve sonra da derin bir soluk aldı. Buna gerçekten ihtiyacı vardı. Çünkü neredeyse patlamak üzere olduğunu hissediyordu. «Partiye mi?» En son istediği şey de o korkunç partiye geri dönmekti. «Hayır dersem çok mu şaşırırsın?»

«Başka bir önerin mi var?»

Kris'in canlı gözleri alev alev yanıyordu. «Hiç de şaşırmışa benzemiyorsun. Neden?»

«Yüzünden bir şeyler çıkarmaya çalışan dedikoducu bakışların üzerinde dolaşmasını istemiyorum.»

«Neden, Jared? Benimle barış mı imzaladın?»

«Beni düşmanın olarak mı görüyorsun?»

Kris düşünceli bir ifadeyle başını kaldırdı. «Usta bir satranç oyuncusu diyebilirim,» dedi ve içinden şöyle ekledi : 'Her hareketin farkında olan, zaman zaman bana küçük zaferler tattırarak güven kazanmama yardımcı olan, ama çoğunlukla savunma hamlelerimi yerle bir eden bir satranç oyuncusu!' Başını kaldırıp gecenin karanlığında genç adamın bakışlarını araştırdı.

Jared hiç sesini çıkarmadan heykel gibi duruyordu ve yeniden konuşmaya başladığında Kris'e sanki aradan yıllar geçmiş gibi geldi.

«Benimle oyun oynamak gibi bir düşünceyi aklından bile geçirme, Kris. Seni uyarıyorum. Her avantajı senin aleyhine çeviririm ve en küçük bir tereddüt göstermeden sana karşı kullanırım.»

Kris bir an gözlerinin kocaman açıldığını fark etti ve genç adamın ellerini omuzlarında hissedince de bir adım geri kaçtı.

«Seninle ilgili hiçbir şey beni şaşırtmaz, Jared!»

Jared ağır çekim film gibi başını eğmeye baş-

lamıştı. Solukları Kris'in alnını okşuyordu. Ondan kurtulmak için çabaladıkça genç adam, Kris'i daha da kendine çekti. Dudakları hafifçe dudaklarını okşadı ve sonra genç kızı soluksuz bırakırcasına öpmeye başladı.

Kris için için erimekte olduğunu hissediyor, bütün vücudunu bir sıcaklığın kapladığını fark ediyordu. Tüm benliği damarlarında hızla akan kanında toplanmıştı.

Genç adam kollarını açıp onu bırakınca Kris korkunç bir boşluk duygusuna kapıldı. Hafifçe sendeledi ve normale dönene kadar bir an nerede olduğunu düşündü. Birden aklı başına gelince şok geçiriyormuş gibi yerinde taş kesilip kaldı. Kendini kırılacakmış gibi hissediyordu ki, bacaklarını oynatsa, sanki bütün vücudu dağılacaktı.

Sadece gözlerini kaldırıp Jared'a bakabildi ve genç adam, yüzüne düşen bir saçı kaldırıp arkaya ittiğinde gözlerini bile kırpamadı.

Jared yumuşacık bir dokunuşla çenesini kaldırdı ve parmak uçlarını genç kızın dudaklarının üzerinde gezdirdi. Bu tüy gibi dokunuş Kris'in hafifçe titremesine neden olmuştu.

Bu öpüş kendisi için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranmaya zorunluydu. Çünkü gururu her şeyden önemliydi. Yere indirdiği kirpiklerini yavaşça kaldırdı ve gözlerini genç adamın dudaklarına dikti.

«Belki de bütün suç şarapta...» Gerçekten şaşılacak bir durumdu. Çünkü Kris gülümsemeyi bile başarabilmişti. «Bana bir taksi çağırır mısın, lütfen? Eve dönmek istiyorum.»

Jared birkaç dakika sesini çıkarmadı ve sonra, «Ben seni götürürüm,» diye sakin bir sesle konuştu.

Nasıl da bu kadar sakin kalmayı başarabiliyordu acaba? «Yooo, hiç gerek yok! Senin burada

kalman gerekir. Daha çok erken,» diye itiraz etti Kris.

«Benimle mücadele etmekten vazgeç!» Bu yumuşak sesle söylenmiş sözler bir tehdidi andırıyordu ve Kris ürpermekten kendini alamadı.

«İçeri giremem ben!» Kris ne durumda olduğunun bilincindeydi ve yanında Jared'la içeri girince de herkesin ne düşüneceği açıktı.

«Ama gitmen gerekir. Bu evin içinden geçmeden ön kapıya ulaşamayız.» Jared elini cebine attı ve bir anahtarlık çıkardı. «Arabam tam kapının önünde duruyor. İçeri gir ve beni bekle. Uygun bir bahane bulmaya çalışırım ben.»

Tanrıya şükürler olsun ki, Kris'in içeri girdiğini kimse fark etmemişti bile. Salondan kayar gibi geçti ve hole geldikten sonra hiç etrafına bakmadan merdivenleri inip dışarı çıktı.

Jared'ın arabası sanki cennet gibi gelmişti genç kıza. Çabucak kapıyı açtı ve kendini içeri attı.

Birkaç dakika sonra da Jared arabaya bindi. Arabayı çalıştırmadan önce kısacık bir süre Kris'e baktı, ama ne düşündüğünü belli etmedi.

«Benim için ne bahane uydurdun? Angela nasıl olsa eve dönünce soracak.»

Genç adam bütün dikkatini yola vermeden önce yine Kris'e baktı. «Baş ağrısı.»

Kris'in kuru daduklarından kahkahaya benzer bir ses duyuldu. «Müthişsin, Jared! Sen olmasan ben ne yapardım?»

Kris görmeyen gözlerle pencereden ileriye doğru bakıyordu, ama camdan ötesinin farkında bile değildi. Sadece, yanında bir dokunma mesafesinde Jared vardı ve genç adamın varlığı bir mıknatıs gibi Kris'i kendine çekiyordu.

Darling Point'e varmak sanki yıllar sürmüştü. Jared arabayı, eve giden taşlı yola soktuğunda genç kız hemen kapının koluna yapıştı.

«Kaçmak için bu ne sabırsızlık böyle!» Jared kontağı kapayınca Kris midesinde binlerce kelebeğin kanat çırpmaya başladığını dehşetle hissetti.

Jared dokunursa binbir parçaya bölüneceğini biliyordu. Korkunç bir çabayla dönüp ona bakmaya zorladı kendini. Şaşılacak bir durumdu, ama sesine şakacı bir ifade vermeyi bile başarabilmişti. «Seni içeri davet etmek isterdim, ama partiye dönmek için ne kadar sabırsızlandığının farkındayım!»

«Yanlış,» diye Jared alaylı bir sesle düzeltti.

Kris saatin kaç olduğunu bilmiyordu, ama herhalde gece yarısı falan olmalıydı. Ayrıca gerçekten de bir baş ağrısı kendini hissettirmeye başlamıştı. 'Belki de telkindendir' diye düşündü. Ama her şeyden öte yalnız kalmaya olan ihtiyacı sonsuzdu.

Jared hafifçe kıpırdandı ve bir kolunu direksiyona yaslayarak Kris'e doğru eğildi. Kris hiç kıpırdamadan gözlerini açmış oturuyordu ve birden Jared'ın, yavaşça çenesini tuttuğunu hissetti.

«Yapma...» diye kendini savunmak istermiş gibi fısıldadı. Her tarafı titriyor, Jared'la uğraşacak gücü kendinde bulamıyordu. Genç adamın parmakları, dudaklarının üzerinde gezinmeye başlayınca yine damarlarındaki kanın hızlandığını fark etti.

«Beni içeri davet etmeyecek misin?»

Kris'in gözleri dehşetle açılmıştı. «Hayır,» diye telaşla bağırdı.

«Bu ne ateşli karşı koyuş böyle,» diyen genç adam Kris'in yüzünü elleri arasına almıştı. «Hem de saçının bir teline bile zarar vermekten kaçınan birine karşı!»

Oysa Kris'in en son düşündüğü şey şu anda sa-

çının teliydi! «Seninle kedi-fare oyunu oynamaya hiç niyetim yok. Özellikle bu gece!»

Jared, genç kızı hafifçe öpmeden önce dudaklarında bir gülümseme dolaştı. Ve sonra aniden Kris'i serbest bıraktı.

«İyi geceler, Kris,» diye tembel bir sesle mırıldandıktan sonra eğilip genç kızın kapısını açtı.

Kris endişe içindeydi ve kaçmak için bir an bile kaybetmeye niyeti yoktu. Birkaç saniye içinde ön kapıya vardı. Şimdi kendini güvenlikte hissediyordu.

Jared yeniden arabayı çalıştırmadan önce Kris'in içeri girmesini bekledi ve sonra hızla arabayı sürüp gözden uzaklaştı.

Bölüm Beş

Güneşin incecik kolları yatak odasının penceresinin pancurlarından sızıyordu. Kris baş ucunda duran saate doğru uzandı ve kaç olduğunu görünce inleyerek arkasını döndü.

Daha bir saat önce ortalık kapkaranlıktı ve Kris o zaman da uyanıktı. Jared'dan ayrılıp yatağa girdikten sonra ancak dört saat kadar uyuyabilmişti.

Kahrolası Brad, Angela, Jared! Hepsi de bütün bir geceyi uykusuz geçirmesinden sorumluydular!

Sinirli elleriyle üzerindeki çarşafı çekti ve ayağa fırladı. Gözleri bir an aynadaki hayaline takıldı. İncecik geceliği vücudunu çok az örtüyordu. Dik göğüsleri, incecik beli ve uzun bacaklarıyla görüntüsü gerçekten de kusursuzdu.

Kollarını ve bacaklarını gerip gergin vücudunu biraz rahatlatmaya çalıştı ve sonra hızlı adımlarla banyoya yürüdü. Soğuk suyla yüzünü yıkadı, dişlerini fırçaladı ve saçlarını taradı.

Yeniden yatak odasına dönüp şortunu, ince pamuklu bluzunu, çoraplarını, koşu ayakkabılarını giydi ve alnına da ter bandını taktı. Sonra mutfağa giderek koca bir bardak portakal suyu içti ve yan kapıdan yavaşça dışarı süzüldü.

Cadde bomboştu. Kris koşmaya başladı ve temposunu dikkatle ayarladı. Sabahın bu saatinde hava tertemizdi ve öğleye doğru başlayıp akşamın erken saatlerine kadar süren korkunç sıcaktan eser yoktu.

Nereye kadar koşacağını kafasında planlama-

mıştı ve sadece koşmanın zevkini çıkararak Rush-cutter Körfezi'ne doğru ilerliyordu. Parkın etrafında bir tur attıktan sonra yeniden evin yolunu tuttu. Her tarafı ter içinde kalmıştı, ama kendini son derece zinde hissediyordu.

Suzy mutfaktaydı ve portakalları sıkmak üzere kesip hazırlıyordu. Kris gülümseyerek ona baktı.

«Bu ne canlılık böyle! Ben de seni hâlâ yatakta sanıyordum.»

«Tam bir saatten beri ayaktayım.» Kris bir bardak su doldurdu. Gözleri muzip ışıklarla pırıl pırıl yanıyordu. «Harika bir koşu yaptım ve şu anda da üzerimi değiştirip havuza gireceğim.»

«Ah, gençlik gibi var mı...» diye Suzy dudaklarının arasından mırıldandı.

Kris sevimli bir şekilde kâhya kadına baktı. «Kahvaltıdan sonra da bütün gün ortadan kaybolmaya niyetliyim.»

«Yine alışverişe mi gidiyorsun?»

«Hayır. Plaja gideceğim, bir güzel yanacağım ve kitabımı okuyacağım.» Bunun düşüncesi bile genç kıza çekici geliyordu. Evde kalırsa Angela'nın onu mutlaka bir yerlere sürükleyeceğinden emindi. Ayrıca Brad Roberts konusunda da uzun açıklamalar dinleyecek durumda değildi.

Yarım saat kadar sonra Kris havuzdan çıkmış odasındaydı. Mayosunu çıkarıp duşun altına girdi ve uzun uzun yıkandı.

Kahvaltı olarak sadece bir dilim kızarmış ekmekle bir tane de muz yedi ve terasta yalnız başına oturmanın keyfini çıkardı. Sonra da Mercedes'in anahtarlarını alarak Bondi'ye doğru hızla ilerlemeye başladı.

Tam arabayı park ediyordu ki, okuduğu kitabı baş ucundaki komodinin üzerinde bıraktığını hatırladı. Ama hiç önemli değildi. Yakındaki bir ki-

tapçı dükkânından kolaylıkla herhangi bir şey bulabilirdi.

Kitapçı dükkânı son derece kalabalıktı ve Kris güçlükle kendine bir kitap seçti. Çantasından para çıkarırken kasadaki kızın, kendisini dikkatle süzdüğünün farkında değildi.

Kasiyer birden kendini tutamadan heyecanla bağırdı. «Umarım sorduğum için kusuruma bakmazsınız. Siz Kris Laurensen'sınız değil mi?»

Kris şaşırdı. Her yerde bu kadar tanındığını bilmiyordu. «Şeyy, evet...»

«Ben de öyle tahmin etmiştim zaten! Fotoğrafçı size hiç de adil davranmamış. Siz çok daha güzelsiniz.» Genç kadın sözünü bitirmeye niyetli görünmüyordu. «Jared Chayse de müthiş biri, değil mi? Ah, gerçekten çok yakışıklı! İkiniz de çok mutlu olmalısınız.»

Kris söylenenleri anlamıyordu. Ne mutluluğundan söz ediyordu acaba?

«Korkunç bir kabalık ettiğimi biliyorum, ama düğünün ne zaman olacağını sorabilir miyim?»

Bilmecenin parçaları birden yerine oturunca Kris'in duyguları birkaç saniye içinde şaşkınlıktan buz gibi bir öfkeye dönüştü.

Sesini kontrol altında tutmaya çalışarak, «Belirsiz,» diye mırıldandı ve kasiyer kızın yüzünde beliren hayal kırıklığını fark edemedi. Hatta haberin hangi gazetede çıktığını bile sormadı. Hemen gazetelerin durduğu bölüme gidip hepsinden birer tane aldı, hepsinin parasını ödedi ve hızlı adımlarla dükkândan çıktı.

Kendini sakin olmaya zorlayarak yeniden arabaya bindi, kapıyı kapadı ve gazetelere göz gezdirmeye başladı.

Bol bol fotoğrafları basılmıştı. Birkaç tanesi de geçen haftalar içinde Jared'la birlikte gittiği

yerlerde çekilmişti. Haber olarak da şu yazı yer alıyordu :

> 'Kris Laurensen yanında Jared Chayse olduğu halde kentin en ünlü mücevhercisinde dün alışveriş etti. Dün gece haber alındığına göre çok yakında bizi bir düğün bekliyor. Resmi açıklamanın da yakında yapılması bekleniyor.'

Kris yavaşça gazeteleri katladı, yanındaki koltuğa koydu ve arabayı çalıştırıp kent merkezine doğru yola çıktı.

Chayse-Laurensen şirketlerinin bulunduğu gökdelene gelince binanın altındaki park yerine girdi. Sonra da telaşla arabadan çıkıp asansöre bindi ve Jared'ın bürosunun bulunduğu katın düğmesine bastı.

Bekleme salonunda birkaç tane çok pahalı deri koltuk görülüyordu. Üzeri camlı sehpaların üstünde de çeşitli dergiler yer almaktaydı. Kris doğruca danışma masasına yürüdü.

«Mr. Chayse'e, Miss Laurensen'ın beklediğini haber verir misiniz, lütfen?»

Çok şık giyinmiş danışma memuru iç hat düğmesine basıp birileriyle konuştu ve aradan birkaç dakika geçmeden yan kapıdan genç bir kadın göründü. Kris'i oturma salonuna alıp, biraz beklemesini rica etti. Mr. Chayse telefonda konuşuyordu.

On beş dakika beklemek bile Kris'in sinirlerini yatıştırmaya yetmemişti. Jared'ın sekreteri tarafından büroya alındığında öfkesinden bütün vücudu kasılmış bir durumdaydı.

Yalnız kalmalarını bekledikten sonra anında saldırıya geçti. «Kendinde bu cesareti nasıl bulabilirsin,» diye öfkeden kısılmış bir sesle bağırdı.

Jared yerinden kalktı ve Kris'in önüne gelip masaya yaslandı. Her haliyle duruma hükmediyor-

muş gibiydi. Yüz ifadesi son derece dikkatliydi ve biraz de merak okunuyordu.

«Ve sakın...» Kris bir an durdu ve alev alev gözlerle genç adama baktı. «... saf numaraları yapıp beni aldatmaya kalkma!»

«Anladığım kadarıyla bugünkü gazeteleri görmüşsün.»

«Üçünü birden! Hem de fotoğraflarla süslenmiş bir halde!» Kris o kadar öfkeliydi ki, ince vücudu sanki sarsılmaya başlamıştı. «Derhal bir tekzip yazısı çıkartmalarını sağlamanı istiyorum!»

«Bu gazetelerin her yazdığına inanıyor musun sen?»

«Hepsi de yerin dibine batsın,» diye Kris sinir içinde bağırdı. «Benim neler hissettiğim umurunda mı? Hanginizin umurunda? Özellikle böyle bir demeç vermiş olmanız bile beni şaşırtmaz. Dikkatle hazırlanmış planlarını bozup hiç beklemediğin bir şey yapsaydım dayanılmaz bir durum olurdu!»

«Ne gibi?»

Jared'ın kendisiyle yaramaz bir çocuğa ders verir gibi konuşması Kris'i çileden çıkarıyordu. «Bana hükmediyormuş gibi tavırlar takınmaktan vazgeç, Jared! Bu numaralar bana sökmez!»

«Öyle davrandığımın farkında değildim.»

«Yine de beni köşeye sıkıştırmaya çalışıyorsun ve uysallığımdan yararlanarak başarıya ulaşmak için her yolu deniyorsun!»

«Demek uysal bir itaatkârlık göstermeye hiç niyetin yok?»

Kris gözlerini dikip genç adama baktı. Şu andaki kadar ondan nefret ettiğini hiç hatırlamıyordu. «Bir eşten beklediğin bu mu? Ufak bir işaretini bekleyip emirlerini anında yerine getirmesi ha?»

«Zekâsının gücüyle her zaman yanı başımda ola-

cak, içtenliğine güvenebileceğim ve kazandığım hızla para harcamayan bir kadın isterim ben.»
«Ve çocuklarını yetiştirecek?»
«Zaman içinde evet.»
«Neden onların annesi ben olayım?» diye Kris kalbinin derinliklerinden gelen bir haykırışla bağırdı. Jared'ın kafasına bir şey atma güdüsünü zor zaptediyordu. «Yaşamından geçen kadınlar ordusu çok iyi biliniyor,» diye alayla ekledi.
«Sana sadakat yemini mi etmemi istiyorsun?»
«Sadece, bu yemini tutmaya niyetliysen!»
«Karşılığında ihtiyaçlarım yerine getirilecek mi?»
Bu sözlerdeki gizli anlam Kris'in mide kaslarının aniden kasılmasına neden olmuştu. Jared'ı bir âşık olarak düşünmeye bile cesaret edemiyordu. Ama yine de biraz dudaklarının titremesine karşın çenesini dikleştirip genç adama dik dik bakmayı başarabildi. Kafasında bir sürü cevap şekilleniyordu, ama hepsini silkip attı ve duygusuz bir ifadeyle sessiz kalmayı tercih etti.

«Birlikte mutlu olmamız sence gerçekleşmesi mümkün olmayan bir hayal mi?»
«Aşk olmadan mı?» diye Kris yürekten gelen bir sesle haykırdı.
«Böyle bir duygunun sadece beynin yarattığı bir hayal ürünü olmadığına henüz ikna olmuş değilim.»
Kris derin derin içini çekti. «Zavallı Jared! Senin için gerçekten de güç olmalı. O... kullandığın kadınların yarısı sende şehvetten başka duygular da uyandırdıklarını ummuşlardır!»
«Sana şu anda kısa bir özetini yapmaya pek niyetim yok.»
Kris gözlerini kırpmadan Jared'ın gözlerine bakıyordu. «Kıyaslanacak olursa benim yaşamım öylesine sıkıcı ve kasvetli ki... Ama yine de kimse-

nin günahını almamış olmanın rahatlığı içindeyim.»

Jared'ın gözlerinde ilk kez alaylı pırıltılar yanıp sönmüyordu. «Yaşamından pek memnun değil gibisin?»

«Belki de. Çok mu nankörlük ediyorum sence?»

Jared o kadar uzun bir süre konuşmadı ki, Kris bir cevap vermeyeceğine artık emin olmaya başlamıştı.

Ama sonra, «Şu kapıdan çıkmadan önce bana cevap vermeni istiyorum,» diye tehlikeli yumuşaklıkta bir sesle konuştu. «Bundan sonra ya basına uygun bir açıklama yapacağım ya da bir tekzip yazısı yazmalarını isteyeceğim.»

Kris bir an incecik bir ipin üzerinde yürüyormuş gibi bir duyguya kapıldı. Yine de bütün gücünü toplayarak, «Ya 'hayır' dersem?» diye ıstıraplı bir sesle sordu.

«Bu da en doğal hakkın.»

Gırtlağına bir şey tıkandığı için Kris güçlükle birkaç kez yutkundu. Birden kendini, Jared'ın bu kadar yakınında durmaktan rahatsız olmuş gibi hissetti ve ayağa fırlayarak pencerenin önüne gitti. Ta aşağılarda kentin kalabalığını ve göz hizasında da kocaman reklam panolarını görebiliyordu.

«Hisse senetleri, tahviller... Ve Chayse-Laurensen'i oluşturan bir sürü şirketler... Babam bunlar için yaşamını yitirdi. Bunlar yüzünden kalbi bir anda durdu ve yıkılıp gitti...» Genç kız dönüp ciddi bir ifadeyle Jared'a baktı. «Bütün bu kahrolası işlere kendini böylesine vermen benim yaşamıma ve kendi yaşamına hükmetmeye izin verecek kadar önemli mi, Jared?»

Jared yaslandığı masadan doğruldu ve birkaç adımda aralarındaki mesafeyi kapadı. Kris bu gizli erkeksi görünüşün çok iyi farkındaydı ve de-

neyimsizliğinden kaynaklanan bir korkuyla ürperiyordu. Jared Chayse'in eşi olmak için bir sürü şeyden fedakarlık edecek yüzlerce kadın vardı.

«Evet mi, hayır mı, Kris?»

Bu delici bakışlardan kurtulmak için Kris bir an gözlerini sımsıkı yumdu. Kafasının içinde gölgede kalmış bazı düşünceleri Jared'ın okumasından korkuyordu. Yıllar içinde bir kahramana tapınma duygusu değişmiş, derin bir ihtirasa dönüşmüştü. Duygularını sadece aşk bu denli küçük parçalara ayırabilirdi. Jared'ın önerisini kabul etmek bir kaplanın yanına sokulmaya benziyordu, ama başka seçeneği de yoktu.

Yavaş yavaş kirpiklerini kaldırdı ve hafifçe, «Evet olmalı sanırım,» diye mırıldandı.

«Bu ne istek böyle!» Jared başını eğip dudaklarını hafifçe Kris'in dudaklarına değdirdi.

Genç kız dudaklarının titrediğini hissettiğinde hemen kendini geri çekti. Aklına gelen ilk sözleri söylemekten kendini alamamıştı. «Ne kadar vaktim kaldı, Jared? Kocaman pırlantayı parmağıma takmadan önce birkaç günüm mü var? Sonra da... düğüne kadar iki, belki de üç ay kalacak, değil mi?»

«Onun gibi bir şey.» Genç adamın yüzü yine ifadesiz bir maskeye dönüşmüştü. «Daha uzun tutmak senin işini kolaylaştırmayacaktır sanırım.»

«Öyle.»

«Bu gece birlikte yemek yiyeceğiz. Saat yedide hazır ol.»

Söyleyecek başka bir söz kalmadığından Kris kapıya doğru yürümeye başlayınca Jared hemen atıldı, kapıyı açtı ve asansöre kadar genç kıza eşlik etti.

Bölüm Altı

Seçebileceği bir sürü plaj vardı, ama Kris doğru kuzeye, Harbour Bridge'e yöneldi. Yarım saat kadar sonra plaja varmıştı.

Oldukça gözlerden uzak bir nokta seçip şemsiyesini kurdu ve havlusunu da serdikten sonra yüzünü denize dönerek yüzükoyun yattı.

Geçici bile olsa bu tür bir kaçış en iyisiydi. Angela'nın sonu gelmez planlar hazırlayıp sorular sorması kaçınılmazdı. Kısık sesle bir kahkaha attı. Sevgili üvey annesi yılın nişanını ve arkasından da yılın düğününü organize etmek için kendini öldüresiye mücadele verecekti.

Angela'dan da, Jared'dan da şu anda ölesiye nefret ediyordu. Küçük yaşlardan beri yaşamını yönetmişler ve şimdi de geleceğini kararlaştırmışlardı.

Güneşin sıcaklığı bacaklarını iyice ısıtıyordu. Yarım saat kadar sonra sırtüstü yattı, güneş gözlüğünü taktı ve kendini satırlar arasında kaybetmek amacıyla kitabını aldı. En sevdiği yazarlardan birinin kitabını almıştı ve iyice kendini vereceğinden emindi. Ama birkaç dakika sonra bir satır bile okuyamadığı için kendine lanetler yağdırarak kitabı kapadı.

Hava korkunç sıcaktı ve bütün vücudundan terler süzülmeye başlamıştı. Ayağa fırladı ve hızlı adımlarla denize yürüdü. Su, kalçalarına kadar çıkınca kendini derinliklere doğru attı. Birkaç saniye sonra serinlemiş ve ferahlamıştı.

Saat ikiyi biraz geçe artık bugün için güneşlen-

meye son vermesi gerektiğini düşündü. Oldukça yanmıştı ve bundan sonrası tehlikeli olabilirdi.

Yolda durup soğuk bir şeyler içtikten sonra evin yolunu tuttu.

Suzy mutfakta şahane görünümlü bir meyve salatası hazırlamakla meşguldü. Bir parça ananas alıp ağzına atan genç kıza, başını kaldırıp sevgiyle gülümsedi.

«Ne kadar çok yanmışsın!»

«Yarına kadar bronz bir tenim olacak.»

«Bronz tenli şahane bir sarışın, ha?» diye Suzy bir kahkaha attı.

«Ben yanmadan da şahaneyim, bilmiyor muydun?» Kris başını yana eğmiş, muzip gözlerle Suzy'ye bakıyordu.

«Evet, biliyorum, canım. Sıcacık ve sevgi dolu bir insansın.»

Kris gözlerine dolan yaşları kirpiklerini kırpıştırarak geriye attı. «Eğer gerçekten öyleysem bunu sana borçluyum. Her zaman yanımda olup dayanma gücü verdin bana.» Bu sözleri gerçeğin ta kendisiydi. Sam ve Suzy ona her zaman yakın olmuşlar ve annesiyle babasının yerini tutmuşlardı.

Eğilip Suzy'ye sımsıkı sarıldı ve sonra doğruldu ve gözlerini ona dikti. «Jared'la evlenmeyi kabul ettim.»

Suzy'den bir an hiç ses çıkmadı. Sonra dikkatle, «Kabul ettiğin için mutlu musun?» diye sordu.

Kris gülümsemeye çalıştı, ama sadece dudakları titremişti. «Mutlu olmamam mı gerekiyor?»

«En çok istediğim şey seni mutlu görmektir ve bunu da hak ettin.»

Kris bir şeyler söylemek istedi, ama başaramadı. İçi bir anda ıstırapla dolmuştu. Gırtlağındaki yumruyu yok edebilmek amacıyla üstüste yutkundu. «Akşam yemeğinde evde olmayacağım.»

Mutfaktan çıktığında ön kapının kapandığını

ve arkasından da Angela'nın şakrak sesini duydu. Sam'e, paketleri içeri taşımasını söylüyordu.

Artık kaçma umudu sıfıra inmişti. Ama bu karşılaşma nasıl olsa kaçınılmazdı ve şimdi olması da en iyisiydi. Yüzünde nazik bir ifadeyle ön kapıya doğru yürüdü.

«Kris, sevgilim! Demek evdeydin?» Gerçekten sıcak bir selamlamaydı bu, ama Angela gözlerinde büyük bir dikkatle genç kızı izliyordu.

«Evet. Şimdi geldim. Bütün günü plajda geçirdim. Gerçekten harikaydı.»

«Verandaya gel de neler yaptığını anlat bana. Hem de soğuk bir şeyler içeriz.»

«Anlatacak pek bir şey yok aslında,» diye Kris omuzlarını silkti. «Kumlara yatıp kitabımı okudum, denize girdim ve sonra da eve döndüm.»

«Yine de benimle bir şey iç, sevgilim.»

«Belki daha sonra.» Kris elini saçlarına götürdü ve tuzdan birbirine girmiş tellerini ayırdı. «Bir duş yapmam gerekiyor şimdi.»

Angela dudaklarını sarkıtmıştı. «Brad yarım saate kadar gelip beni alacak. Arkadaşlarla bir kokteyle gidiyoruz.»

Gerçekten şaşılacak bir durumdu, ama Kris hiç çaba harcamadan neşeyle güldü. «Ne kadar iyi!»

«Kris...»

«Çok acelem var... Akşam yemeğe çıkıyorum.» Merdivenlere doğru hızla yürürken bir an bile durmadı. «Size iyi eğlenceler dilerim.»

Dairesinden içeri girince hemen kapıyı kapadı ve banyoya gidip suyu açtı. Giysilerini ve mayosunu çıkardıktan sonra suyun altına girdi.

Saat yedide artık hazırdı. Siyah aksesuarları olan krem rengi keten giysisiyle gerçekten çok şık görünüyordu. Makyajını da büyük bir ustalıkla yapmış, bütün dikkatini gözlerine vermişti. Biraz

sonra dahili telefonda Suzy, Jared'ın geldiğini haber veriyordu. Kris, ona saçlarını fırçalayana kadar Jared'a bir içki vermesini söyledi.

On dakika sonra salona girdiğinde Jared'ın gözleri hayranlıkla parladı.

«Merhaba, Jared. Umarım seni çok fazla bekletmedim,» dedi ve içtenlikle gülümsedi.

Genç adamın gözlerinden bir an neşeli bir ifade geçti, ama hemen kayboldu. «Yerimizi saat sekiz için ayırtmıştım.»

Genç adam yine her zamanki gibi çok şıktı. Ama ne giydiği hiç önemli değildi. Çünkü hiç çaba harcamadan kendini göstermesini biliyordu.

«Kentteki bir restorana mı gidiyoruz, yoksa kentin gözlerden saklı bir köşesini mi seçtin?» diye sorarken genç adamın uzattığı içkiyi teşekkür ederek aldı.

«Beş dakika kadar uzaklıkta küçük bir yer. Bir İtalyan restoranı. Fransa'da bir yıl geçirdikten sonra değişikliğe ihtiyacın vardır diye düşündüm.»

Kris alkolün yarattığı mucizelere teşekkür ederek bardağından büyük bir yudum aldı. Gerçekten insanın güven duymasına neden oluyordu ve şu anda da en çok ihtiyacı olan şey güvendi.

Bu sırada Jared elini cebine atıp bir kutu çıkarınca büyülenmiş gibi genç adama baktı. Jared kutunun kapağını açtığında da şaşkınlıkla bağırmamak için kendini güç tuttu.

Altın bir halka üzerinde kare şeklinde kesilmiş şahane bir pırlanta duruyordu. Kris birkaç saniye soluk bile alamadı. Jared, elini tutup yüzüğü parmağına geçirirken taş kesilmiş gibi yerinden kıpırdayamıyordu.

«Çok güzel...» diye mırıldandı. «Teşekkür ederim, Jared.»

Genç adamın bakışları derinleşti ve dudakları-

nın kenarında hafif bir tebessüm belirdi. «Öyleyse bana teşekkür et!»

Yanağa konacak küçük bir öpücük uygunsuz olurdu, ama Kris daha fazlasını yapacak cesareti kendinde bulamıyordu. Yine de başını kaldırdı ve topuklarının üzerinde yükselerek genç adamın dudaklarının kenarına bir öpücük kondurdu. Jared'ın ellerini belinde hissedince dudakları titremeye başlamıştı. Kirpiklerini kırpıştırarak genç adamın gözlerine bakabildi.

Jared'ın gözleri bir an parladı ve sonra dudaklarını genç kızın dudaklarına kapadı. Jared dudaklarını aralamaya uğraşırken, Kris bütün vücudunun ihtiraslı patlamalarla sarsıldığını hissetti ve hiçbir utanma duygusu olmadan genç adama sımsıkı sarıldı.

Jared yavaşça başını kaldırıp kısık gözlerle Kris'e baktı. «Hımmm... Şimdi gerçek bir teşekkür oldu işte! Hem de en güzeli!»

Kris'in gerçek dünyaya dönmesi çok kısa sürdü ve ani bir utanma duygusunu da beraberinde getirdi. Ama birkaç dakika içinde mantığı duygularına hükmetmeyi başarmıştı ve Jared'ın kollarının arasında olmak ona son derece doğal geliyordu.

«İçkini bitir de çıkalım.»

Karşı koymadan onun dediklerini yapmak genç kıza şaşılacak kadar kolay geliyordu ve bir saat sonra ve iki kadeh şampanyayı takiben Jared'ın nişanlısı olma fikrine alışıvermişti.

Yemek boyunca Jared son derece yakın ve sıcaktı. Öyle ki, en dikkatli gözler bile bu çiftin bir aşk evliliği yapmak üzere olduğuna yemin edebilirdi.

Kris'se hiçbir şey söylemeden sürekli gülümsüyordu ve gülümsemek için de en küçük bir çaba harcamak zorunda kalmadığına şaşıyordu.

Garson gidip de yalnız kaldıklarında Kris, «Henüz Angela'ya söylemedim,» diye mırıldandı.

«Sürpriz olmayacaktır kuşkusuz.»

«Sevgili üvey anneciğim planlarının meyve vermeye başladığını görünce rahat bir soluk alacaktır umarım. Bu kadar uysal davranmamayı da seçebilirdim kuşkusuz.»

«Karşı koymak mı istiyordun?»

Kris bir kaşını kaldırdı. Şimdi alay etme sırası kendine gelmişti. «İsyan çıkarıp ortalığı karıştırmak için mi? 'Evet' diye cevap verirsem bunu bana karşı kullanır mısın? Çünkü Angela'yla savaş etmeye kalktığımda sen de bütün güçlerini kullanmaktan kaçınmayacaktın!»

«Öyle mi?» Jared'ın sesi öylesine tehdit doluydu ki, Kris sırtının ürperdiğini hissetti. «Gizli gizli sana karşı tavır almayı kabul edeceğimi hiç sanmıyorum.»

«Sözümden dönecek falan değilim, Jared. Aslına bakılırsa o ateşli taliplerle uğraşmaktan kurtulduğum için sana teşekkür ederim.» İçtiği şarap, dilinin çözülmesine ndeen olmuştu ve sözler hiç düşünmeden dudaklarından akıp gidiyordu. «Neden yakınacağım ki? Beni armağanlara boğacaksın, her ihtiyacımı karşılayacaksın ve birbirine çok uygun bir çift olarak görüneceğiz.» Kris başını bir yana eğip genç adama baktı. «Belki benim de sana bir yüzük vermem gerekiyor. Korkunç pahalı gösterişli bir yüzük! Haaa... Birkaç haftaya kadar yirmi bir yaşıma basacağım. Senle Angela bu konuda neler düşünüyorsunuz? Aslında hiçbir şey istediğim yok.»

«Bir araba da istemez misin?»

«Aman Tanrım! Neden bunu daha önce düşünemedim?» Kris zarif bir hareketle kadehini aldı ve son yudumu bitirdi. «Kendi arabamı kendimin seçmesine izin verilmesini düşünmek fazla iyim-

serlik olur kuşkusuz. Kris Laurensen imajına uygun bir araba olmalı.» Kris elini kaldırıp parmağını şıklattı. «Bir Ferrari? Ya da bir Lamborghini? Küçük bir arabayı düşünebileceğini hayal bile edemiyorum, değil mi?»

«İçimden seni iyice sarsmak geliyor. Bunu biliyor muydun?»

«Aman Tanrım!» Kris gözlerini açarak dehşete düşmüş gibi yaptı. «Evlenmeden önce böyle şeylere kalkışırsan, daha sonra neler yapacağını Tanrı bilir!»

«O zaman daha uygun bir ceza veririm!» Jared'ın gözleri tehlikeli bir biçimde parlıyordu.

Kris bu sözlere cevap vermemeyi tercih etti ve umursamaz bir ifadeyle peynir tabağına uzandı.

«Okulun en başarılı genç 'Lady'lerinden biri olmalıyım ben! Geleceğim hemen planlandı. Hem de son derece başarılı bir biçimde! Acaba bu bir rekor sayılır mı?»

«Herhalde sayılmaz. Okulu bitirdikten iki hafta sonra evliliğe doğru ilk adımlarını atan iki genç hanımı biliyorum.»

«Böyle olması bize öğretilmedi mi zaten! Her çeşit yemek için en uygun ve en iyi şarabın seçilmesi ve sadece yemeğin ve şarabın seçilmesi değil, 'Cordon Bleu' standartlarına göre nasıl yemek pişirilmesi gerektiği de öğretildi. Bir bakışta en kaliteli çatal bıçak takımını ve en kaliteli kristali söyleyebilirim ve profesyonel bir sanatçı gibi de çiçek buketleri düzenleyebilirim.» Kris en alaylı gülümsemesiyle genç adama baktı. «Hisse senetleri üzerinde uzun çalışmalar yaptık ve mücevher, sanat ürünleri konusunda uzman durumuna getirildik. Ha, bir de moda konusu var! Bir bakışta Lagerfeld'le St. Laurent'ı birbirinden ayırt edebilirim ve ta uzaktan bir Chanel'le bir Dior giysiyi ayırabilirim. Daha bitmedi elbette! Başımız-

dan tırnağımızın ucuna kadar vücudumuzun güzel ve sağlıklı görünmesini sağlamak da çok önemli. Masajlar, saunalar, sporun her türü... Ama kesinlikle bir 'Lady'ye yakışır biçimde spor kabul edilebilir ancak. Örneğin, aerobik, tenis, kayak ve atçılık. Makyajımızı berbat edecek ve saçımızın biçimini bozacak kadar terlemek söz konusu olamaz. Ve kuşkusuz hepimiz de Fransız dilini inceliklerine kadar kullanabiliriz. Boş zaman gibi bir lükse yaşamımızda yer yoktur!»

«Yani koca bir yılı gereksiz şeylerle mi geçirdiğini söylemek istiyorsun?»

«Hayır, ne münasebet! Böyle bir fırsatı elde ettiğim için çok memnunum.»

Jared kahvesinin son yudumunu da bitirdi. «Saat on biri geçiyor. Bir gece kulübüne gitmek ister misin?»

Bu güzel ve sakin yerden sonra korkunç kalabalığın içine girmek Kris'e hiç de çekici gelmiyordu. «Eve gitmeyi tercih ederim,» diye mırıldandı. Alkolün etkisiyle iyice uykusu gelmişti.

Gerçekten de zevkli bir geceydi ve araba evin önünde durduğunda bunu Jared'a da söyledi.

Artık Jared'ın bakıp koruduğu küçük kız olmadığının çok iyi farkındaydı. Onunla evlenmeyi kabul ettiğinden bu yana ilişkileri geri dönülemeyecek kadar değişmişti ve Kris kendini korunmasız ve zayıf hissediyordu.

«Yarın görüşecek miyiz?»

«Korkarım hayır. Bütün gün randevularım var. Ama akşam saatlerinde seni aramaya çalışırım.»

Kris emniyet kemerini çözdü ve kapıyı açmak için elini uzattı, ama Jared kolunu tutunca durdu. Başını çevirip genç adama baktı ve Jared hafifçe çenesini tutunca gözlerini kocaman açtı. Jared'ın dudakları tüy gibi bir temasla genç kızın dudaklarının üzerinde gezindi.

Sonra Jared birden onu bıraktı ve Kris taş kesilmiş gibi otururken parmaklarını, aralanmış dudakları üzerinde gezdirdi.

«İyi geceler, Kris.»

Kris hiç sesini çıkarmadan kapıyı açtı ve dışarı fırladı. İçeri girip kapıyı kilitlerken arabanın uzaklaştığını duyabiliyordu. Odasına doğru hızlı adımlarla yürüdü. Jared'ın duygularını tümüyle gizlemesinden rahatlaması mı yoksa hayal kırıklığına mı uğraması gerektiğini bilemiyordu.

«Kris, sevgilim! Nişanınızı kutlamak için bir parti vermeliyiz!»

İşte sirk gösterisi yavaş yavaş başlamaktaydı. Kris kuru bir sesle, «Hayır, Angela,» diye bağırdı. «Nişan zaten olup bittiye getirildi ve herkesin de haberi var. Bundan sonra konunun iyice deşilmesini istemiyorum.»

Terasta kahvaltı ediyorlardı. Sabahın bu erken saatlerinde hava taptazeydi ve boğucu sıcaktan eser bile yoktu. Kris soluk aldıkça burnuna mis gibi çiçek kokuları doluyordu.

«Bu konuyu Jared'la görüşürüm,» diye Angela hafiften azarlar gibi bir sesle konuştu.

«İyi.»

«Neden konuşmaktan kaçınıyorsun, Kris?»

Angela hiçbir zaman iyi bir arkadaş olmamıştı, ama düşmanı da değildi kuşkusuz. «Özür dilerim, Angela. Kısa bir zaman içinde o kadar çok şey oldu ki, izlemekte bile güçlük çekiyorum.»

Angela fincanına kahve doldurdu ve sonra gözlerini genç kıza dikti. «Kızgın gibisin.»

«Sabırla kaderime razı oluyorum demek daha doğru olur sanırım.»

Kris doğum günü sabahı Avustralya'nın ve Avrupa'nın çeşitli kentlerine yerleşmiş olan arkadaş-

larından çiçekler, kartlar ve sayısız telgraflar aldı. Suzy ve Sam incecik bir altın zincir, Angela göz kamaştıran bir dizi inci kolye vermişti. Jared'ın armağanı elbette ki hepsininkinden değerli olmalıydı. Genç adam plakası adının harflerinden oluşan bir Porsche Turbo armağan etmişti.

Bir de parti verilmişti kuşkusuz. Böyle fevkalade bir fırsatta, fevkalade yiyecek ve içeceklerle donanmış bir doğum günü partisi... Kris'in ısrarı üzerine Sam'le Suzy her türlü görevi bırakıp konuk olarak partiye katılmışlardı.

Bütün dikkatlerin odağı durumunda olmak gerçekten baş döndürücü bir deneyimdi ve Kris de büyük bir çaba harcamadan mükemmel bir ev sahibesi rolünü oynuyordu.

Doğum günü pastasının ilk dilimini kestikten sonra bıçağı şef garsona uzattı ve pastanın küçük dilimler halinde kesilmesini bir süre izleyerek tabakları konuklara dağıtmaya başladı. Son derece zarif hareketlerle dağıtıyor ve gülümsemeyi de ihmal etmiyordu.

Pastalar yendikten sonra şampanya yeniden su gibi akmaya başladı. Artık herkes gruplar halinde toplaşıyordu. Gençler de terasta bir araya geldiler. O gün için getirtilmiş bir disk jokey elektronik aletlerini kurmuş ve hızlı bir müzikle programına başlamıştı.

«Kendi pastandan bir lokma bile yemedin.»

Kris başını kaldırdı ve Jared'ın esrarlı ifadesiyle karşılaştı. Genç adam en yakındaki masaya uzanarak bir tabak pasta aldı ve pastanın ucundan bir lokma yedikten sonra geri kalanını genç kıza uzattı. Kris büyülenmiş gibi gözlerini açarak pastadan ısırdı.

Jared'ın ısırdığı pastayı paylaşmakta kaba bir cinsellik sezinliyor ve bütün vücudu şok geçiriyormuş gibi titriyordu.

Çaresiz kalmış gibi kadehini kaldırdı ve bir yudum şampanya içti. Jared'ın, kadehi elinden alıp masanın üzerine koymasını taş kesilmiş gibi izledi.

«Benimle dans et.»

Kris bu daveti reddedemeyeceğini biliyordu ve panik duygusu içinde genç adamın sakin adımlarla yan terasa gidişini izledi.

Jared'ın kolları vücuduna dolanınca bu yakın temastan kendini korumak amacıyla kasıldı. «Bu kadar sahipleniyormuş gibi görünmeye zorunlu musun?» diye öfkeyle kulağına fısıldadı.

Jared cevap olarak parmaklarını genç kızın sırtında okşar gibi gezdirdi. Genç adamın vücudundan çıkan elektrik akımı Kris'e geçiyor ve sakin durabilmek için büyük bir çaba göstermesi gerekiyordu.

Sakin durma ha...? Bütün sinir uçları tir tir titrerken sakin kalabilmeyi nasıl umut ediyordu acaba? Kris eriyor, genç adamın vücuduna değen vücudu tümüyle kendi bildiği gibi hareket ediyor, hatta daha da yakınlaşmak için yakarıyordu.

Jared başını eğdiğinde Kris'in dudakları aralanmıştı ve dudakları birleştiğinde kendini tutamadan genç adamın boynuna sarıldı.

Sonra Jared dudaklarını bir süre de Kris'in yanaklarında gezindirdikten sonra saçlarına gömdü. Kris başını genç adamın omzuna yaslayarak yüzünün kıpkırmızı olduğunu gizlemeye çalıştı.

Dışarıdan bakan bir yabancı onları birbirlerinin kollarında olmaktan başka bir şey düşünmeyen bir çift sanırdı ve Jared'ın da istediği kesinlikle buydu.

Kris, 'Tanrım...!' diye içinden haykırdı. Birkaç dakika için bile olsa gerçeklerden bu denli uzaklaştığı için kendini budalalıkla suçluyordu. Ken-

dini Jared'ın ihtirasına kaptıracak kadar say mıydı yoksa?

«Artık içeri girsek iyi olacak.»

Jared'ın karanlıkta kalan gözleri bir an alayla parladı. «Yarın benimle tekne gezintisine gel.»

Kris başını kaldırıp düşünceli bir ifadeyle genç adama baktı. Bu davetin amacının ne olabileceğinden pek emin değildi. Ama sonra böyle düşündüğü için kendi kendini azarladı. Geçmişte birçok kereler Jared'ın lüks yatına konuk olmuştu.

«Bu davet için de düşünmeye mi ihtiyacın var?»

«Yooo, hayır. Başka kimse de gelecek mi?»

«Benimle yalnız kalmaktan korkuyor musun, Kris?»

Kris başını kaldırıp sanki hiçbir sorun yokmuş gibi baktı. «Neden böyle düşünüyorsun? Senden korkmuyorum ki!» Gururla çenesini dikleştirmişti, ama Jared'ın cinsel çekiciliğiyle nasıl baş edebileceğini de bilemiyordu.

«Bunu duyduğuma memnun oldum.»

«Saat kaçta çıkılacak?»

«Dokuzda.» Jared, genç kızı kolundan tutup içeri doğru yürüdü. «Ben seni alırım.»

Bölüm Yedi

'Lady' masmavi sularda kayar gibi ilerlerken Jackson Limanı'nın harika bir görüntüsü vardı. Güneş pırıl pırıl parlıyor ve sıcaklığını cömertçe yeryüzüne gönderiyordu. Pasifikten esen hafif bir rüzgâr bu sıcağı dayanılır duruma getiriyordu.

Limanda denize açılan daha bir sürü tekne vardı ve Jared da uzun yılların verdiği deneyimle 'Lady'ye ustalıkla manevra yaptırıyordu. Beyaz şortu, kısa kollu gömleği, kepi ve ayağındaki espadrilleriyle son derece rahat bir görünümü vardı. Kris'in düşüncesine göre durumundan da çok memnundu.

«Nereye gidiyoruz?»

Jared'ın gözleri genç kızı uzun uzun süzdü ve sonra açık başında durdu. Kaşları hafifçe çatılmıştı. «Git de başına bir şey giy.»

Kris bir asker selamı çaktı. «Başüstüne kaptan!»

«Sululuk etme,» diye azarladı Jared.

Kris sevimli bir şekilde genç adama baktı. Küçük bir çabayla bugünün geçen yazdan ya da daha eski yazlardan kalma bir gün olduğunu hayal edebilirdi. İki iyi dost gibi birbirleriyle şakalaştıkları günleri hatırladı. O zamanlar Kris kendini güvencede hissederdi.

«Soruma cevap vermedin, Jared,» diye sakin bir sesle hatırlattı.

«Cevap vereceğim, ama başına bir şapka giydikten sonra.»

Oysa Kris yüzüne çarpan tuzlu suyun temasını

ve güneşin sıcaklığını seviyordu. Bikinisinin üzerine kalçalarına kadar inen pamuklu bir tünik giymişti. Yumuşak leylak rengi, güneş yanığı tenine ve safir gözlerine çok yakışıyor ve onları daha da vurguluyordu. Denize açıldıktan sonra ayağındaki sandalları da çıkarıp atmıştı ve şu anda küçük bir çocuk gibi görünüyordu.

«Artık sözümüz de mi dinlenmez oldu?»

Jared'ın bakışlarını üzerinde hisseden Kris birden telaşa kapıldı. «Yooo, hayır!» Hemen arkasını döndü ve kabine indi. Başına bir şapka geçirdikten sonra saatine bir göz attı. Soğuk bir şeyler ikisine de iyi gelecekti.

Bir tepsiye yiyecek bir şeyler ve iki bardak da içki koyduktan sonra güverteye çıktı.

«Herhalde deniz havasından olacak. Sanki dünyayı yiyecek gibi acıktım.» Jared'a içkisini verdi ve sonra da tepsinin başına oturdu.

«Palm Beach'de demir atar ve birkaç saat kalırız. Tamam mı?»

«Harika!» Palm Beach gerçekten de çok güzel bir koydu ve uzun zamandan beri de görmediği için Kris'in burnunda tütüyordu. Eskiden Jared birkaç arkadaşını da yata davet eder ve hep birlikte Palm Beach'e giderlerdi.

Kris eski günleri düşündüğünde Jared'ın tüm anılarını paylaştığını fark ediyordu. Jared her zaman yanında olmuştu ve gençlik hayallerini süsleyen bir semboldü. Yaz tatillerinde Jared sık sık Kris'i ve birkaç arkadaşını evinde ağırlardı. Ama bu davetlerde bütün ilgiyi yine Jared toplardı. Angela ya da Sam'le dışarı çıktığında genç adam yine yanındaydı. Baleye, operaya ya da bir tiyatroya gittiklerinde Jared da onlara eşlik ederdi. Bu tür yerlere gitmeyi hiç istemeyen arkadaşları bile sırf Jared'la birlikte olmak için gelirlerdi.

Kris için için gülerek, 'Kimbilir ne kadar çok

sıkılıyordu zavallı,' diye düşündü. Neden böyle yapıyordu acaba? Sadece görev duygusundan olmasa gerekti. Hatta aralarında bir akrabalık bile yoktu. Ama belki de Jared ta o günlerden beri geleceğinin güvencesini sağlamaya çalışıyordu.

Motorun sesinin değişmesi üzerine Kris'in düşünceleri de son buldu. Jared demir atmaya hazırlanıyordu. Kris hemen tepsiyi alıp aşağı indi. Havlusunu, güneş yağını ve kitabını alıp güverteye çıktı.

Jared gömleğini çıkarmış, üst güverteye uzanmıştı. Gözlerinde güneş gözlükleri vardı ve Kris' in kendisinden uzak bir yerde yatması üzerine başını kaldırıp baktı.

«Güneş yağından kullanmak ister misin?»

«Teşekkürler.» Jared uzanıp şişeyi aldı, göğsünü iyice yağladıktan sonra yeniden Kris'e uzattı. «Sırtıma da sen sür.»

Genç adam tembel bir ifadeyle konuşmuştu, ama Kris tüm dikkatiyle ona baktı. Sonra Jared' ın yanına diz çöküp sırtını ustaca yağlamaya başladı.

Delilikti bu...! Ama ellerinin altında Jared'ın tenini, geniş omuzlarını hissetmek Kris'in alışkın olmadığı bir duyguydu. Genç adamın vücudunda bir damla yağ bile yoktu. Bunu da sürekli spor yapmasına borçluydu kuşkusuz.

Kris işini bitirince şişenin kapağını kapadı ve ayağa kalkmak üzereyken Jared aniden yüzünü dönüverdi.

«Şimdi benim sıram!»

Genç adamın gülümsemesinde en küçük bir alay yoktu ve Kris hiç sesini çıkarmadan, büyülenmiş gibi şişeyi Jared'a uzattı.

Tüniğini çıkardıktan sonra hafifçe titreyen bir sesle, «Ön tarafımı ben yağlarım,» diye mırıldandı. Sonra da Jared'a arkasını döndü. İncecik vücu-

dunu örten bikinisi günün bikinilerine göre çok daha kapalıydı, ama genç kız hiç de kendini güvenlikte hissetmiyordu. Jared'ın sert parmakları vücudunda dolaştıkça kendini çırılçıplak sanıyordu.

Yağlanma işi bitince Kris'in dudaklarından kısık sesle bir teşekkür duyuldu. Jared'a bakmaktan kaçınarak birkaç adım öteye gitti, havlusunu yayıp yüzükoyun yere uzandı ve bütün dikkatini kitabına veriyormuş gibi davrandı.

Gözlerinin önünde satırlar dans ediyordu. Aynı paragrafı okudu, yine okudu ve sayısız kereler yoğun bir şekilde kendini okuduğuna vermeye çabaladı.

Dikkati sık sık biraz ötede yatan adama dönüyordu ama, bir yandan da okuma süresini hesaplayarak sayfaları çevirmeyi ihmal etmiyordu. Biraz sonra sırtüstü döndü ve gözlerini de sımsıkı yumdu. Birkaç saniye sonra karnına değen bir ıslaklıkla gözlerini yeniden açtı.

Jared, «Kıpırdama,» diye emretti ve Kris'in karnına güneş yağı sürmeye başladı.

Kris taş kesilmiş gibiydi, sanki soluk alamıyordu. Genç adamın dokunuşları bir okşamayı andırıyordu ve Kris'in, bütün vücudu çığlık çığlığa bağırırken, sakinmiş gibi davranması son derece güçtü. Bu yüzden mide adalelerinin kasıldığını hissediyordu.

Jared'ın elinin sıcaklığı yavaş yavaş vücudunun derinliklerinde duyulmaya başlamıştı ve Kris artık bu dokunuşlara dayanamayacağını düşünmeye başlamıştı ki genç adam aniden durdu.

«İşte, bitti!»

Jared'ın kımıldadığını duymaktan çok hissetti ve derin soluğunu koyverdi. Kalbi deliler gibi çarpıyor ve bu darbeleri teninin hemen altında duyuyordu. Bu darbeler artık acı vermeye başladı-

ğından gözlerini ıstırap çekiyormuş gibi sımsıkı yumdu. Genç adamın dudaklarının teninin üzerinde dolaştığını hayal edebiliyordu. 'Tanrım...' diye içinden haykırdı. Jared'ın kendisiyle seviştiğini ve kendisinin de bütün benliğiyle ona cevap verdiğini düşledi. Bu durum birkaç haftaya kadar gerçekleşecekti. Benliğinin özlemle yanan bir kısmı bu ıstırap veren ihtiyacı hissediyor, diğer kısmı da neyle karşılaşacağını bilmediğinden korkuyordu. Bu bekleyiş ıstırap ve heyecan doluydu. Ama yine de arada aşk olduğunda bu cinselliğin şiirsel bir güzelliği olacağı kanısındaydı.

Kris bir anda kendini duygusal çırpınışlar içinde buldu. Belki de çağına uygun davranmayan modası geçmiş bir insandı. Oysa bugün genç kızlar bekâreti sırtlarında bir yük gibi görüyor ve ilk uygun fırsatta ondan kurtulmaya bakıyorlardı.

Ani bir sabırsızlıkla yerinden fırladı ve soğuk bir şeyler içmek için kamaraya indi. Dolaptan buz gibi bir portakal suyu çıkardı. Aceleyle açıp dudaklarına kaldırdı ve bir anda neredeyse yarısını içti. Sonra teneke kutuyu dolabın üzerine bıraktı ve buz gibi olmuş parmak uçlarını şakaklarına bastırdı.

«Güneş çok mu fazla geldi?»

Kris, genç adamın gelişini duymamıştı. Yavaş hareketlerle ona döndü ve hareketlerini dikkatle kontrol altında tutarak buzdolabına doğru uzandı.

«Sana bir bira vereyim. Sanırım soğuk bir şeyler içmeye senin de ihtiyacın vardır. Yukarısı korkunç sıcak.» Kris birayı uzattı, ama Jared yavaşça aldıktan sonra yakındaki rafın üzerine bıraktı.

Küçük kamaranın girişinde Jared'ın vücudu olduğundan da iri görünüyordu. Arkadan vuran gü-

neş ışığı nedeniyle de yüzündeki ifade okunamıyordu.

«Yemek hazırlayayım mı?»

Kris bir şeyler söylemek zorundaydı. Aralarındaki açıkça belli olan bu elektrikli havayı dağıtmak için aklına ilk gelen şeyi söylemişti. Yeniden buzdolabına döndü ve haşlanmış soğuk et, salam, salata, domates, tereyağı çıkardı. Ekmek sepetindeki sandviç ekmeklerini masanın üzerine koyduktan sonra da tabak ve çatal bıçak çıkardı.

Masayı hazırlayınca salatayı yaptı, sosunu hazırlayıp üzerine döktü, meyveleri tabağa yerleştirdi, küçük kâğıt peçeteleri çıkardı ve sonra da omzunun üzerinden merdivenlere doğru baktı.

«Yukarı çıkıp da bluzumu alayım.»

«Bikinili vücudunun iştahıma etki yapacağını hiç sanmıyorum.»

«Ben de öyle tahmin etmiştim zaten!» Kris, genç adama doğru bir iki adım attı, ama Jared hemen çenesinden tutup Kris'in yüzünü kendine çevirdi.

«Yeter artık!»

Kris gözlerinin şaşkınlıkla faltaşı gibi açıldığını fark etti. Jared'ın delici bakışlarından kendini korumak amacıyla birkaç kez kirpiklerini kırpıştırdı. «Neden söz ettiğini anlamadım.»

«Öyle mi?» Jared'ın soluğu alnını okşuyordu. Traş losyonuyla güneş yağının kokusu birbirine karışmıştı. «Bir yavru kedi kadar sinirlisin.»

Oysa bu benzetme o kadar hafif kaçıyordu ki... Genç kız, duygu karmaşasını Jared'ın anlamaması için dualar ediyordu. «Biraz yorgunum,» diye bir bahane uydurdu. «Son konuk gittiğinde saat sabahın dördüydü. İnsan her gece yirmi birinci yaş günü partisi vermez. Özellikle o kadar güzel armağanlar da her gün almaz.» Kris daha önce, Jared'ın armağanı olan araba için birkaç nazik

teşekkür sözcüğü mırıldanmıştı, o kadar. «Porsche korkunç pahalı bir araba...» Aslında söylemek istediği bu da değildi. «Yani demek istediğim, çok güzel bir araba...»

«Ama pek hoşuna gitmedi,» diye Jared soğuk bir sesle tamamladı ve genç kızın çenesini bıraktı.

«Elbette hoşuma gitti! Tanrım! Öyle bir şeyi kim beğenmez? Sadece öyle bir... Yani o kadar para saçmaya gerek yoktu.»

«Sadece senin bir arabaya ihtiyacın vardı ve ben de sana bir araba aldım. Bu kadar basit.»

Belki de Jared'ın dediği doğruydu, ama Porsche...? Porsche'nin dörtte bir fiyatına alınacak bir arabayla da pekâlâ mutlu olabilirdi Kris.

«Bir haftalığına Perth'e gidiyorum. Belki memnun olursun!»

Kris kalbinin bir anda teklemeye başladığını hissetti. «Ne zaman gideceksin?»

«Yarın sabah.»

Jared burada yokken vaktini nasıl geçirecekti acaba? Günlerin nasıl geçeceğini şimdiden tahmin etmek hiç de zor değildi. Alışveriş, biraz koşu ve spor ve Angela'nın gerekli olduğunu düşündüğü bitmez tükenmez etkinlikler.

Jared, genç kızın yüzünden akıp giden düşünce selini ve karmaşık duygularını izliyordu. «Kim bilir...? Bir de bakarsın beni özlemişsin!»

'Bundan hiç kuşkun olmasın' diye Kris içinden onayladı. 'Ama sen de beni özleyecek misin acaba?'

«Yemeğimizi yiyelim mi?»

Jared'ın dudakları garip bir gülümsemeyle büküldü. «Bir tek konuda anlaşmaya vardığımıza göre yiyelim!»

İkisinin de bilgi ve görgüsü konuşmayı rahatça götürebilecek zenginlikteydi ve sohbetleri bir

an bile kesilmiyordu. Kris yavaş yavaş rahatlamaya başladığını hissetti. Şu anda tıpkı eski günlerde olduğu gibiydi ve Jared'da sanki eski günlerin Jared'ı olmuştu. Keşke her zaman böyle iki iyi arkadaş gibi kalabilselerdi! Ama hiçbir şeyin aynı kalmayacağını çok iyi biliyordu genç kız. İyi ya da kötü geriye dönüş yoktu artık. Aslında gerçek şuydu ki, Kris de geriye pek dönmek istemiyordu.

Kendilerine doğru yaklaşan motorun sesi açıkça duyuluyordu, ama bu son derece doğaldı. Yakın kentlerden tekne sahibi olanların en çok tercih ettiği koy burasıydı. Harika bir manzarası vardı, balık tutabiliyordu, kamp ya da piknik yapma olanakları vardı. Bu yüzden günlük geziler için uygun bir yerdi. Hafta sonlarını geçirmek için bile sık sık kuytu, rüzgâr almayan koylara rastlanıyordu.

Yaklaşan teknenin motoru birden sustu ve küçük bir motor sesi duyuldu. Jared ağzının içinden bir şeyler mırıldanarak kimin geldiğini öğrenmek için ayağa fırladı.

Kris masayı topladı, bulaşıkları küçük makineye yerleştirdi ve yukarı çıktı. Jared'ın etrafı bir sürü bikinili kızla çevrilmişti ve aralarında Pamela'yı görmek Kris'i hayal kırıklığına uğratmıştı.

Bu şahane manken kızın gerçekten de göz kamaştıran bir görünümü vardı. Bikinisinin alt kısmı o kadar inceydi ki, sanki ip gibi görünüyordu. Üst kısmıysa göğüslerini cömertçe ortaya koyuyordu.

Bir kıyaslama yapılırsa Kris kendi eksiklerinin tümüyle farkındaydı. Bunlardan biri boyunun çok uzun olmayışıydı. Pamela, Jared'dan neredeyse birkaç santim kısaydı. Oysa kendisi genç adamın ancak omzuna geliyordu. Pamela'nın pırıl pırıl

parlayan siyah saçları beline kadar şelale gibi iniyordu. Aralarında başka farklar da vardı kuşkusuz. En önemli fark da Pamela'nın aklını taktığı bir şeyin peşinden sonuna kadar gitmesiydi. Ve yıllardan beri de Jared Chayse'i aklına takmıştı. Kris geçen yıl yatılı okuldayken korkunç günler geçirmişti. Gazetelerin dedikodu sütunlarında Pamela'nın genç adamın son keşfi olarak adı geçiyordu. Ama zaman içinde bu haberler değişmiş ve Pamela'nın yerini çok güzel genç bir kadın almıştı. Ama yine de manken kız denemekten vazgeçmemişti. Ne de olsa aynı partilere, aynı restoranlara gidiyorlar ve aynı yerlerde bulunuyorlardı.

Kris, Pamela'nın bir raslantı olarak yata gelmesine inanacak kadar iyi niyetli değildi. Mutlaka bu koya Jared'ın teknesini aramak için gelmişti.

«Vaay...! Demek sen de buradasın, Kris?» Pamela'nın gülümsemesinde bir şaşkınlık vardı sanki.

Kris de nazik bir gülümsemeyle karşılık verdi. «Evet.» Sinirli elleriyle yüzüne düşen saçlarını geriye doğru attı. Pamela'nın dikkatli bakışlarını üzerinde hissediyordu. «Nasılsın, Pamela?»

«İyiyim.» Pamela hiç de doğal olmayan bir biçimde oturuyordu, ama uzun bacaklarını bütün güzelliğiyle de gözler önüne seriyordu. Yavaşça dönüp arkadaşlarını işaret etti. «Sally, Gianna. Bu da Kris Laurensen. Jared'ın yeni ortaya çıkan nişanlısı!»

Pamela'nın bu sözleri hiç de hoş bir anlam taşımıyordu, ama Kris üzerinde bile durmaya değer bulmadı.

Pamela birden hatırlamış gibi, «Haa, aklıma gelmişken... Düğün ne zaman?» diye sordu. Jared cevap verince de alaylı bir ifadeyle kaşlarını ha-

vaya kaldırdı. «Ne kadar kısa bir nişanlılık süresi! Sanki bana daha aylar sonra evlenirsiniz gibi geliyordu.»

Bu sırada Kris başını çevirip Jared'a baktı. «Sevgilim, kızlara içecek soğuk bir şeyler ikram etmeyecek misin?» Bu 'Sevgilim' sözü Kris'in dudaklarına oldukça yabancıydı, ama genç adamın gözlerinin garip bir ışıkla parıldamasına neden olmuştu.

«Eh, bir şampanya içeriz, değil mi? Ne de olsa kutlanacak çok şey var!» Pamela'nın yüzünde yapıştırma gibi duran bir gülümseme vardı ve Jared'ın yatındaki küçük barda her türlü içkinin bulunduğunu da çok iyi biliyormuş gibi bir havaya bürünmüştü.

«Şimdi getiririm.»

Jared gittikten sonra Kris, bu kızla yalnız başına nasıl uğraşacağını düşünmeye başladı. Pamela'nın, elde edeceği en küçük bir fırsattan yararlanıp kendisine saldıracağından emindi.

«Yarın Jared'la birlikte gidiyor musun?»

«Hayır.» Kris, Pamela'nın dikkatli bakışları altında sükunetini korumaya çalışıyordu. Hafifçe omuzlarını silkti. «Bir iş seyahati nasıl olsa. Ayrıca benim de yapmam gereken yüzlerce iş var.»

Pamela'nın bir kaşı havalara kalktı. «Çok da... güveniyorsun, ha?» Dudaklarından teneke gıcırtısı gibi bir kahkaha fırladı. «Ben olsam Jared'ı bir an bile gözümün önünden ayırmam.»

Evet, Pamela gerçekten de Jared'ı yalnız başına bırakmazdı. Ama Jared da evlenmeye bu kadar az bir zaman kala durumu tehlikeye atacak bir harekette bulunmazdı.

Geçmiş yıllarda Jared'ın sözde iş yemeklerinden dönüşünü bekler ve geç kalmasını da, 'Başka bir kadının yanında mı acaba?' diye yorumlayarak endişelenirdi.

Bu sırada Jared döndü ve hemen şampanya şişesini açıp bardakları doldurdu. Kris bardağına uzanırken genç adamın eline değmemek için olanca dikkatini harcamıştı. Bir yandan da gözlerini özellikle ondan kaçırmaya uğraşıyordu.

Bardağını bitirdikten sonra yeniden doldurması için genç adama uzattı ve kollarını dizlerine kavuşturarak kızların Jared'la flört edip kıkırdaşmalarını izledi. Bu kadar yıl boyunca bu duruma alışmış olması gerekiyordu, ama ıstırabı da bir türlü dinmek bilmiyordu.

Şimdi ayağa fırlayıp Pamela ve arkadaşlarına yattan gitmelerini söylese acaba Jared nasıl bir tepki gösterirdi? Şu anda yapmak istediği tek şey buydu. Ama Jared'da rahatsız olmuş bir hal kesinlikle yoktu.

«Korkunç sıcak, değil mi?»

Pamela'nın kedi mırıldanması gibi sesini duyan Kris başını kaldırıp baktı ve Pamela'nın bikinisinin üzerini çıkartmasını gözlerini faltaşı gibi açarak izledi.

«Ah, şimdi çok daha rahatladım!»

Gerçekten de tahrik edici bir görüntü yaratmıştı. Kris, tepkisini ölçmek için Jared'a baktı. Genç adamın kılı bile kıpırdamamıştı. Acaba böyle yarı çıplak genç kadınlar arasında Jared sık sık bulunmuş muydu? Yoksa bu durum çok mu doğaldı?

«Jared, sevgilim, sırtıma biraz güneş yağı sürer misin?» Pamela öne doğru eğilmiş ve saçlarını da iki eliyle toplamıştı. Sonra bir topuz halinde tepesinde topladı ve sırtını bütün güzelliğiyle Jared'a döndü.

Jared bembeyaz dişlerini göstererek gülümsedi ve ayağa kalktı. «Kusura bakma, Pamela. Biraz daha şampanya getirmem gerekiyor. Sanırım Sally ya da Gianna bu işi yapabilir.»

Genç mankenin yüzünden ani bir öfke kasılması geçti, ama hemen kayboldu. «Aman, Jared...! Kris için bir sakıncası yoktur herhalde...» Ama genç adam çoktan gözden kaybolmuştu bile.

Pamela bu kez de Kris'e döndü. «Jared'la çok eski yıllardan beri tanışırız da.»

«Ben de onu doğduğumdan beri tanıyorum.»

«Ah, bir koruyucunun yeri başkadır tabii. Ama bir...»

«Sevgili mi?»

Diğer iki kız bu konuşmayı ilgiyle izliyorlardı. Gözleri birinden diğerine tenis topu gibi gidip geliyordu.

«Evet. Bir sürü sevgilisi olduğunu da söyleyebilirim, tatlım.» Pamela konuyu yakalamış ve tam hedefe vurmaya çabalıyordu. «Her zaman nasıl birbirine karıştırmıyor diye merak etmişimdir.»

«Sanırım kendini Jared'ın ayaklarının dibine atmaya hazır bir sürü güzel vardır.»

«Jared'ın da hiçbirini reddettiğini görmedim.» Pamela'nın gözleri derin bir nefretle yanmaya başlamıştı.

«Sanırım bu konu yeterince uzadı, değil mi?» diye Kris sakin bir sesle mırıldandı. Pamela gibi kötü niyetli biri olmadığı için bu konuşmayı daha fazla uzatmaya niyeti yoktu ve mücadele edebileceğinden de pek emin değildi.

«Evet, haklısın. Kahramanın kaypak bir kişiliği olduğunu öğrenmen korkunç gelmiş olsa gerek!» Pamela tek hareketle ayağa kalktı, bikinisinin üstünü giyip bağladı ve sonra Kris'e dönüp tatlı tatlı gülümsedi. «Gidersek bizi bağışlarsın, değil mi? Küçük koylardan birine gidip biraz yüzmek istiyoruz.»

Tam bu sırada Jared güverteye çıktı. Kris, kızların teker teker küçük lastik motora binişlerini

izliyordu. Motor hızla uzaklaşırken kızlar gülümseyerek el salladılar.

Kris, nedense genç adamın bir şeyler söylemesini bekledi, ama Jared ağzını açmayınca çabucak kirli bardakları topladı ve aşağı indirdi.

Kahrolası Pamela! Bir insanı nasıl huzursuz edeceğini çok iyi biliyordu.

«Hawkesbury Nehri'nin ağzına kadar gidelim, sonra dönüşte de koylardan birinde demir atıp yüzeriz.»

Kris kuruladığı bardakları dolaba dikkatle yerleştirdi ve dönüp Jared'a baktı.

«Yukarı gelip neden...»

«Seni kurtarmadım? Öyle mi?»

Kris oldukça sinirliydi ve bu siniri gözlerinin parlamasından da belli oluyordu. Derin derin soluk alıp kendini kontrol altında tutmaya çalıştı.

«Kendi kendine çok iyiydin,» diye o kahrolası alayıyla cevap verdi genç adam.

«Seni nikâh masasına götürmeye niyetli bir sürü genç ve güzel hanımdan kaçmak oldukça güç ve garip bir durumdur sanırım.»

«Yani aralarında pek fark gözetmeden fırsat bulduğumda onlardan yararlanıp bir kenara attığımı mı söylemek istiyorsun?» Genç adamın öfkesini güçlükle engelleyebildiği belliydi. «Beni gerçekten böyle mi görüyorsun? Kötü huylu ve bencil miyim sence?»

Kris dikkatle genç adama baktı ve mümkün olduğunca tarafsız görmeye çalıştı. «Sanırım karşı cinsle ilgili ününün belirsizlikler ve iyi niyetli beklentilerin karışımından kaynaklandığına beni ikna etmeyi umuyorsun.»

«Hayır.» Genç adamın gözleri düşünceli bir ifadeyle kısılmıştı. «Her zaman bir ilişkiye başlamadan önce diğerini bitirmeye gayret ederim ve bu

işin sonunun evlilikle bitmeyeceğine hepsinin de ikna olmasını isterim.»

«Ne kadar pratik bir yol!»

«Gerçekçi demek daha doğru olur.»

«Söylesene, Jared, hiçbiri de sana karşı manevra çevirip karşı çıkmaya çalışmadı mı? Bir kerecik bile?»

«Hayır.»

«Vay, vaaay...! Çok başarılı biri olmalısın!» Bu muzip sözler Kris'in dudaklarından fırlayıvermişti. Şimdiye kadar söylemeyi düşünde bile görmediği bir sürü şey ağzından kolaylıkla dökülüyordu. Gerçekten de delilikti bu!

«Yeter artık,» diye Jared yumuşak bir sesle uyardı. «Yoksa çok yakında gününü görürsün!»

«Bu bir tehdit mi yoksa vaat mi?» Tanrı aşkına, neler oluyordu kendisine böyle? Şimdiye kadar hiç bu tür şeyler söylediğini hatırlamıyordu.

«Seni dövmek mi, yoksa öpmek mi gerektiğini bilemiyorum. Belki ikisini de yapmak gerekiyor!»

«Kahretsin! Ben artık çocuk değilim!»

«O zaman bir çocuk gibi davranmaktan vazgeç.»

«Belki de mitolojideki gibi kadın kılığına girmiş bir yaratık olarak seni tatlı şarkılarla baştan çıkarmalıyım ve sonra da...»

«Bekâretini elinden almalıyım, öyle mi?» diye Jared tehlikeli bir yumuşaklıkla Kris'in sözünü kesti.

İşte o zaman Kris işin dehşetini kavradı. Jared'ın kısılmış gözlerine bakarken gözleri kocaman kocaman açılmıştı. Genç adam şu anda korkunç dinamik ve her şeyi yapabilecek kapasitede görünüyordu. Duruşunda dikkatli bir hava ve Kris'i şaşkınlıktan ne yapacağını bilemez duruma getiren belli belirsiz bir acımasızlık vardı. Soluk alamıyormuş gibi hafifçe dudaklarını araladı.

«İstediğin bu mu?» diye Jared sözüne devam etti. «Seninle sevişmemi mi istiyorsun?»

Kris, 'Hayır,' diye bağırmak istiyordu, ama bu ufacık sözcük gırtlağına takılıp kaldı.

Jared bir adımda yanına geldi ve genç kızı omuzlarından tutarak kendine doğru çekti.

«Jared...»

Ama genç adamın dudakları, dudaklarını örtmüştü bile... Bu vahşice saldırıdan Kris'in bütün duyuları körelmiş ve ani bir paniğe kapılmıştı.

Bu vahşi dudaklar yavaş yavaş yumuşamaya başladı ve Kris'in berelenmiş dudakları üzerinde bir süre tüy gibi dolaştıktan sonra şakaklarına, oradan da kulak memesine doğru uzandı. Sonra da genç kızın boynunda deliler gibi atan damarın üzerine kapandı.

Boğulmak gibi bir şeydi bu. Karşı koyma çabasına kapılmadan yavaş yavaş suyun dibine batıyordu sanki. Sonsuz bir çaresizlik duygusu içinde vücudunun kendi iradesiyle karşılık vermeye başladığını hissediyordu. Eriyor ve manyetik bir alan oluşmuş gibi Jared'a doğru çekildiğini fark ediyordu.

Kris artık iyice bir şey düşünemez duruma gelmişti ve dizleri titriyordu. Jared bikinisinin iplerini çözmeye başlayınca da hiçbir harekette bulunamadı.

Genç adam başını eğip göğüslerini öpmeye başlayınca vücudundaki bütün tüylerin diken diken olduğunu hissetti ve dudaklarının arasından inlemeye benzer bir ses çıktı.

Jared yaklaştığı gibi bir anda Kris'i bıraktı. Kris neler olup bittiğini anlamıyormuş gibi dudaklarını yarı aralamış genç adama uyuşmuş gibi bakıyordu.

Jared'ın çenesinde bir adale seyirmeye başlamıştı ve gözleri karanlık birer kuyu gibiydi.

«Lütfen... Yapma!» Bu ses Kris'e mi aitti? Oldukça alçak ve kısık bir sesti ve kamaranın sessizliğinde ancak duyulur titrek bir fısıltı gibiydi. Kris, parlak gözlerine daha bir parlaklık veren gözyaşlarını artık durdurabilecek güçte değildi.

Gözyaşlarını silen parmakların yumuşacık dokunuşlarını, yanaklarının üzerinde dolaştığını fark etti.

«Seni tatlı budala,» diye mırıldandı Jared ve genç kızın çenesini tutup kaldırdı. Dudaklarını Kris'in kapalı göz kapaklarında dolaştırdıktan sonra titreyen dudaklarının üzerinde gezindirdi. «Ne yapacağımı sandın? Seni iğfal edeceğimi falan mı düşündün yoksa?»

«Yapabilirdin ama,» diye genç kız mırıldandı. Hâlâ gözleri sımsıkı yumuluydu.

«Hem de kolaylıkla. Ama sonra kendinden ve bu fırsatı değerlendirip senden yararlandığımı düşünerek de benden nefret edecektin.»

«Ne yapmamızı öneriyorsun?»

«Güverteye çıkıp günün geri kalan kısmını planladığımız gibi geçireceğiz.» Jared eğilip genç kızın bikinisinin üzerini aldı ve gülümseyerek ona uzattı.

Kris titrek parmaklarla bikinisini bağladı. Jared'ın gözlerindeki anlamı okumaktan korktuğu için ona bakamıyordu.

Bundan sonra geçen saatlerde her ikisi de neşelerini kaybetmiş gibi derin bir hüzün içindeydiler. Özellikle gün sona erip de Jared, genç kızı eve bıraktığında ikisi de kederle birbirine gülümsedi.

«Salı günü saat yedi sularında seni arayacağım.»

Kris yaşlara boğulmamak için işi şakaya vurdu. «Ben de evde olmaya gayret ederim, ne yapalım! İyi yolculuklar!» Sonra hemen kapıyı açıp arabadan çıktı ve arkasına bakmadan hızla eve doğru yürüdü.

Bölüm Sekiz

«Sevgilim, fazla güçlük çıkarmamaya çalış, olur mu?»

Kris masanın üzerine yayılmış taslaklardan başını kaldırıp baktı ve ne kadar rahatsız ve sıkıntılı olduğunu belli etmemeye çalışarak, «Louise, Perth'de özgün bir Bruce Oldfield modeli seçmiş. Böylece nedime giysisi sorunu da halledilmiş oldu,» dedi. Arkadaşı nedimelik görevini hiç karşı çıkmadan kabul etmiş ve giysisini bile seçmişti.

Angela üç günden beri Kris'i en seçkin butiklere götürüp duruyordu. Bir takım değişiklikler yapılmasına karşın gelinliğini sonunda seçebilmişlerdi. Ama daha yapılacak bir sürü iş vardı : Düğün partisini ayarlamak, kiliseye gidecek çiçekleri seçmek, düğünden sonra giyilecek kıyafet... Angela'nın listesinin sonu gelmek bilmiyordu.

Belki de Jared'ın Perth'de oluşu daha iyiydi. Her şey hazır olduğunda Kris de bütün enerjisini kullanmış olacaktı herhalde. Daha şimdiden tükenmiş gibiydi. Fiziksel olarak kendini çok iyi hissediyordu, ama Angela'yla düğün öncesi, düğün ve düğün sonrası ayarlamaları konusunda verdiği savaş yüzünden kafaca bitmiş bir durumdaydı. Bu düğünün kime ait olduğunu Angela'ya hatırlatmak istiyordu. Gelinliğiyle ilgili kararları üvey annesinin vermesini de hiç istemiyordu.

Sonunda tüller, danteller ve taslaklar arasında boğulmuş bir durumda seçimini yaptı ve başını kaldırıp sıkıntıyla Angela'ya baktı. «Elime de bir orkide buketi almak istiyorum.» Ama çilesi daha

dolmamıştı. Balayı için nereye gideceklerini bilmiyordu, ama bir takım giysiler de seçmek zorundaydı. «Bir de şu giysileri istiyorum,» diye sonunda karar verdi.

«Pekâlâ, sevgilim,» diye Angela saatine baktı. «Sanırım bu günlük yeter. Sam'le buluşmamıza yarım saat kaldı. Soğuk bir şeyler içmeye ne dersin?»

Yakındaki bir kahvenin serin havası o kalabalıktan sonra cennet gibiydi. Kris buz gibi bir ananas suyu ve Angela da buzlu çay istedi.

«Bütün olaylar benim çevremde dönüp duruyor,» diyen Kris ananas suyundan büyük bir yudum aldı. «Senin planların nedir, Angela?»

Angela'nın bakışları düşünceli ve ciddiydi. «Brad'la mart ayında karar kıldık. Avrupa'ya gideceğiz, birkaç ayı seyahat ederek geçireceğiz ve bahar sonu da buraya döneceğiz.»

Kris içine dolan ıstırap dalgasını göstermemek için büyük çaba harcıyordu. Bütün dünyası dönüşü olmayan bir büyük değişikliğe doğru gidiyordu. Ama yaşam da bu demekti herhalde. Hiçbir şey sonsuza kadar aynı kalamazdı ki... Acaba bütün yeni gelin olacak kızlar böyle mi düşünüyordu? Belki de. Ama büyük bir çoğunluğu da evlenecekleri adamı seviyorlar ve karşılığında da seviliyorlardı.

Düğüne bir hafta vardı ve Kris'in sinirleri de iyice laçkalaşmıştı. Jared'ın vereceklerini kabul etmeye hazırdı, ama genç adamın yatakta isteyeceklerine cevap veremeyeceğinden korkuyordu. Bunun dışında baş edemeyeceği bir şeyin olmasından kuşku bile duymuyordu. Ne de olsa bu işler için yetiştirilmemiş miydi? Kahretsin! Neden böyle güvensizlik duyuyordu acaba? Jared, bu evlilikte, aşkın baş neden olduğunu bir kez bile ima etseydi Kris sevinçten havalara uçabilirdi. Genç

adamın öpüşleri ona cenneti anımsatıyordu, ama Jared'ın da aynı duyguları paylaştığından pek emin değildi. Aslında bu konuyu düşündükçe morali de daha fazla bozuluyordu. Hatta zaman zaman her şeyi geride bırakıp kendisini bulamayacakları ırak bir yere kaçmayı bile düşündüğü oluyordu. Ama Jared'ın onun izini bulacağından hiç kuşkusu yoktu.

«Hiç sesin çıkmıyor, sevgilim. Bir terslik mi var?»

'Terslik!' Kris neredeyse kahkahalarla gülecekti. 'Evet' deseydi neler olurdu acaba? «Bağışla, Angela. Kendimi düşüncelere kaptırmışım.»

«Jared bu akşam mutlaka telefon eder.»

Kris neşeli görünmeye çabaladı. «Herhalde.» Jared bir gece önce de telefon etmişti, ama bu kısa ve iş görüşmesini andırır konuşma Kris'in boşluk duygusuna kapılmasına neden olmuştu.

«Artık kalkalım mı? Saat neredeyse beşe geliyor.»

Eve varınca Kris doğruca kendi dairesine çıktı ve küçük termal havuzunu doldurdu. Yarım saat kadar kaldıktan ve oldukça rahatladığını hissettikten sonra çıktı ve kurulandı. Giyinip hafif de bir makyaj yaptıktan sonra salona indi.

Angela, Brad'le birlikte salonda oturuyordu ve yine her zamanki gibi son derece şık ve güzeldi.

Brad, genç kızı görünce hemen yerinden fırladı. «Kris! Nasılsın? Sana bir içki hazırlayayım mı?»

Reddetmek terbiyesizlik olacaktı. «Teşekkürler. Vermut ve soda, lüften.» Brad'in buraya geleceğinden haberi yoktu. Acaba yemeğe mi çıkacaklardı? Nedense kendini konuk ağırlayabilecek durumda pek hissetmiyordu ve onların da kendisine pek ihtiyaçları olmadığından emindi.

Brad bara doğru yürüdü, içkiyi hazırladı ve

genç kıza verdikten sonra kadehini ona doğru kaldırdı. Kris de içkisini yudumluyor ve Angela'nın o günü nasıl geçirdiklerini hiç durmadan anlatmasını dinliyordu.

Kris'in sandığı gibi Angela ve Brad dışarı çıkmayıp, evde yemeği tercih ettiler. Kris yemeğini bitirmişti ki, Suzy içeri girip Jared'ın telefonda beklediğini haber verdi.

Kris özür dileyerek masadan kalktı. «Kitaplıktan konuşurum, Suzy. Teşekkürler,» dedi ve hızlı yürümemeye dikkat ederek odadan çıktı.

Evin içinde yeniden döşenmeyen tek oda burasıydı ve sadece babası tarafından kullanılırdı. Yerden tavana kadar bütün duvarlar kitap raflarıyla doluydu ve yerdeki düz renk halının üzerine kıymetli bir Türk kilimi serilmişti. Antika çalışma masası ve deri kaplı döner koltuğu sanki babası hâlâ bu odada çalışıyormuş gibi sevgiyle korunmuştu. Tüm anılar Kris'in beynine üşüşüverdi. Yine minicik bir kızdı ve Suzy yatırmadan önce sanki birkaç dakika babasının dizinde oturup ona iyi geceler dileyecekti.

Kapıyı arkasından kapadı ve telefona doğru yürüdü. «Jared?»

Hattın öbür ucundan bir gülme sesi duyuldu. «Şaşırmış gibi bir halin var!»

Kris garip bir duyguyla mide adalelerinin kasıldığını hissetti ve hiçbir güçlük çekmeden genç adamın hayalini gözünün önüne getirdi. Aralarındaki binlerce kilometre uzaklığa karşın kalbinin hızla atmaya başladığının farkındaydı.

«Bu kadar kısa zamanda aramanı beklemiyordum.»

«Öyle mi?»

«Bir şey mi oldu?»

«Neden bir şey olsun?»

«Sadece sağlığımı sormak için telefon edeceğine inanmak biraz güç geliyor da ondan.»

«Vay, vaay! Ben de yokluğumu hissedeceğini ummuştum!»

Kris şu anda Jared'ı kolaylıkla tokatlayabileceğini düşünüyordu. «Terzi yüzlerce metre kumaşa yüzlerce iğne yerleştirirken ayakta dimdik saatlerce duran sen değildin!»

«O kadar berbattı, ha?»

Jared yine alay etmeye başlamıştı. Kahretsin! «Evet!» Sessiz bir öfkeyle telefonun ahizesini kıracakmış gibi sıkıyordu. «Hepsini terk edip birkaç gün bir yerlere kaçmamak için kendimi güç tuttum!»

«Peki, neden yapmadın?»

Kris, üvey annesinin tepkisini görüyormuş gibi boğulurcasına bir soluk aldı. «Angela çıldırırdı herhalde! Şu anda eve bağlı, sessiz, sakin bir gelin olmam gerekmiyor mu? Ayrıca, nereye gidebilirdim ki?»

«Neden buraya gelmiyorsun?»

Kris birkaç dakika doğru duyup duymadığını düşündü.

«Dilini mi yuttun?»

«Yok, pek sayılmaz...» diye Kris dikkatle cevap verdi ve yakındaki iskemleye çöktü. Beyninin içinde binbir soru çalkalanıyordu.

«Israr etmek istemiyorum, Kris. Basit bir 'evet' ya da 'hayır' yeterli.»

Böyle bir karar vermek nasıl 'basit' olabilirdi? Perth'e, Jared'ın yanına gitmek bir tencereyi ateşe oturtmaktan farksızdı!

«Hiç olmazsa bir Chayse-Laurensen anlaşmasının tartışmalarını merak etmiyor musun?»

«Yani pazarlık ederken seni iş başında görmekten mi söz ediyorsun?»

Kısık sesli bir kahkaha Kris'in kanının hızla

akmasına neden oldu. «İstersen öyle de diyebilirsin.»

«Gerçekten de ilgi çekici bir durum.»

«Uçak için gerekli ayırtmalarını falan ben buradan yaptırabilirim.»

«Hey...! Henüz kabul ettiğimi söylediğimi hatırlamıyorum!»

«Sanırım Louise de sevinçten havalara uçacaktır. Birbirinizi görmeyeli bir yılı aştı.»

Evet, son görüştüklerinde Louise'in düğününde nedimelik görevini üstlenmişti. «Belki buraya da Louise'le birlikte döneriz. Alan'la da kuşkusuz. İşten kurtulabilirse.»

«Onlara telefon ederim. Şimdi bana Angela'yı çağırır mısın, lütfen?»

Her şey çok kolay gelişmişti ve sonuçlanmaktaydı. Öyle ki, Kris, üvey annesinin bu kadar çabuk izin vermesi için Jared'ın telefonda neler söylemiş olabileceğini merak ediyordu.

Sydney'den Perth'e kadar olan uçak yolculuğu olaysız geçti. Kocaman jet homurdanarak alana indikten sonra Kris bagajını aldı ve Jared'ın oteline gitmek üzere bir taksi tuttu.

Kris yıllardan beri Perth'e gitmemişti. Gerçekten de büyük değişiklikler olduğunu görebiliyordu. Bu güzel kentin ortasından kilometrelerce uzayan ve çöle kadar varan Swan Nehri geçiyordu. Çok uzun yıllar önce çöl olan bölge, yaşamı canlandıran yağmurlardan sonra bir çiçek bahçesine dönüşmüştü.

Otel, Kings Park'a yakındı ve nehre bakan çok güzel bir manzarası vardı.

Kris önce kendisi için ayrılan dairenin tek kişilik olduğunu düşünmüştü, ama beklediği gibi tek değil, iki tane yatak odası vardı. Diğer odaya çabucak bir göz attığında Jared tarafından kullanıldığını hemen anladı.

Garip bir duygu soluk almasını güçleştiriyor ve göğsünü sıkıştırıyordu. Kendi yatak odasına geçip eşyalarını yerleştirmeye başladığında bu duyguya aldırmamaya çalıştı.

'Aptallık etme!' diye kendi kendini azarladı ve giysilerini dolaba asmaya başladı. Bir daireyi paylaşmanın elbette ki bir sürü nedeni olabilirdi.

Belki de aynı katta boş olan iki ayrı daire yoktu. Yine de böyle kocaman bir otelde iki ayrı daire bulmanın pekâlâ da mümkün olabileceğini düşünüyordu.

Jared'ın düğün gecesini beklememesi neden onu bu kadar rahatsız ediyordu acaba? Neredeyse yirmi birinci yüzyıla girmek üzereydiler. Şimdi ya da gelecek hafta olmuş, ne fark ederdi ki?

Şu anda yapılacak en mantıklı şey Louise'e telefon etmekti. Arkadaşıyla bir saate yakın bir süre konuştuktan sonra oldukça rahatlamıştı ve yarın bütün günü Louise'le geçireceği düşüncesi de onu hemen keyiflendirmişti. Üstelik yarın akşam da Jared, Louise'le Alan'ı yemeğe davet etmişti. Bundan büyük mutluluk olabilir miydi?

Bir duş yapmak için banyoya girdi ve suyun altında uzun bir süre kaldı. Sonra ince muslinden giysisini ve yüksek topuklu ayakkabılarını giyerek dikkatle makyajını yapmaya başladı.

Oturma odasına geçti ve televizyonu açtı. Bir sürü kanalı denedikten sonra en sevdiği bir programda karar kıldı ve koltuğa oturdu.

Saat beşi geçtiğinde beş dakikada bir kolundaki saate bakmaya başlamıştı. Acaba Jared ne zaman gelebilecekti?

Kısa bir süre sonra kapıda bir anahtar sesi duyuldu ve Jared içeri girerken Kris koltuğuna yapışmış gibi yerinde kalakaldı. Genç adam arkasından kapıyı kapadı ve Kris'e doğru yürüdü. Genç

kız dudaklarına bir gülümseme yerleştirmeyi başarabilmişti.

«Kendime bir içki hazırlayacaktım. Sen de ister misin?» Kris, midesinin bütün adalelerinin acı verecek denli kasılmasına karşın nasıl bu kadar sakin ve kontrollü bir sesle konuştuğuna şaşıyordu.

«Viski, buz ve biraz da soda.» Genç adam gülümsüyordu, ama gözlerindeki delici bakışlar Kris'in huzursuzlanmasına yetiyordu.

Acaba Jared onu öpecek miydi? Bunu o kadar çok istiyordu ki...

«Yolculuğun iyi geçti mi?» Jared kravatını gevşetti, gömleğinin bir düğmesini açtı ve elini pantolonunun cebine soktu.

Bu anda atlamaya hazır muhteşem bir vahşi kediye benziyordu. Bir gün gelecek ve Kris, ondan ürkmemeyi öğrenecekti, ama şimdi genç adamı dikkatle izliyordu. Büyük bir çabayla içinde kopan fırtınaları dindirmeye çabalayarak içkileri hazırladı.

«Evet. Salimen vardığımı haber vermek için Suzy'yi aradım, Louise'le uzun uzun çene çaldık, eşyalarımı yerleştirdim ve bir duş yaptım.»

«Yemeği dışarıda yeriz.» Jared, genç kızın uzattığı bardağı aldı. «Saat yedi için bir masa ayırttım. Şu içkiyi bitirdikten sonra bir duş yapıp üzerimi değiştiririm ve çıkarız.»

Kris içkisinden bir yudum aldı ve gür kirpiklerinin arasından genç adama baktı. «Senin sanki...» Ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi bir an duraladı ve sonra, «Yorgun gibi bir halin var,» diye sözünü tamamladı.

Jared sırıtıyormuş gibi dudaklarını çarpıttı ve omuzlarını silkti. «Çok güç bir gün geçirdim. Uzun bir süre telekstten gelecek bir haberi bekledik. Teleks memuru bir aile sorunu olduğu için yemek-

ten hemen sonra gitmek zorunda kaldı ve kısa sürede bir başkasını da bulmak mümkün olmadı. Japonca da bilmesi gerekiyordu elbette. Benim Japoncam o kadar iyi değil ve Japon arkadaşımın da İngilizcesi çok kıt.» Bir kaşını alayla havaya kaldırdı. «Dün gece yarısı da New York'la acele bir telefon görüşmesi yapmam gerekti ve telefonun bağlanması da iki saati buldu. Bütün bunlar sana bir fikir vermiştir sanırım, değil mi?»

«Neden yemeği iptal etmiyorsun? Buraya bir şeyler getirtebiliriz. Dışarıda yemek benim için çok önemli değil.»

«Buraya otel odalarında oturmak için gelmedin.»

Kris'in gözlerinde müşfik bir ifade belirdi ve içtenlikle konuştuğuna Jared'ı bir kez daha ikna etmeye çalıştı. «Gerçekten, Jared. Burada bir şeyler atıştırmaktan çok mutlu olurum. Televizyon izleriz ve erkenden de yatarız. Beni eğlendirmek zorunda da değilsin.»

Genç adamın delici bakışları Kris'in ruhunu okuyormuş gibiydi. «O zaman yemeği iptal edip buraya bir şeyler getirtelim.»

«Benim iptal etmemi ister misin? Sen duş yaparken ben de telefon edebilirim.»

Jared'ın dudakları alayla büküldü. «Bana annelik etmeye mi çalışıyorsun, Kris?»

Kris bu sözlere son derece kırılmıştı. «Hayır! Elbette annelik etmiyorum!»

Jared bardağında kalan son yudumu da bitirdikten sonra masanın üzerine bıraktı ve ceketini omzuna astı. «Restoranın adı telefonun yanındaki not defterinde yazılı.» Genç adam yatak odasına doğru yürüdü ve bir an durup arkasına baktı. «Her şeyi senin maharetli ellerine bırakıyorum.»

Kris'in midesinin adaleleri yeniden kasıldı ve

sanki içinde taklalar atmaya başladı. Rezervasyonu iptal ettikten ve oda servisine yemek ısmarladıktan sonra bile hâlâ kendine gelememişti. Belki işe yarar düşüncesiyle bardağında kalan içkiyi bitirdi.

Bir viski daha içmek istedi, ama sonunda konyakta karar kıldı. Yavaş yavaş içkisini yudumlarken televizyondaki haberleri izledi. Haberlere öylesine dalmıştı ki, Jared'ın geldiğini bile duymadı.

«Hiç iyi bir haber yok sanırım!»

Kris bu sesi duyunca birden şaşırdı ve dönüp genç adama baktı. «Öyle.» Yine bir sürü yerden savaş ve ölüm haberleri veriyorlardı. Kris her zaman gazetecilerin savaş alanına kadar bütün tehlikeleri göze alarak nasıl girdiklerine şaşardı. Haberler sona erdi ve arkasından hava durumu çıktı.

«Deniz ürünleri ısmarladım,» diye genç kız, Jared'a döndü. «Çok yakında burada olur.»

Jared siyah pantolon ve beyaz bir gömlek giymiş ve üstten birkaç düğmesini de açık bırakmıştı. Saçları hâlâ ıslaktı ve ensesinde bukleler oluşmuştu. Öylesine taze bir görünümü vardı ki... Yeni sürdüğü traş losyonu Kris'e kadar geliyordu.

«Teşekkür ederim.» Jared, genç kızın çenesini okşadı ve sonra eğilip dudaklarını hafifçe onun dudaklarında dolaştırdı.

Kris hiç kıpırdamadan duruyordu. Jared, yüzünü elleri arasına aldığında kirpiklerini kırpıştırmadan genç adamın yüzüne bakmaya çalıştı. Jared'ın yüzünde hafif bir tebessüm vardı ve bu karanlık bakışlı gözlerin derin büyüsü içinde genç kız, kendini boğulacakmış gibi hissediyordu.

«Ne için teşekkür ediyorsun?» Kris işin içine biraz şaka katmadıkça bu durumun giderek kont-

rolden çıkabileceğini düşünüyordu. «Yemek ısmarladığım için mi?»

Karanlık gözlerde bir kahkahanın pırıltısı yansıdı. «O da var elbette!»

Kapının hafifçe vurulması yemeğin geldiğini haber veriyordu. Garson masayı hazırlayıp şarabı açtıktan sonra sessizce çıktı.

Buz gibi beyaz şarap eşliğinde yediği bu yemek Kris'in uzun yıllardan beri en zevkli yemeğiydi. İçtiği şarabın etkisiyle gözleri mahmurlaşmıştı. Arkasına yaslanıp genç adama baktı.

«Kahve yapayım mı?»

«Lütfen. Sütsüz ve şekersiz.»

Kris suyu kaynattıktan sonra fincanlara birer kaşık kahve koydu ve üzerine de kaynar suyu boşalttı. Kahveleri oturma odasına dikkatle taşıyıp Jared'a verdi ve ondan uzakta bir koltuğa oturdu.

Tavandaki ışığı söndürmüş ve aplikleri yakmışlardı. Televizyonda da bir komedi dizisi başlamıştı.

Kris bir yandan kahvesini içiyor, bir yandan da televizyonu izliyordu. Dizi bittikten sonra Kris dönüp Jared'a baktı.

Genç adam başını koltuğun arkasına yaslamış, rahat bir şekilde uyuyordu. Garipti, ama Jared'ın bu kadar uzun kirpikleri olduğunu ilk kez fark ediyordu. Çok uzundu ve uçları da kıvrıktı. Uzun bacaklarını da iyice ileri doğru uzatmıştı.

Acaba onu uyandırmalı mıydı? Uyandırmasa, saatlerce bu durumda kalacak ve sonra da mutlaka bir yerleri tutulacaktı.

Önce ortalığı bir toparlaması daha iyi olacaktı. Yavaşça yerinden kalktı. Kahve fincanlarını topladı ve tekerlekli servis masasının üzerine her şeyi yığdıktan sonra kapının dışına çıkardı ve içeri girip kapıyı kilitledi.

Jared hâlâ uyuyordu. Kris televizyonu kapadıktan sonra uyandırmak amacıyla Jared'a doğru yürüdü.

İçinden gelen bir dürtüyle yavaş yavaş genç adamın saçlarını okşamaya başladı. Sahibi gibi bu saçlar da güçlülük ve canlılık simgesiydi sanki. Jared'ın kalkmaya niyeti olmadığını görünce koltuğun arkasına geçti ve iyice gergin adalelerini ovmaya başladı.

Omuzlarını ve boynunu hafif hafif ovduktan sonra ellerini yine saçlarının arasından geçirdi ve şakaklarını ovmaya başladı.

«Sakın durma...»

Kris bu sesi duyunca öyle şaşırmıştı ve gırtlağından hafif bir çığlık yükseldi. «Uyuyorsun sanıyordum!»

«Uyuyordum.» Jared'ın sesi iyice kısık çıkıyordu ve gözleri de hâlâ kapalıydı.

Kris birden yanıyormuş gibi ellerini çekti ve Jared'ın derin derin içini çektiğini duydu.

«Ben... Çok...» Kris çok geç olduğunu söyleyecekti, ama yemeğe çıkmış olsalardı şimdi hâlâ restoranda kahveyle konyak içiyor olacaklardı. Sonunda, «Ben yatmaya gidiyorum,» diyebildi.

«Bak, bunu çok iyi düşündün işte! Seninkine mi yoksa benim yatağıma mı gidelim?»

Kris kalbinin deliler gibi çarpmaya başladığını hissetti. Kalp atışlarını Jared'ın duymasından korkuyordu. «Beni buraya onun için mi çağırdın?»

Aralarında uzun bir sessizlik oldu. Kris soluk almaya bile cesaret edemiyor gibiydi. Sonunda genç adamın keskin sesi duyuldu :

«Hadi, git yat, Kris. Rahat rahat uyuyabilirsin. Gece kalkmak gibi bir huyum yoktur.»

Kris tek sözcük bile edemeden odasına doğru yürüdü.

Bölüm Dokuz

Kris telefonun sürekli çalan sesine uyandı ve nerede olduğunu anlamaya çabalayarak telefona doğru uzandı.

«Alo?» Tanrı aşkına, saat kaçtı böyle?.. Başını çevirip pancurlardan sızan parlak güneş ışığına baktı.

«Miss Laurensen? Sizi uyandırmak için telefon ediyorum. Saat sekiz oldu ve sekiz buçukta gelmek üzere kahvaltınız ısmarlandı.»

«Teşekkür ederim.»

Kris telefonu kapadı ve yataktan kalktı. Tuvalet masasının aynasına iliştirilmiş bir not gördü. Hızla göz gezdirdikten sonra yuvarlayıp çöp sepetine attı.

Kahretsin! Jared duşunu yapmış, giyinmiş ve kahvaltısını bitirmişti. Sonra da hiç haber bile vermeden odasına girmiş, aynanın kenarına bütün gün olmayacağını belirten bir not sıkıştırmış ve kendisi kolayca uyandırabilecekken aşağıya talimat vermişti. Elbette Jared'la kahvaltı etmeye hiç meraklı değildi.

Kahretsin! Artık ne istediğini kendi de bilmiyordu ya! Sinirli adımlarla banyoya yürüdü, bir duş yaptıktan sonra limon küfü rengi keten giysisini giydi. Kahvaltısını bitirince de makyajını tamamladı.

Louise'le otelin lobisinde saat dokuzda buluşacaklardı. Kris asansörden indiğinde arkadaşı onu bekliyordu.

«Seni yeniden görmek ne kadar güzel,» diye iki-

si birden aynı anda bağırdılar ve sevgiyle kucaklaştılar.

«Sen daha da güzelleşmişsin, Louise! Anlaşılan evlilik yaramış!»

«Evet! Sana da öneririm!» Louise'in siyah gözleri muzip pırıltılarla yanıyordu. «Hadi, buradan gidelim artık. Konuşacak o kadar çok şeyimiz var ki... Ah, gelmeye karar verdiğine nasıl sevindim bilemezsin! Jared telefon edip de geleceğini söylediğinde kulaklarıma inanamadım.»

Caddeye inip bir taksi tuttular ve kentin merkezine indiler. Yol boyunca konuşmaya ara vermeden öğleye kadar dükkânları dolaştılar. Kris dikkatini çeken bir giysiye bakmak için bir butiğin önünde durdu.

«Harika biri, değil mi?»

«Kim?» Kris başını kaldırıp arkadaşını şaşkın bakışlarla süzdü ve sonra birden ne demek istediğini anladı. «Jared mı? Evet.»

«Sadece kuru bir 'evet' mi yani? Aman Tanrım! Bir genç kızın düşlerini her bakımdan doldurabilecek birini böyle kenara mı itiyorsun yani?»

«Ne yapmamı istiyorsun? Kendimi yerlere atıp bayılayım mı yani?» Kris geniş bir tebessümle Louise'e bakıyordu, ama gözleri gülmüyordu.

«Kris! Harika bir adam ve sen de bunu pekâlâ biliyorsun! Sömestr tatilinde ondan bir davet alabilmek için kızların nasıl sıraya girdiklerini unuttun mu yoksa?»

«Sen de mi sıraya girenlerdendin yoksa?»

«Hah! Benim hiç şansım yoktu ki! Zaten Alan bir panter gibi beni bekliyordu ve ben de... Eh, ondan biraz hoşlanıyordum yani!»

Bu sırada yakındaki bir restorana girip gözden uzak bir masa seçtiler. Kris mönüyü dikkatle gözden geçirdi. «Yani hemen evlenmek sana biraz ters gelmiyor muydu?» diye dikkatle sordu.

«Sanırım başlarda evet. Ailem bir serserinin ya da paramın peşinde olan bir üç kâğıtçının peşine düşeceğim diye dehşet içindeydi. Aslında zengin doğmak da fakir doğmak kadar başa bela,» diye Louise kısık bir kahkaha attı. «Her neyse, buralara kadar gelip kendini Jared'ın kollarına atmanın nedeni ihtiras duygularından mı kaynaklanıyor?» Kris cevap vermeyince genç kadın sözüne devam etti. «Onu seviyorsun, Kris. Her zaman da sevdin. Ve Jared da seni bir an gözünün önünden ayırmıyor. Peki, sorun ne?»

Garson siparişleri aldı. İçkilerini getirdikten sonra sessizce gözden kayboldu.

Kris alaylı gözlerle arkadaşını süzüyordu. «Saçmaladığının farkındasın herhalde, değil mi?»

«Sevgili, Kris... Jared'ın etrafta kimsenin görmediğini sandığı zamanlarda sana nasıl baktığını gözlerimle gördüm. Benim düğünümü hatırlıyor musun? Kiliseye gelirken araba ufak bir arıza yapmıştı da, gecikmiştin hani?» Genç kadın esrarlı bir havayla gülümsedi ve sonra bir kahkaha attı. «Tanrım...! Jared'ın ortalığı yıkacağından ödüm patladı!»

«Elbette! Küçük kuzusunu korumaya çalışıyordu sadece.»

«Bu sözlerine inanıyorsan aptalın birisin sen! Ve aptal olmadığını da çok iyi biliyorum.»

«Ya yanılıyorsan?»

«Amaaan, Kris! Bana inanman için sana daha ne söyleyebilirim?»

«Hiçbir şey söyleme.»

Bu sırada garson yemeklerini getirdi. Bonfile, patates kızartması, salata ve tatlıdan oluşan yemeklerini büyük bir iştahla yedikten sonra buzlu kahvelerini de içtiler.

Ardından yeni açılan kapalı çarşıyı baştan başa gezerek sohbetlerini sürdürdüler. Kris bir an bile

Jared'ın adını ağzına almamaya özen gösteriyordu.

Kris otele geldiğinde saat beşi geçiyordu. Anahtarı kapıya soktu, ama hemen içeriden Jared açtı.

«Günün güzel geçti mi?»

«Evet. Louise'i yeniden gördüğüme doğrusu çok sevindim.» Kris oturma odasına yürüdü ve en yakındaki koltuğa oturdu.

«Hiç alışveriş etmediniz mi?» Jared bara doğru yürüdü ve genç kıza bir içki hazırladı.

«Ufak bir şey aldım.» Kris uzun bardaktaki içkiyi aldı. Ne olduğunu bilmiyordu, ama insanı ferahlatan buz gibi bir şeydi.

«Saat yedide aşağıdaki barda buluşmak üzere sözleştik. Alan bir restoranda yer ayırttı ve bizi ağırlamak için de ısrar etti,» dedi Jared.

«Ne kadar iyi!» Kris nazik olmaya çalışıyordu, ama komik olduğunu da fark ediyordu. «İş toplantıların başarılı geçti mi, yoksa bir şey sormamam mı gerekiyor?»

«Fena değildi.» Genç adamın dudaklarının kenarı hafif bir tebessümle büküldü. «En azından çevirmen de bulundu. Şansımız yaver giderse tüm bağlantıları pazartesi günü yaparız ve salı sabahı da buradan gideriz.»

«Yani yarın boş musun?»

«Şaşırdın mı yoksa?»

«Çok çalışıyorsun.»

«Başarı başarıyı körükler. Bu işler bir merdiven gibidir. Belirli bir hızla sürekli tırmanman gerekir.»

«Peki, en tepeye vardığında ne olacak?»

«Bu da en güç pozisyondur.»

«Neden?»

«Çünkü orada kalabilmek için sürekli savaş vermek durumundasın.»

«Hiç bunlardan bıkmıyor musun, Jared?»

Jared içki bardağını salladı ve buzların birbirine vurmasını izledi. Sonra büyük bir yudum aldı ve düşünceli bir ifadeyle Kris'e baktı. «Babamın izinden yürümekten, onun fikirlerini geliştirmekten ve meyve vermesini izleyip başarıya ulaşmaktan gurur duyuyorum. Bu tıpkı bir meydan okuma gibi... İlişkide olduğum insanlar bir satranç tahtasındaki figürlere benziyor.»

«Ve onlarla istediğin gibi oynuyorsun.»

Genç adamın ifadesi biraz sertleşmişti. «Karşılıklı olarak evet.»

Kris dikkatle ona bakıyordu. «Hangi koşul altında olursa olsun seni yönetmelerine izin vereceğinden kuşkuluyum.»

«İzin verdiğim zamanlar da oluyor elbette.»

«Savaşı kazanmak için bir tanesini kaybetmeyi göze alıyorsun yani?»

«Onun gibi bir şey.»

«Bizim ilişkimizde de böyle bir yöntem uyguluyor musun?» Kris böyle bir soruyu sorduğuna pişman olmuştu, ama geri almak için de çok geçti. Genç adamın yüzüne ifadesiz bir maskenin indiğini gördü.

«Böyle düşünmene neden ne?»

«Bir soruya başka bir soruyla cevap veremezsin.» Kris huzursuzlukla kıpırdandı ve elindeki bardağı sehpanın üzerine bıraktı. «Bir duş alıp üzerimi değiştirmek istiyorum.» Ayağa kalkıp Jared'ın önünden geçti. Oda kapısına varmıştı ki, arkasından genç adamın alay dolu sesini duydu.

«Kaçamayacağın bir gün de gelecek!»

Kris yavaşça dönüp ona baktı. «Belki de. Ama senin elinde bir oyun aracı olmayacağım. İstediğin de bu, değil mi?» Kris kapısını açıp içeri girdi ve arkasından dikkatle kapadı. Bütün vücudu duygusal bir elektriklenme geçiriyordu sanki.

Bir saat kadar sonra dışarı çıktığında kendin-

den oldukça emindi ve görüntüsünün güzel olduğunun farkındaydı. Sanki kendini koruyan bir zırha bürünmüş gibiydi. Tepeden tırnağa son derece seçkin modacıların giysisiyle donanmıştı. Pırlanta küpelerini, altın bir zincirle boynundan sarkan pırlanta tek taş bir damla tamamlıyordu.

«Büyüleyici,» diye mırıldandı Jared.

«Amacım kimseyi etkilemek değil.»

«Ama sonuç gerçekten çok şaşırtıcı!»

Jared'ın içtenlikle mi konuştuğundan yoksa alay mı ettiğinden kesinlikle emin değildi. Soğuk bir sesle, «Teşekkür ederim,» dedi.

«Şu kol düğmelerini takabilir misin? Sadece bunları yanıma almışım ve korkarım biraz büyük gelecek.»

Kris yeni boyanmış tırnaklarına bakıp yüzünü buruşturdu. «Pek yardımım olamayacak sanırım.»

Jared kol düğmelerini Kris'e verdi ve bir kolunu uzattı. «Bir dene bakalım.»

Kris epey bir uğraş verdikten sonra işini tamamladı. Genç adamın yakınlığı sinir sisteminde garip titreşimlere yol açıyordu.

«Ceketimi alayım da hemen çıkalım.» Jared ceketini giydikten sonra kapıyı açtı ve Kris'in çıkmasını bekledi. Sonra da kapıyı kilitledi.

Asansörde Jared'ın çok yakınında durmasından da rahatsız olmuştu. Alt kata inip de Alan ve Louise'le karşılaşınca derin bir soluk aldı.

Bundan sonrası ise son derece kolaydı. İstenen rolü ustalıkla oynuyor ve bir başka kimliğe kolaylıkla bürünebiliyordu. İkinci kadeh içkiden sonra da bu durumu sürdürmekte artık hiçbir güçlük çekmedi. Jared da nişanlı rolünde gerçekten son derece başarılıydı ve Kris bunun rol olduğunu bilmese, bu büyük ilgiden başı dönmeye başlayacaktı. Yemekten sonra da onu dans pistine sürüklediğinde genç adamın kollarında eridi-

ğini fark etti. Jared'ın dudakları, yanaklarını okşadığında gözlerini sımsıkı yumdu. Bir yandan da bütün bunların gerçek olmasını diliyordu. Sanki koca alanda sadece ikisi kalmış ve bütün dünya gözden silinip gitmişti. Artık hiçbir şeyin önemi yoktu. Ne Angela'nın, ne Chayse-Laurensen'in...

Artık gece sona ermek üzereydi. Alan'la Louise'e iyi geceler diledikten sonra dışarı çıktılar ve hiç konuşmadan otele vardılar.

Kris düşler dünyasında gibiydi ve buna da içkinin neden olduğunu düşünüyordu. Yine de bu boşlukta kayar gibi duygu çok güzeldi. Sanki yer çekimi bütün gücünü yitirmişti. Kendi kendine kıkırdadı. Gerçekten de havalardaydı, çünkü Jared'ın kucağında odasına doğru gidiyordu.

«Aman Tanrım...» diye mırıldandı. «Beni yatıracak mısın yoksa?»

«Bir sakıncası mı var?»

«Olabilir. Sabahleyin.» Kris kendi sesinin ta uzaklardan geldiğini duydu. Jared'ın, üzerindekileri çıkartmasına hiç karşı koymadı. Sonra da kendini yatağında buldu. Son hatırladığı Jared'ın gülümsemesiydi.

Ertesi sabah gözlerini açtığında Jared'ı giyinmiş bir halde buldu.

«Kahve mi yoksa portakal suyu mu istersin?»

Kris yeniden gözlerini yumdu ve sonra yavaş yavaş açtı. Kendini berbat hissediyordu. Midesi bazı yiyecekleri kaldırabilecek gibiydi, ama kafasından pek emin değildi. Çünkü yastıktan biraz kaldırdığında kopacakmış gibi ağrıyordu.

«İkisi de... Sanırım.»

«Bir duş yapıp bir şeyler de yedikten sonra kendini çok daha iyi hissedeceksin.»

Kahretsin! Nasıl oluyor da Jared bu kadar iyi görünüyordu? «Sanırım ben yeniden uyuyacağım.»

Birkaç saatlik uyku Kris'in gözünde tütüyordu sanki.

«Bu günü Louise ve Alan'la geçireceğiz. Bir saate kadar bizi almaya gelecekler. Unuttun mu yoksa?»

Kahretsin! Alan onları uçakla Louise'in ailesinin York'un doğusundaki çiftliğine götürecekti! Genç kızın dudaklarından bir inleme sesi yükseldi. «Benim hiçbir yere gidecek halim yok...»

«Gideceksin.»

Jared'ın sesi üstelik son derece neşeli çıkıyordu! «Hiç olmazsa durumuma biraz ilgi gösterebilirsin!» Kris doğruldu ve bir çığlık atarak çarşafı çenesine kadar çekti. «Giy... Giysilerimi sen mi çıkardın...?»

«Hatırlamıyor musun?»

«Hatırlasam sormazdım!» Genç adamın ellerinin vücudunda dolaştığını düşünmek Kris'i öfkeden boğulacak bir hale getirmişti.

«Bu utangaçlık da nereden çıktı şimdi? İç çamaşırların ancak bikinin kadar vücudunu örtüyor!»

«Lütfen çıkar mısın?»

Jared'ın bir kahkaha atarak odadan çıkması genç kızı iyice küplere bindirmişti. Arkasından bir şey fırlatmamak için kendini güç tutuyordu.

Narrawa Çiftliği Avustralya ölçülerine göre bile kocamandı. Bir servet değerindeki binlerce hayvandan oluşan sürülerse çok iyi bakılıyor ve yetiştiriliyordu. Çiftlik evi oldukça eski ve çok bakımlıydı. Evin içindeki antikaların değeri çok yüksekti. Etrafındaki kocaman bahçeyse bir çiçek ormanını andırıyordu.

Sabah çayından iki saat kadar sonra öğle yemeği yenmiş ve erkekler çalışma odasına çekilmişlerdi.

Kadınlar da bahçede dolaşmaya çıkmışlardı. Peggy Forbes, «Bugün öğleden sonra gitmeniz ne kadar kötü! Bu gece kalamaz mıydınız?» diye sordu.

Kris karşı koymak üzereydi ki, Louise hemen atıldı. «Neden kalmıyorsunuz? Yarın sabah erkenden çıkarız. Saat yedide çıkarsak kente rahat rahat zamanında ulaşabilirsiniz.» Genç kadının yüzünde sevimli bir gülümseme belirmişti. «Öğleden sonra ata bineriz. Bahse girerim ki, yıllardan beri ata binmedin. Hadi, Kris... Evet de, lütfen!»

«Karar verecek olan ben değilim ki... Jared'a sormanız gerekiyor.»

Karar verdiği bir şeyi uygulamaktan Louise'i hiçbir şey alıkoyamazdı. Uçar gibi eve doğru koştu ve beş dakika sonra sırıtarak dışarı çıktı.

«Jared 'kalabiliriz' diyor. Ne harika, değil mi?»

Kris kendini zorlayarak arkadaşının neşesine katıldı. «Harika! Ama bana ödünç bazı giysiler vermen gerekecek. Gece yatısına hazırlıklı gelmedim.»

«Ölçülerimiz aynı ve annem bir sürü kıyafetimi de saklamış. Hiçbir sorun yok yani.»

Gerçekten de öyleydi. Louise'in blucini Kris'e tam olarak oturmuştu. Bir saate yakın ata bindikten sonra Kris daha fazla nasıl devam edebileceğini düşünmeye başladı. Bir sürü adalesi daha şimdiden tutulmuştu ve baş ağrısı da dayanılmaz ölçülere varmıştı. Oysa Jared, ödünç aldığı blucin ve gömlekle at sırtında son derece rahat görünüyordu.

Saat beşi biraz geçe ahırlara doğru at sürdüler ve atları teslim ettiler.

Eve doğru yürürlerken Louise, «Şimdi bir duş yapar ve akşam yemeğine kadar da bir şeyler içeriz,» dedi. «Gidip annemin size hangi odayı verdi-

ğine bakayım. Sanırım havuza bakan daireyi hazırlamıştır.»

Daire mi...? Birkaç dakika sonra Louise'in arkasından merdivenleri çıkarken 'Herhalde yanlış duydum' diye düşündü Kris. Jared'la Alan tam arkalarında olduğu için soramıyordu. Onunla aynı odayı paylaşacaklarını ve daha beteri odada tek yatak olduğunu görünce Kris'in huzursuzluğu bir anda dehşete dönüşmüştü.

Yatak çok büyüktü, ama çok fazla tutucu görünmeden nasıl karşı çıkacağını bilemiyordu.

«Banyoyu hemen kullanmak istiyor musun yoksa önce ben gireyim mi?»

Kris yavaşça başını kaldırdı ve genç adamın anlaşılmaz bir ifadeyle bakan gözleriyle karşılaştı. «Bu durumu değiştirmek için elimizden bir şey gelebileceğini pek sanmıyorum...» diye eliyle yatağa doğru bir işaret yaptı.

«Peki, ne düşünüyorsun? Bu gece Perth'e dönmek için bir acelemiz olmadığını biliyorlar ve herhangi bir bahane de garip kaçabilir.»

«Seninle birlikte yatamam ben.» Kris sakin konuşmaya gayret etmişti, ama duyduğu öfkenin sesine yansıdığını da fark ediyordu.

«İkimiz de 'uyuyacağımıza' göre herhangi bir sorun yok demektir.»

Bu alaylı sözlere dayanamayacaktı işte! «Sanırım bu durumu sen...»

«Seninle sevişmek isteseydim dün gece elime bulunmaz bir fırsat geçmişti,» diye Jared sert bir sesle Kris'in sözünü kesti.

«Neden yapmadın öyleyse?» Kris bu kez çok fazla ileri gittiğini anladı, ama artık çok geçti. Jared hızla çenesini tutunca irkildi.

«Senin yerinde olsam davranışlarımdaki amacı tartışmaya kalkmam!»

Jared'ı kızdırmak duygusu göz ardı edilemeyecek denli güçlüydü, ama birkaç elektrikli dakikadan sonra geri çekiliyormuş gibi kirpiklerini yere indirdi. Kendisine neler olduğunu bir türlü anlayamıyordu.

Jared hiç sesini çıkarmadan genç kızı kollarının arasına aldı ve yavaş yavaş başını eğip öpmeye başladı.

Bu öpüş sonsuza kadar sürecek gibiydi. Jared, onu vahşice cezalandırmaya çalışıyordu sanki. Hemen bırakmadığı taktirde Kris kaburgalarının kırılacağından korkuyordu. Ama birkaç dakika sonunda artık mücadele etmeyi aklına bile getirmeyecekti. Bezden bir bebek gibi kırılıp dökülüyordu. Sonunda Jared, onu itip dudaklarının arasından bir şeyler homurdandı.

Kris sesini bile çıkaramadan genç adama bakıyor ve Jared'ın berelediği dudaklarından kanının tuzlu tadını duyuyordu.

Jared bir süre genç kıza baktıktan sonra sert bir hareketle döndü ve banyoya doğru yürüdü. Birkaç dakika sonra suyun sesi duyulmuştu.

Kris neredeyse yıkılacakmış gibi bir durumdaydı. Gözlerinde biriken ve akmaya çalışan gözyaşlarını büyük bir güçle durdurdu. Hayır, ağlamayacaktı... Kahretsin! Ağlamayacaktı işte!

Omuzlarını silkerek gardıroba doğru yürüdü ve rastgele bir giysi seçti ve bir takım iç çamaşırı aldı. Jared odaya girer girmez de hızla önünden geçti, banyoya girdi ve kapıyı kapadı.

On beş dakika kadar sonra hazırdı. Saçları pırıl pırıl olana kadar fırçalanmış ve yüzüne de ustaca makyaj yapmıştı. Yüzünün solgunluğu ve dudaklarının berelendiği belli olmuyordu.

Saat tam yedide yemeğe oturdular. Fırında but, yanında taze sebze haşlaması gerçekten mükemmel bir lezzetteydi. Ama Kris yine de sanki sa-

man yiyormuş gibi bir duyguya kapılmaktan kendini alamıyordu.

Konuşma konuları rahatlıkla akıp gidiyordu. Kahve içmeye oturma odasına geçtiklerinde uzun yılların dostluğuyla tatlı sohbetlerini sürdürdüler.

Gece boyunca Jared tüm çekiciliğini kullanmıştı. Eşi bulunmaz bir konuk ve nişanlıydı. Nişanlısına gösterdiği yakınlık ve ilgi en eleştirici gözleri bile aldatabilirdi.

Kris, öğleden beri süregelen baş ağrısıyla hâlâ uğraşıyordu. Şu anda ağrı daha da artmaktaydı.

Louise sevgiyle arkadaşını süzdü. «Kris, rengin bembeyaz oldu. Bir şeyin mi var?»

«Çok başım ağrıyor. Ağrı kesici bir şeyler alırsam belki düzelirim.»

Jared hemen ayağa fırladı. «Saat on biri geçiyor. Gidip yatsak iyi olacak sanırım. Yarın sabah da çok erken gideceğiz.»

«Evet, haklısınız,» diyen Peggy Forbes da hemen ayağa kalktı. «Ben gidip ilaç dolabına bir bakayım.»

Kris gecenin sona ermesinden bir anda büyük bir rahatlık duymuştu, ama birkaç dakika sonra bu rahatlığından pek de emin görünmüyordu. Bir an önce kaçmak kaygısıyla Jared'ın da kendisiyle aynı odayı hatta daha beteri, aynı yatağı paylaşacağını unutmuştu.

Birkaç dakika sonra Jared yatak odasının kapısını sıkıca kapıyordu. «Bu kocaman yatakta her ikimize de bol bol yer var,» diye mırıldandı.

Kris bu sözlere cevap vermeye pek cesaret edemedi ve Louise'in 'gecelik' diye adlandırdığı bir ipek parçasını alıp banyoya girdi.

Giysilerini çıkarırken, 'İşin başında Perth'e gelmemem gerekirdi' diye düşündü. Jared'la aynı otel dairesini paylaşmak kötüydü, ama bu durum ondan da beterdi. Genç adamın yanında yat-

ma düşüncesi bütün sinirlerini ayaklandırıyordu. Titreyen elleriyle makyajını sildi ve soğuk suyla yüzünü yıkadı.

Kapıyı açıp yatak odasına girmek ve sakin bir ifadeyle yatağa kadar yürümek için korkunç bir çaba harcaması gerekti. Oysa bütün sinirleri ayaktaydı ve her tarafı dehşetle titriyordu.

Jared yatakta oturur durumdaydı. Onun çıplak göğsünü görünce genç kızın bir anda yüreği yerinden oynadı. Gözlerini genç adamın omzu üzerinden bir yerlere dikip konuşmayı başardı.

«Banyoda işim bitti. İstersen girebilirsin.»

Jared ağzının içinden bir şeyler mırıldandı, ama yataktan kalkmak için de hiçbir hareket yapmadı. Kris yatmaktan başka seçeneği kalmadığını düşünüyordu.

«Baş ağrın nasıl oldu?»

Kris çarşafı çenesine kadar çekti ve başını yastığa gömdü. «Hâlâ geçmedi.» Kendini korkunç bir kurtla karşı karşıya gelen kuzu gibi hissediyor ve bu kanlı savaştan nasıl sağ kurtulabileceğini bilemiyordu.

«Masaj yapmayı önerirsem hiç kuşkusuz reddedileceğim, değil mi?» diye Jared alaylı bir sesle sordu. Kris'in anlaşılmaz bir şeyler mırıldandığını duyunca da, «İyi geceler,» dileyip başucu lambasını kapadı ve yatağa uzandı.

Kris vücudundaki bütün adalelerin korkudan kazık gibi kesildiğini hissediyordu. Jared dokunmaya kalkarsa bütün gücüyle onunla savaşacaktı.

Saniyeler dakikaları kovaladı ve bir süre sonra Jared'ın muntazam bir şekilde soluk aldığını duydu. Kris, ona uzanmak ve başını göğsüne dayamak güdüsünü zor zaptediyordu.

«Kes artık! Sakin sakin yat ve uyumana bak!»

Kris bu sesi duyunca bir an soluksuz kaldı ve şok geçiriyormuş gibi kasıldı. Bütün vücudu en-

gelleyemediği bir titremeyle sarsılıyordu. Jared uzanıp onu kollarının arasına aldığındaysa karşı koyamayacak kadar bitkindi.

Kısa bir süre sonra farkında olmadan rahatlamaya başladığını hissetti. Vücudunu okşayan eller durmuştu. Bir süre dudaklarının kenarında dolaşan dudaklarsa şimdi yanaklarını okşuyordu.

Kulağının dibinde Jared'ın, ritmik seslerle atan kalbini duyabiliyordu ve bu güçlü ses Kris'e sonsuz bir güven duygusu veriyordu. Oysa kendi kalbinin deliler gibi çırpındığının farkındaydı.

Acaba Jared sevişmek isteyecek miydi? Nedense Kris tam tersini düşünüyordu. En azından şimdi ve burada olamazdı. Üstelik Kris'ten bir istek gelmesini bekleyecekti ve genç kızda da bunu isteyecek cesaret şu anda yoktu. Jared'a çok yakın, ama bir anlamda da çok uzaktı ve genç adam da bunu çok iyi biliyordu.

Yavaş yavaş gözlerini kapadı ve tahrik edici bir takım düşünceleri kafasından uzaklaştırmaya çalıştı. Birden kendini son derece yorgun hissetmeye başlamıştı. Uykunun derinliklerine doğru hızla yol almaya başladı.

Omzuna değen bir elin temasıyla uyandı ve Jared'ın, yatağın başucunda durduğunu gördü. Henüz doğan güneşin ilk ışıkları odayı doldurmuştu.

«Kahvaltı on dakikaya kadar hazır olacak.»

Kris gözlerini kırpıştırdı. Nerede olduğunu hatırlayınca birden gözlerini dehşetle açtı. Geceliğinin, vücudunun çok az bir kısmını örttüğünü fark edince de çarşafı çenesine kadar hızla çekti. Kendini savunmak istermiş gibi davranışı Jared'ın alaylı bir gülümsemeyle bakmasına neden olmuştu.

«Baş ağrın geçti mi?»

Evet, gerçekten de geçmişti. «Hiçbir şeyim kalmamış,» diye mahmur bir ifadeyle mırıldandı.

«Seni aşağıda bekliyorum.»

Jared odadan çıkar çıkmaz Kris yataktan fırladı ve hemen banyoya koştu. Çabucak bir duş yaptıktan sonra kendi giysilerini giydi ve çarşafları toplayıp kapının kenarına bıraktı. Saatine bir göz attı ve banyoya koşup çabucak makyajını tamamladı.

Çantasını omzuna asıp odadan çıktı ve koşar adımlarla merdivenleri inip mutfağın yanındaki yemek odasına gitti.

Peggy Forbes, «Sosisli yumurta, kızarmış ekmek ve kahve var,» dedi. «Alan ve Jared yemeklerini şimdi bitirdiler ve uçağın son kontrollerini yapmak için alana gittiler.»

«Ben sadece bir dilim kızarmış ekmek yiyeceğim. Bir fincan da kahve içerim.» Kris iskemleyi çekip oturdu. «Bizi konuk etmeniz gerçekten büyük bir nezaket. Çok teşekkür ederim.»

«Bizim için büyük bir zevkti, yavrum. Ayrıca Jared'la evlenmene ne kadar memnun olduğumuzu söylemek isterim. Birbirinize o kadar iyi uyuyorsunuz ki!»

Kris kendini boğuluyormuş gibi hissettiğinden çabucak kahvesini içti. Kahvaltının bitmesine çok memnundu. Çünkü bu konuşma daha fazla uzamayacaktı.

Louise'in annesine ve babasına çabucak veda ettikten sonra alana giderek uçağa bindi.

Bölüm On

Kısa uçuşları son derece rahat ve olaysız geçti. Alan, Jared'la Kris'i otelin kapısında bıraktığında saat sekize geliyordu. Araba yeniden kentin gürültülü trafiğine çıkmadan önce Kris elini kaldırıp onlara sevgiyle salladı ve dönüp içeri girdi.

Asansörde yukarı çıkarlarken Jared, «Bu sabahki toplantıya gelmek ister miydin?» diye sordu. «İlginç bulabilirsin.»

Kris, genç adamın bakışlarını karşıladı ve sakin görünmeye çalışarak dikkatle baktı. «İşinize engel olmam ya?»

«Engel olacağını düşünseydim bu öneriyi hiç yapmazdım.»

Bu sırada asansör durdu ve dışarı çıkıp kendi dairelerine girdiler. Kris, genç adamı iş başında görmeyi çok istiyordu. «Pekâlâ,» diye mırıldandı ve gardırobundaki giysileri gözünün önüne getirmeye çalıştı. Çok şık bir giysi olan beyaz Zampatti bu durum için en uygun kıyafetti. Son dakikada bavuluna koyduğu için de şimdi Tanrıya dualar ediyordu.

Jared saatine bir göz attı. «On dakika snra çıkmamız gerekiyor. Hazırlanabilir misin?»

Kris, genç adamın hafif bir alay sezinlediği gözlerine baktı ve kendinden emin bir ifadeyle çenesini gururla dikleştirdi. «Elbette!»

Tam yedi dakika sonra hazırdı. Oturma salonuna girdiğinde Jared da yatak odasından çıkmak üzereydi. Kris alaylı bir ifadeyle yerlere kadar eğilince, genç adamın gözleri hayranlıkla parladı.

«Hımmm... Genç bir iş kadını için çok uygun bir kıyafet!» Dairenin anahtarlarını aldı ve cebine koydu. Sonra da dosyalarını taşıdığı çantasını aldı ve kapıya doğru yürüdü. «Gidelim mi?»

Otel kapıcısının bulduğu taksi uzun bir süre kentin içinde dolaştıktan sonra cam ve çelikten oluşan kocaman bir binanın önünde durdu. Beyaz mermer döşeli giriş katı son derece modern görünümlüydü.

Asansörle yedinci kata doğru çıkarlarken Kris, «Korkudan başım dönmeye başladı... Benim ne işim var buralarda acaba?» diye mırıldandı.

Jared delici gözlerini genç kıza dikmişti. «Asya konsorsiyumuna bağlı bir şirketin tüm kontrolünü ele geçirmek için anlaşma yapmaya çalışıyorum. Başarılı olabilirsem Chayse-Laurensen için başarılı bir sonuç verecektir. Korkunç bir rekabet olan bu piyasada gerekli adımları attığımız takdirde hisse senetlerimiz korkunç yükselecektir,» diye açıkladı.

Çok kaliteli bir halıyla döşenmiş hole çıktıklarında Kris bir an durdu ve dikkatle genç adama baktı. «Ana konsorsiyuma bağlı bir sürü küçük şirketi şimdiye kadar ele geçirdik kuşkusuz ve bu anlaşma da çok gerekli. Çünkü kontrolü tümüyle bize geçirecek yüzdeyi elde etmiş olacağız,» dedi sakin bir tavırla.

«Ah! Sadece güzel bir yüze sahip değilsin,» diye Jared mırıldandı. Kris de cevap olarak ancak gülümseyebilmişti. Danışmaya geldiklerinden cevap verme zorunluluğu olmadığı için rahattı.

Birkaç dakika sonra tüm yöneticilerin bulunduğu bir salona alındılar ve bir çevirmen yardımcılığıyla herkese tanıştırıldılar. Sonra da büyük bir nezaket içinde konuşmalar başladı.

Kris için bu durum gerçekten de büyüleyici ve bulunmaz bir deneyimdi. Çünkü sadece bir izle-

yici olduğundan sorumluluğu hiçbir şekilde yüklenmiyordu. Ana konsorsiyumun temsilcisi, Jared'ın kolaylıkla zafere ulaşmasını engellemeye uğraşıyordu. Kris de Jared'ın bu karşı koymalara karşın gösterdiği büyük sabrı alkışlamamak için kendini güç tutuyordu.

Öğle üzeri iki saatlik bir ara verdiklerinde yakındaki bir restorana yemek yemeğe gittiler. Yemek süresince Kris'in hiç sesi çıkmıyordu.

«En azından yarım düzine soru soracağını sanıyordum,» diye Jared etini kesmeye başladı.

«Planlı bir şekilde geri çekilmeye başlasaydın ne olurdu?»

Jared kadehini kaldırdı ve şarabından büyük bir yudum aldı. «Toplantı da nazik bir şekilde sona ermiş olurdu!»

«Ama bir oyun bu!»

«Öyle. Ama ben de oyunu kurallarına göre oynamak zorundayım. Şimdilik.»

«Yani kazanmaya kararlısın?»

«Kontrolü ele geçirecek yüzdeyi elde etmek istiyorum.»

«Ve istediğini de her zaman elde edersin, değil mi?» Kris için bu bir soru değil, gerçeğin ta kendisiydi. «Ya başaramazsan?» Bu soruyu da hiç gerek yoktu aslında. Çünkü şimdiye kadar Jared'ın başaramadığına hiç tanık olmamıştı.

«Hiç hata yapmam diye düşünecek kadar budala değilim elbette!» Genç adam hafifçe omuzlarını silkti.

«Herhangi bir zayıf noktanın olabileceğini düşünemiyorum. Kişiliğine uymuyor çünkü.»

Jared yemeğini bitirdiğinden tabağını itti ve iskemlesinde arkaya doğru yaslandı. «Yani?»

Kris birkaç dakika dikkatle genç adamı süzdü. «Kendimi bildim bileli yaşamımın bir parçası ol-

dun. Ama yine de zaman zaman seni hiç tanımıyormuşum gibi bir duyguya kapılıyorum.»

Jared bu sözleri çok eğleniyormuş gibi bir ifadeyle dinledi ve sonra garsona işaret etti. «Şarabını bitir. Birer kahve içtikten sonra gideriz.»

«Demek kaçmayı tercih ediyorsun?»

«Bu konuyu tartışmanın ne yeri ne de zamanı.»

Jared yine konuşmayı istediği yöne çekmeyi başarmıştı. Kris acı acı güldü. «Sanırım bugün öğleden sonra size katılamayacağım,» diye genç adamın bakışlarını dik dik karşıladı. «Bensiz de toplantıyı sürdürebileceğinizden hiç kuşkum yok.» Garson kahveleri getirdi ve Kris şeker ve süt koyup yavaş yavaş yudumladı. «Berbere gidip saçlarımı ve tırnaklarımı yaptıracağım. Sonra da otele dönüp dinleneceğim.» Jared'a bakıp tatlı tatlı gülümsedi.

Jared, ona karşı çıkmak için hiçbir harekette bulunmadı. Garsona hesabı ödedi, Kris'i taksiye bindirdi ve iyi bir gün geçirmesini diledi.

Kris gerçekten de gününü güzel geçirmişti. Saat beşi biraz geçe otele döndüğünde daireyi boş buldu. Bir saat kadar sonra krem rengi ipekten bir Nathan Trent giysisi seçti ve giyindikten sonra tuvalet masasına oturup makyajını yapmaya başladı.

Rujunun üzerine parlatıcı sürüyordu ki, kapının açıldığını duydu. Ama ancak makyajını tamamladıktan sonra oturma salonuna geçti.

«Anlaşmalar konusunda herhangi bir gelişme oldu mu?»

Jared çantasını masanın üzerine bırakmış, kravatını gevşetiyordu. «Japonların hiç de açık vermeyen ifadelerine göre bu sorunun cevabını bir sınıflandırmaya sokamayacağım.» Gömleğinin iki düğmesini açtı ve ceketini çıkardı. Buzdolabına gidip soğuk bir bardak çıkardı, içine buz doldur-

du ve sonra da viskiyle soda ekledi. «Bana katılır mısın?»

Jared'ın son derece enerjik ve aynı ölçüde de tehlikeli bir görünümü vardı. Sanki saldırganlığını büyük bir sabırla kontrol altında tutmaya çalışıyordu.

«Biraz meyve suyu içerim. Alkollü bir şey istemiyorum.»

Jared bir bardak daha çıkardı, meyve suyu koydu ve Kris'e verdi. «Gerçekten çok güzelsin.» Genç kızı tepeden tırnağa kadar süzdü ve sonra gözlerini, parlayan dudaklarına dikti.

Kris kalbinin teklemeye başladığını hissediyor ve gümbürtülü atışını gırtlağında duyuyordu. Titrek bir sesle, «Teşekkür ederim...» diye mırıldandı.

«Bu ne kibarlık!» Bardağını sallayınca koyu sarı sıvının içindeki buzlar tıngırdadı. «Korkarım seninle Sydney'ye dönemeyeceğim. Yashuto yarın bir toplantı daha yapmak istiyor. Sonra da Melbourne'da Loh'la bir toplantı yapacağız.»

«Desene anlaşma safhasına çok yaklaştın?»

«Belki.»

«Bu toplantılar ne kadar sürer?»

«Perşembeye kadar bir anlaşma sağlanamazsa ben çekileceğim.» Genç adamın bakışları acımasızlaşmıştı. «Her şeyin bir fiyatı vardır. Bu fiyatın üzerine çıkmak durumu zorlaştırır.» Kadehini dudaklarına götürdü ve neredeyse bardağın yarısını bir yudumda içti. «Bu içkiye ihtiyacım vardı...» diyerek kadehi yakındaki sehpanın üzerine bıraktı ve ceketini omzuna asıp, hazırlanmak için genç kızdan izin istedi.

Kris'le Jared içeri girdiklerinde Alan ve Louise restoranın barında onları bekliyorlardı. Bir içki içtikten sonra masalarına geçtiler.

Harika bir orkestra ve arkasından da güzel bir

şov vardı. Kris tatlısının yarısına gelmişti ki, arkasından duyduğu tanıdık bir sesle birden midesinin döndüğünü hissetti.

«Jared...! Kris! Sizin ne işiniz var burada...?» Bu sözlerin arkasından baştan çıkarıcı bir kahkaha duyuldu. «Yuvanızdan bu kadar uzaklarda!»

Kris dönüp başıyla selamladı. «Merhaba, Pamela. Ben de sana aynı şeyi sorabilirim.»

«Bir mankenlik işi. Başka ne olabilir ki?» Pamela diğer çifte dönüp başıyla selam verdi. «Louise. Alan.» Gülümsemesiyle bütün dikkatini Alan'a vermiş ve gözleri parlamaya başlamıştı. «Bu taraflara gelince hep telefon etmek isterim, ama bu işleri bilirsiniz işte!»

Bu uzun boylu, simsiyah saçlı manken giysilerini değiştirir gibi erkek değiştirmeye de meraklıydı ve hiçbirine aldırmadan birinden diğerine koşardı. Jared dışında kuşkusuz. Çünkü Jared'ın ona aldırdığı yoktu. Ama şimdi evlenmek üzere olduğu bir zamanda Pamela için çok daha heyecan verici bir avdı. En azından Kris böyle düşünüyordu.

«Bize katılmaz mısın?»

Alan bu nazik sözlerinin karşılığını masanın altından bir dirsek yiyerek aldı. Pamela'yı davet ettiğine o da pişman olmuştu, ama artık çok geçti. Çünkü Pamela ve yanındaki, garsonun iki iskemle daha getirmesi üzerine hemen oturmuşlardı.

Durum Kris'in umduğu gibi bir fiyaskoyla sonuçlanmamış ve Pamela'nın yapay davranışlarına ancak bir saat kadar katlanmak zorunda kalmıştı. Dışarıdan bakanlar için neşe içinde eğlenen bir gruptular. Hiç kuşkusuz erkekler durumlarından çok memnundu ve Pamela da bir kraliçe arı gibi kırıtıp duruyordu.

Saat on birde Jared hesabı istedi ve ödedikten sonra gitmek istediğini söyledi. Louise'le Alan bu

sözü bekliyormuş gibi hemen yerlerinden fırladılar. Pamela hiç istemeden onlarla vedalaşmak zorunda kalmıştı, ama sıra Jared'a gelince iş değişti. Birden Jared'ın dudaklarından öpüverdi. Jared'sa herkesin içinde tatsız bir durum yaratmamak için nezaket hudutları içinde kendini Pamela'nın kollarından yavaşça kurtardı. Alan'ın arabası otelin önünde durup da indiklerinde Kris bir anda sessizliğe gömüldü.

Kris, bir tek sözcük söylerse gerisinin çok kötü bir biçimde geleceğini ve bir kez de başladı mı, susmak bilmeyeceğini tahmin ettiğinden ağzını bile açmıyordu.

Asansörün kapıları açılınca içeri girdiler ve Jared hemen katlarına çıkan düğmeye bastı. Birkaç saniye içinde daire kapısının önüne gelmişlerdi.

İçeri girince Kris doğruca oturma salonunu geçip yatak odasına doğru yöneldi. Tam kapıyı açmak üzereydi ki, koluna bir el yapıştı.

«Dokunma bana!»

Jared, hiçbir güçlük çekmeden genç kızı kendine doğru çevirdi. «Her konuştuğum kadın için böyle bir tavır...»

«Konuştuğun mu...? Pamela seni öptü!»

«Bu anlaşılması son derece güç duruma dikkat ettiğin için seni kutlarım!»

«Bu uygunsuz şakaların sırası değil şimdi!»

«Kıskandın mı, Kris?»

«Kıskandığımı da kim söylemiş? İnsan ancak sevdiğini kıskanır ve ben de seni sevmiyorum!»

Genç adamın gözlerinde dikkatli bir ifade belirmişti. «Yeter artık, Kris! Çok sinirlisin...»

«Ne olup ne olmadığımı senden dinleyecek değilim,» diye genç kız bağırdı. Bütün sinirleri, duyduğu öfkeden ayağa kalkmıştı.

«Keşke Mademoiselle Jacqueline seni şimdi görebilseydi!»

Bir de eğleniyordu Jared, ha...! Kris şu anda her şeye, hatta onun öfkelenmesine bile dayanabilirdi, ama bu sessiz gülüşlerini kaldıramıyordu. Ne yaptığını düşünmeden elini kaldırdı ve genç adamın yüzüne şiddetli bir tokat attı.

Bir an Jared'a vurduğuna inanamamıştı. Şok geçiriyormuş gibi hiç sesini çıkarmadan birkaç saniye durdu. Jared'ın çenesinde seyirmeye başlayan bir adaleyi görebiliyordu.

«Şimdi kendini daha iyi mi hissediyorsun?»

Hayır! Genç kız kendini dehşet içinde, berbat hissediyordu. Ama bunları ona söyleyecek değildi elbette! «Bana gülmemeliydin!»

«Ya gülecektim, ya da seni dövecektim.»

«Döv öyleyse!» Kris, gözlerine dolan yaşlarla öfke içinde meydan okur gibi bağırdı. «Hadi, durma! Kahretsin! Dövüş benimle!» Kris ellerini yumruk yapıp havaya kaldırmıştı, ama Jared hiç zorlanmadan genç kızın ellerini tuttu.

«Galip gelmişken bırak artık, Kris.»

Ama Kris hiçbir şey düşünemeyecek kadar öfkeliydi. «Ya bırakmazsam...?»

Jared sert gözlerle uzun bir süre genç kızı izledi. «Sana hiç unutamayacağın bir ders veririm!»

Jared birden Kris'in kollarını arkaya bükerek ona sarılınca, genç kız acıyla inledi, ama gözleri alev alev yanan bir öfkeyle parlıyordu.

«Ne tür bir cezayla karşı karşıya olduğun hakkında bir fikrin var mı?» diye son derece tehlikeli bir sesle fısıldadı Jared. Gözleri kısılmıştı ve korkunç öfkesini bastırmaya çalıştığı şimdi ortaya çıkmıştı. «Var mı?»

«Ben çocuk değilim!»

«Evet, biliyorum. Sürekli hatırlatıp duruyorsun zaten!»

«Pamela sana saldırdığında ve herkesin önünde

sarmaş dolaş olup öpüştüğünüzde hemen kendini geri çekebilirdin!»

«Pamela'nın sadece bu sahneyi yaratmak amacıyla bu oyunu oynadığı hiç aklına gelmiyor mu?»

«Cehenneme kadar yolun var!»

«Oysa bir aziz kadar sabırlı olmayı deneyebilirdin!»

Kris gülmeye benzer boğuk bir ses çıkardı. «Nedense senin de tam ters bir ün yaptığını biliyorum!»

Jared uzun bir süre sessiz kaldı. Konuşmaya başladığında sesindeki buz gibi öfkeden Kris'in bütün vücudu ürpermişti.

«Bir kanıt istiyorsun, öyle mi, Kris? Bütün bunlara neden o mu?»

Birkaç dakika her ikisi de sessiz bir savaş durumundaymış gibi birbirlerine baktılar. Sonra Jared hırsla genç kızın dudaklarından öpmeye başlayınca, Kris'in çığlığı dudaklarında boğuldu.

Kris karşılık olarak bir tepkide bulunmak istiyor, ama kıpırdanamıyordu. Bu öpüş sanki sonsuza kadar uzayıp gidecek gibiydi. Kris'in dudakları acımaya başlamıştı ve genç adamın göğsünün üzerindeki kaburgaları kırılacakmış gibi ağrıyordu.

Kıpırdanmak bir yana neredeyse soluk bile alamaz bir duruma gelmişti. Bir süre hiç kıpırdamadan durdu ve sonra Jared, hiç güçlük çekmeden onu kucağına alıp kaldırınca dehşetle inledi.

Jared yatak odasına girince yavaşça Kris'i yere bıraktı ve ceketini çıkarıp koltuğun üzerine attı. Sıra gömleğine gelmişti. Düğmelerini açmaya başladığında Kris bir anda neler olacağını fark ettiğinden gözleri dehşetle büyüdü.

«Hayır...!» Vücudundaki bütün sinirler şok geçiriyormuş gibi duyarlıydı. «Sakın...»

«Yalvarmak için artık çok geç!» Jared bir adım-

da aralarındaki mesafeyi kapadı ve Kris'in başını ellerinin arasına alarak dudaklarından öpmeye başladı.

Bu kez öfkesinden eser yoktu, ama Jared'ın dudakları baştan çıkarmaya niyetliymiş gibi hareket ediyordu. Kris ağlamak istedi, ama gözünden bir damla bile yaş akmadı.

Jared tek hareketle genç kızın giysisinin fermuarını açıp yere attı ve sonra sutyenini çıkardı. Ardından onu kucağına alıp geniş yatağa taşıdı.

Kris, Jared göğüslerini öpmeye başlayınca içinden yükselen alevi hissetti ve bir an bütün dünya gözlerinin önünden silinip gitti.

Kısa bir süre sonra duyduğu derin acıyla genç adamın omuzlarına yapıştı. Onu kendisinden uzaklaştırmak istiyor ve şok geçiriyormuş gibi soluk alamıyordu.

Jared bir an durdu ve bu kez daha yavaş hareket etmeye başladı. Acının yerini yavaş yavaş sonsuz bir zevk almaya başlamıştı.

Genç adamın omzunda yorgunluktan bitkin bir durumda yatarken sanki aradan yüzyıllar geçmiş gibiydi. Herhalde biraz uyuyup kalmış olacaktı. Gözlerini açtığında ortalık henüz karanlıktı. Büyük bir dikkatle yataktan kalktı ve banyoya geçti. Banyoyu doldurduktan sonra sıcak suyun içine girdi. Bir yarım saat kadar dinlendikten sonra çıktı, kurulandı ve ipek sabahlığını giyip oturma salonuna geçti.

Sanki günlerdir ağzına su koymamış gibi susamıştı. Buz dolabından soğuk bir su içti ve pencerenin önüne geldi. Yorgun olması gerekirken kendini garip bir biçimde enerjik ve canlı hissediyordu. Yeniden yatağa dönüp uyuyacak durumda değildi.

Pencereden kentin, gökyüzüne vuran çeşitli renklerdeki neon ışıklarını izledi. Sonra da dik-

katini, Jared'la olan ateşli münakaşaya ve arkasından olanlara verdi.

Bütün olaylara yol açan Pamela'nın davranışına karşı böylesine bir tepki göstermesinden hiç mi hiç utanmıyordu, ama iş tokat atmaya gelince... Şimdiye kadar kimseye vurmamıştı oysa!

Hafif bir ses dikkatini dağıttı ve arkasını dönüp baktığında karanlık odada kendine doğru yürüyen Jared'ın gölgesini gördü.

«Uyuyamadın mı?»

Kris birkaç kez güçlükle yutkundu. Utanıyor ve kendini zayıf hissediyordu. «Seni rahatsız etmek istememiştim,» diye mırıldandı.

Jared hafifçe gülümseyerek Kris'i kollarının arasına aldı ve parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

«Jared...» Kris'in söylemek istediği bir sürü şey vardı, ama gırtlağı kurumuş olduğundan sesi çıkamıyordu. Hafifçe dudaklarını aralayınca Jared'ın dudaklarıyla karşılaştı.

«Gel yatağa...» diye Jared kısık bir sesle fısıldadı.

Genç adamla yeniden aynı yatağı paylaşmak düşüncesi Kris'in yanaklarını al al etmişti. Jared onu kucağına alıp yatak odasına doğru yürürken kollarını genç adamın boynuna sıkıca doladı.

Bölüm On Bir

Sydney'e dönüşünden bir saat kadar sonra Kris buralardan hiç ayrılmamış gibiydi. Angela her zamanki gibi yılın sosyal etkinliklerini hazırlamak için deliler gibi koşturup duruyordu. Ama şu anda en önemli olay yılın düğünüydü! Bu konuda da Angela'nın bitmek tükenmek bilmeyen bir listesi vardı.

Sadece Louise'in yanında oluşu bu durumu dayanılır kılıyordu. Neredeyse birlikte gülüyor ve birlikte ağlıyorlardı. Angela'nın düğün için hazırlıklara koşuşturmasından dolayı başka bir şey düşünecek durumda değildiler.

Jared bir tek kere, sabahın erken bir saatinde telefon etmiş ve cuma akşamı geleceğini haber vermişti. Kris uykudan yeni uyandığı için mahmurluğu üzerindeydi ve hiçbir şey soramadan ve söyleyemeden, sadace tek heceli sözcüklerle konuşmuştu. Oysa Perth'den döndüğünden beri kafasını kurcalayan, dünyanın en önemli iki sözcüğünü söylemek için yanıp tutuşuyordu.

Cuma günü evin içi tam bir düğün havasındaydı. Sürekli telefonlar çalıyor ve bir sürü insan gelip armağanlar getiriyordu. Angela'nın kaşları çatıktı ve Suzy de her zamanki sakin durumunu koruyordu.

Sonunda ortalık öyle bir durum almıştı ki, Jared'ı karşılamak için havaalanına gitmek Kris'e sanki bir kurtuluş gibi geldi. Büyük bir sabırla bekliyor ve gelenlerin arasında o tanıdık sevgili yüzü görebilmek için çırpınıyordu.

Sonunda genç adamı gördü ve bir an tereddüt geçirdi. Kalbinin sesini dinleyip Jared'ın kollarına atılması mı gerektiğini bilemiyordu. Genç adamın son derece canlı görünümü olmasına karşın uzak bir havası da vardı. Kris bu yüzden aklından geçenleri uygulamaya koymaya cesaret edemedi. Ellerini arkasına kavuşturdu ve on üç yaşında bir küçük kız gibi kendinden hiç de emin olmayan bir ifadeyle baktı.

«Merhaba!» Bu sözcüğün sakin bir sesle söylenmesi gerekiyordu, ama içinde biriken tüm duyguların soluksuz bir çığlığı gibi çıkmıştı.

Kısa bir an Jared'ın gözleri alevlendi ve açık bir ihtirasın şiddetiyle parladı, ama sonra alaylı bir pırıltıya dönüştü.

«Gidelim mi?»

Kris ne beklediğinden pek emin değildi. Belki dudaklarını bereleyen bir öpüş...? Birkaç günden beri görüşmemişlerdi ve bu yeniden karşılaşışın bu kadar 'basit' olacağını aklına bile getirmemişti.

Jared'ın dirseğine değen eli çok hafif dokunmuştu. Ama genç kadının vücuduna elektrikler yayıyor, kalp atışlarının hızlanmasıyla tüm vücudunun bir tek kalp halinde hızla zonkladığını hissediyordu.

Porsche, havaalanı hudutlarından çıktıktan sonra bir sürü arabanın akıp geçtiği yola çıktı. Bu kalabalık trafikte Jared arabayı büyük bir ustalıkla kullanıyordu. Kris'in de yüzünden gülümsemesi hâlâ silinmemişti. Genç adamın yakınlığını ta derinlerinde hissediyor ve sakin bir şekilde oturmaya gayret ediyordu.

Double Bay'e varınca Jared arabayı hafifçe döndürdü ve park edecek bir yer aradı. Bu civarda yemek yenebilecek bir sürü yer vardı. Jared, onu kolundan tutup bir restorana sokarken genç ka-

dın hiç sesini çıkarmadı. Masalarına oturduktan sonra Jared beyaz şarap istedi ve bardakları doldurulduktan sonra kadehini kaldırıp sessizce Kris'i selamladı.

Kris, 'Acaba, seni seviyorum, desem nasıl bir tepki gösterir?' diye düşünüyordu. Ama burada nasıl söyleyebilirdi? Yine de söylemek istiyordu. Yeter ki, o ulaşılamaz karanlık gözlerin hayretle büyüdüğünü, o kasılmış çenenin gevşediğini ve dolgun dudakların sıcak bir gülümsemeyle aralandığını görebilsin!

Ayrıca sormak istediği bir takım sorular da vardı. Örneğin, balayında nereye gidecekleri... Gidecekleri yerin Kris için bir önemi yoktu, ama bavulunu ona göre hazırlamak istiyordu. Ama her şeyden önemlisi de Jared'ın, kendisini sevip sevmediğiydi.

Acaba yarın geceyi nasıl geçireceklerdi? Tıpkı birkaç gece önceki gibi Jared tüm ihtirasıyla ona sahip olmaya mı çalışacaktı yine?

Bütün bu düşünceler Kris'in iştahını kaçırmıştı. Önünde duran bu harika İtalyan yemeğine haksızlık ettiğini biliyordu, ama elinden bir şey gelmiyordu. Yemeğini yarım yamalak yiyip tatlısının da ucundan ancak bir parça alabildi.

Jared'sa gözle görülür bir keyifle yiyor, bir yandan da boşlukları saçma sapan şeyler anlatarak doldurmaya çalışıyordu. Kris bütün bu anlatılanların tek sözcüğünü bile izleyebilecek durumda değildi.

Jared, garsonun kahve önerisini reddetti ve şarabını içmeyi sürdürdü. Uzun süreden beri bu restoranda yemek yiyorlardı, ama saat henüz sekiz bile olmamıştı. Jared şarabını bitirdikten kısa bir süre sonra hesabı ödedi ve restorandan çıktılar.

Kris'in evine doğru dönecek yerde Jared bir ma-

nevra yaparak arabayı çevirdi ve doğuya doğru hızla gitmeye başladı. Genç adamın apartmanının önünde durduklarında Kris'in bütün vücudu kasılmıştı.

«Yukarı gel de bana bir kahve yap.»

Jared'ın sesinde en küçük bir duygu kırıntısı bile yoktu. Kris gözlerini arabanın ön camına dikmiş, görmeyen gözlerle caddeye bakıyordu. Reddetmek hem anlamsız, hem de boşuna olacaktı. Daha önce de genç adamın yatağını paylaşmıştı ve yirmi dört saatten az bir süre sonra da evleneceklerdi.

«Ben...» diye söze başladı, ama ne söyleyeceğini bilemediği için şaşkınlıkla sustu.

Jared kontak anahtarını çıkardı. «Sevgili Kris. Uslu bir kız gibi söz dinle ve şu arabadan in, olur mu?»

Bu sözlere karşı çıkmak Kris için pek kolay değildi ve genç adamın yanında asansöre doğru yürüdü. Jared'ı ürkütücü denilebilecek kadar yakınında hissediyordu. Küçük bir alanda genç adam çok daha heybetli duruyordu. Şu anda sakin bir görünümdeydi, ama bu heybetiyle her an saldırmaya hazırmış gibi geliyordu Kris'e.

Çatı katındaki daireye girince Kris'te bu duygu iyice güçlenmeye başladığından çaresizlik içinde hemen kendini mutfağa attı. Kahve makinesine su doldurdu, kahveyi ekledi ve fişi prize taktı.

Kendini meşgul edecek bir şeyler bulması gerekiyordu. Tepsiyi ve fincanları arayıp buldu, şekeri ve sütü çıkardı ve kahve hazır olunca da fincanlara doldurup oturma odasına taşıdı.

«Gel, şuraya otur.»

İki kişilik küçük kanepede Jared'ın yanına mı oturacaktı yani? İşte buna dayanması pek mümkün değildi. Hiç sesini çıkarmadan tepsiyi sehpa-

nın üzerine bıraktı ve sonra da en yakındaki koltuğa oturdu.

«Seni yiyeceğimden mi korkuyorsun?»

Kris kirpiklerini kısarak dikkatle genç adama baktı. Şu anda ondan şimdiye kadar hiç korkmadığı bir şekilde korktuğunu nasıl açıklayabilirdi? Üstelik ne kendi duygularına ne de Jared'a güvenebiliyordu. Belki de bütün bunlar yakında evlenecek olan her kadının ortak korkularıydı.

«Bana sadece vücudunu armağan etmekle kalmayıp, bir erkeğin eşinden isteyebileceği en değerli şeyi de veren güzel kız nerelerde?»

Kris garip sessizliğini bozmak için bir şeyler söylemek zorundaydı ve fısıltıyı andırır kısık bir sesle, «Bekaret, modası geçmiş basmakalıp bir kavram oldu artık,» diye mırıldandı.

«Senin çağdaşlarının arasında böyle düşünüldüğünden hiç kuşkum yok.»

«Sen de aynı şekilde düşünüyor olmalısın!» Bu sözler Kris'in dudaklarından durdurmaya fırsat bulamadan akıverdi ve genç adamın neşesiz gülümsemesiyle karşılandı.

«Maddesel kazançlar elde etmek için çekiciliğini kullanmaya hazır kadınlar her zaman olacaktır. Bu uygulama Havva anamız kadar eskidir.»

«Benim için özel bir şey satın almanı istediğimde bu sözlerini hatırlayacağım!» Bütün istediği genç adamın kolları arasında olmaktı, ama neden böyle kırıcı ve alaycı olduğunu bir türlü anlayamıyordu.

«Buraya gel de söylediklerini tekrar et bakalım!»

Kris bir an çok ince bir buz tabakası üzerinde kayıyormuş gibi oldu ve Jared'ın yerinden kalkıp kendisine doğru ilerlemesini büyülenmiş gibi gözlerini açarak izledi. Genç adamın istediği yere

oturmak delilik gibi geliyordu, ama kaçacak başka bir yeri de yoktu.

«Jared...»

Jared, genç kadının elindeki fincanı alıp sehpanın üzerine bıraktı ve sonra onu ellerinden tutup kendine doğru çekti.

«İstemiyorum..

«Yalancı!»

Genç adamın soluğu şakaklarını okşuyor ve saçlarının arasında dolaşıyordu. Dudakları Kris'in tüm yüzünde gezdikten sonra dudaklarını buldu. Bununla da yetinmeyip dilini, dudaklarının çevresinde dolaştırdı. Kris daha fazla dayanamayacağını hissettiğinden hafif bir inlemeyle dudaklarını araladı.

Bu öpüşün özlemini Kris günlerden beri çekiyordu. Şu anda zaman durmuş, dünya yüzünde ikisinden başka canlı kalmamıştı sanki. Ellerini genç adamın sırtında dolaştırıyor, geniş omuzları boyunca, güçlü adalelerini hissederek okşuyordu. Jared inleyerek dudaklarını genç kadının boynunda şiddetle atmakta olan damarın üzerine yapıştırdı.

Artık Jared'a zevk vermekten başka bir düşüncesi kalmamıştı Kris'in. Ona vermek istediklerinin yanında öğrenmesi gerekli daha bir sürü şeyin de bulunduğunu biliyordu.

Utanç duygusunu bir yana bırakarak kendisine sahip olması için Jared'a yalvarmasını dehşet verici buluyordu. Genç adamın kollarının arasındayken tüm kişiliğini unutuyor ve ilkel bir yaratık gibi davranmaya başlıyordu.

Şu anda da Jared'ın tenine dokunma ihtiyacıyla yandığından titrek ellerini gömleğinin düğmelerine götürdü, ama genç adam engelleyince karşı koymak istermiş gibi inledi.

«Hayır!» Jared, genç kadını bileklerinden ya-

kaladı ve kendisinden biraz uzaklaştırdı. Kris bu karşı koymanın ne demek olduğunu anlamamış gibi şaşkınlıkla gözlerini açmış, konuşamadan genç adama bakıyordu.

Jared dudaklarının arasından anlaşılmaz bir şeyler homurdanarak genç kadının başını göğsüne yasladı ve dudaklarından hafifçe öptü. Kris'in gözleri akmak isteyen yaşların etkisiyle yanmaya başlamıştı.

«Şu anda seninle sevişmek çok kolay olurdu,» diye kısık bir sesle mırıldandı. «Tanrı biliyor ya, ben de öylesine istiyorum ki... Ama bir kez yatağıma girersen seni bir daha bırakmayacağımı da biliyorum.» Hafif bir tebessüm dudaklarının kenarında belirdi ve kayboldu. «Yarının her yönüyle senin için hatırlanacak özel bir gün olmasını istiyorum.» Genç adam sustu ve dudaklarını Kris'in yanaklarında ve dudaklarında uzun uzun dolaştırdı. «İsteklerimi çok mu aptalca buluyorsun?»

Kris bu soruya cevap vermeden kendini genç adamdan uzaklaştırdı. «Şimdi beni eve mi götüreceksin yani?»

Jared'ın yüzünde yine o neşesiz gülümseme belirdi. «Evet. Onurlu niyetlerimi değiştirmeden seni bir an önce evine götüreceğim.»

«Ne gariptir ki, bu kadar onurlu bir kişiliğe sahip olabileceğini düşünemezdim,» diye Kris alayla mırıldandı. Jared'ın arabası neredeyse boş caddelerde büyük bir hızla ilerliyordu. Genç adamın karanlık ve esrar dolu bakışlarının bir an kendisine çevrildiğini fark etti.

«Öyle mi...? Bundan sonra hakkımda iyi şeyler düşünmeye başladığına memnun oldum!»

O sabah gökyüzünde bir tek bulut bile yoktu ve hafifçe esen rüzgâr insanı ferahlatmaya yetiyordu.

Kris sabahın bu erken saatlerinde Angela'yla Suzy'nin tavuklar gibi oradan oraya koşuşturmalarını gülerek izliyordu. Gerekli şeyleri belki yüzlerce kez kontrol etmişler, on dakika geç gelen çiçekçiyi azarlamışlardı. Her şey onlar için büyük bir sorun oluyordu. Terzinin yardımcısı gereğinden erken gelmişti ve üç tane berber istemiş olmalarına karşı iki kişi gelmişti! Louise, çiçekleri taşıyacak olan kızla öğle yemeğinden hemen sonra geldi. Kris'e göre o ana kadar evin içindeki tek aklı başında insan kendisiydi.

Tören adeta bir gala gecesini andırır biçimde geçmişti. Tarihi kiliseye sadece basın değil, televizyoncular da doluşmuştu. Kris'in yanında son derece sakin duran Jared hiç durmadan genç kadına gülümsemesini hatırlatıyordu.

Fotoğraf çektirme töreni de ayrı bir alemdi. Birkaç yüz kişilik bir ailenin albümünü dolduracak kadar çok fotoğraf çekilmiş ve arkasından da peri masallarını andıran bir davet verilmişti.

Kris şahane gelinliğiyle Jared'ın yanında duruyor ve birkaç saatten beri içtiği şampanyanın etkisiyle hafifçe başının döndüğünü hissediyordu. Artık Darling Point'e gidip üzerini değiştirme zamanı gelmişti.

Jared'la Kris bütün bu süre içinde bir an olsun yalnız kalmamışlardı. Herkese geleneksel veda töreni gösterisinde bulunduktan sonra kendilerini bekleyen arabaya doğru koşar adımlarla kaçtılar.

Jared park yerinden manevrayla çıkarken Kris, «Bu törenlerden hiç kurtulamayacakmışız gibi bir duyguya kapılmak üzereydim,» diye mırıldandı.

Jared, genç kadına bir göz attıktan sonra yine dikkatini yola verdi. «Çok güzel bir gelin oldun.»

Bu övgü dolu sözleri Jared'ın ağzından duyunca Kris'in kalbi bir an yerinden oynadı. «Teşekkür ederim. Sen de hiç fena sayılmazdın yani!»

Jared hızla kenti geçip doğuya doğru yol almaya başlamıştı. Kris başını koltuğun arkasına yasladı ve genç adama baktı.

«Nereye gidiyoruz?»

Jared eğilip torpido gözünden bir kaset çıkardı ve teybe yerleştirdikten sonra da sesini ayarladı. «Kapa gözlerini. Geldiğimizde ben sana haber veririm.»

Şaşılacak bir şeydi, ama Kris gerçekten de kendinden geçer gibi olmuştu. Neden sonra kolunda hafif bir dokunuş hissettiğinden gözlerini açtı ve arabanın yarı loş bir yola girdiğini gördü.

Burası çok tanıdık bir yerdi ve yavaş yavaş başını çevirip genç adama baktı. «Dağlardaki kaçak yuvana mı geldik...?»

Genç adamın gülümsemesi son derece keyifliydi. «Burada telefon bile yok. Yalnız arabada var ve onun da kendi cevap verme servisi var. Ne bir restoran, ne konuklar... Sadece biz...!»

«Giyinmeye bile gerek yok,» diye Kris ekledi ve genç adamın bakışlarını görünce kalbi deliler gibi atmaya başladı.

«Zaten fazla bir şey giyinmeni istediğimi hiç sanmıyorum!»

Kris'in dudaklarından neşe dolu bir kahkaha yükseldi. «İçeri girelim mi?»

Etraf tertemizdi ve tozun zerresi bile görünmüyordu. Buzdolabında da ikisine haftalarca yetecek yiyecek depolanmıştı.

«Yemekleri ben pişireceğim,» diye heyecanla bağırdı Kris. En sevdiği şeylerden biri de yemek yapmak ve yeni yemekler keşfetmekti.

«İşleri paylaşırız.»

Jared bara doğru yürüdü. Bir şişe şampanya çıkardı ve açtıktan sonra iki kadehe doldurdu.

«İkimize!»

Kris de kadehini genç adama doğru kaldırdı. Gözleri bir an bir düğmesi açık gömlek yakasına çarptı. Hayvansal bir içgüdüyle ona doğru çekildiğini hissediyordu. Şu anda yapayalnızdılar, ama Kris en küçük bir hareket bile yapmaktan acizdi. Onun okşayışları arasında kendini kaybetmek istiyordu, ama yine de istediği bazı duyguların yokluğundan büyük bir hüzün duyuyordu.

Belki de ilişkilerine aşk denen duygunun katılmasını ummak çok fazla şey istemek olacaktı. Bunun olabilirliğini düşünmek bile genç kadına çılgınlık gibi geliyordu. Eğer ondan emin olsaydı, 'Seni seviyorum' sözcüklerini mırıldanmak dünyanın en kolay şeyi olacaktı. Ama bu evlilikte çok farklı şeyler rol oynamıştı.

«Kafanda neler dolaşıyor acaba?»

Kris şaşkınlıkla gözlerini açtı ve sonra genç adamın ruhunu okuyan bakışlarını görünce kirpiklerini yere eğdi. Jared, kadehi Kris'in titreyen parmakları arasından aldı ve kendisininkiyle birlikte sehpanın üzerine bıraktı.

Sonra genç kadını çenesinden tutarak başını kaldırdı. Kris bu delici bakışların etkisiyle ağlamak istiyor, genç adamın parmaklarından vücuduna yayılan sıcaklığın etkisiyle kalbinin deliler gibi atmaya başladığını Jared'ın duymasından korkuyordu.

«Daha şimdiden pişmanlıklar mı başladı?»

«Yooo... Ne münasebet,» diye Kris hemen karşı koydu ve gülümsemeyi bile başardı.

«Bunu duyduğuma memnun oldum.»

Jared'ın neler hissettiğini anlamak mümkün değildi. Gerçekten mi kendisiyle ilgileniyordu, yoksa yatmak için fırsat mı yaratmaya uğraşıyordu?

Belki yatmak en iyi çareydi. Jared'ın kollarının arasında kendini unutur ve bu büyüye kapılıp giderdi.

«Çok yorucu bir gündü,» diye yavaşça mırıldanarak Jared'dan uzaklaşıp hole doğru yürüdü.

Yatak odasına girince pencereyi açtı ve durgun havada gecenin seslerini dinledi. Ana caddeden çok uzakta olduğu için doğanın tüm seslerini duyabiliyordu. Rüzgârda sürüklenen kuru yaprakların hışırtısı bu sessiz ortamın solistleri gibiydiler. Küçük yaratıklar, küçük sesleriyle sanki Tanrıya yakarıyorlardı. Ta uzaklardan, yakındaki kasabanın ışıkları koyu lacivert gökyüzünde ışıktan yollar çiziyorlardı.

Kris içini çekerek perdeyi kapadı. Bu hışırtılı ses Jared'ın içeri girişini maskelemişti. Arkasını dönüp de genç adamı görünce irkildi.

«Bavullarımız.»

Elbette! Nasıl da unutabilmişti...!

«Sen bu banyoyu kullan. Ben, ihtiyacım olan şeyleri diğerinden alırım.»

Konuşmak gereksizdi sanki ve Kris başını sallayarak Jared'ın çantasını alışını izledi. Genç adam, çantayı açtı, içinden bir tuvalet çantası çıkardı ve sakin adımlarla odadan çıktı.

Jared daha önceleri de birçok kez böyle davranmıştı, ama Kris yine de utangaç bir gelin gibi kendini bir garip hissediyordu. Oysa daha birkaç gün önce hiçbir suçluluk duygusuna kapılmadan kendini Jared'ın kollarına atmıştı. Gerçekten de mantıksız davrandığının farkındaydı.

Çantasından gerekli şeyleri aldı ve banyoya geçti. Ilık duş sinirli gerginliğini biraz olsun yatıştırmayı başarmıştı. İyice kurulandıktan sonra dantel ve ipek karışımı geceliğini giydi. Aynada solgun tenini görünce yüzünü buruşturdu ve açık sarı saçlarını pırıl pırıl parlayana kadar fırçaladı.

Makyajsız yirmi bir yaşından çok daha küçük gösteriyordu ve iri gözlerinin derinliklerine hüzün dolu bir ifade yerleşmişti.

Kahretsin! Bu işi hiç beceremeyecekti galiba! Birkaç dakikaya kadar Jared kapıya gelecek ve neden bu kadar uzun süre banyoda kaldığını soracaktı. Belki de aniden beliriveren bu utangaçlığıyla da alay bile ederdi. Oysa şu anda böyle mahçup durmanın zamanı değildi.

Fikrini değiştirmesine fırsat vermeden banyonun kapısını açtı ve dışarı fırladı. Jared'ı yatağın kenarında oturur görünce gözleri şaşkınlıkla açıldı.

Jared, Kris'in kalbini durduracak gibi birkaç dakika onu süzdükten sonra yumuşacık bir sesle, «Gel buraya,» diye fısıldadı.

Tavandaki avizeyi söndürmüştü ve sadece baş ucu lambası odaya tatlı bir ışık yayıyordu. Jared, siyah ipek sabahlığıyla iyice esrarlı bir havaya bürünmüştü ve gözleri şeytansı bir ifadeyle parlıyordu. Kris bütün vücudunun titremeye başladığını fark etti.

«Hiç sanmıyorum.»

Genç adamın dudakları bir gülümsemeyle büküldü. «Çok kolay! Sadece ayağının birini, diğerinin önüne koyacaksın!»

Kris, sarsılan bacaklarının vücudunu taşıyabileceğinden kuşkuluydu. Titrek bir sesle, «Belki de gelip beni alman gerekecek,» diye karşılık verdi.

«Almamı istiyor musun?»

'Bana sarılmanı istiyorum,' diye Kris sessizce bağırdı. 'Ve kendimi ihtiras duyguları içinde kaybedip aşkın hiç de önemli olmadığını hissetmeme yardımcı ol!'

«Lütfen...!» Bu ancak duyulur ses Kris'e mi aitti acaba?

Jared yerinden kıpırdamadan elini uzattı ve

Kris birkaç titrek adım atarak elini yavaşça Jared'ın eline koydu.

Jared onu hafifçe çekince bacakları birbirine değdi. Ona dokunmak tutkusu Kris'in bütün benliğini sarıyordu, ama yine de durdu, bekledi. Alayla karşılanacağını düşündüğünde içini kemiren derin ihtiras duygusu anlaşılmasın diye kirpiklerini yere eğdi.

«Sana vermek istediğim bir şey var.»

Kris şaşkınlıkla gözlerini açtı. Jared komodinin üzerinde duran mücevher kutusunu alıp kendisine verince bir an soluksuz kaldığını hissetti.

Duygularını sözle ifade etmekten acizdi. Titreyen parmaklarıyla kutuyu açtı. Siyah kadifenin üzerine altından bir kalp yerleştirilmişti.

«Açsana,» diye genç adam yavaşça mırıldandı. Kris kalbi açtığında etrafı pırlantalarla çevrili bir yakut görünce heyecanla soludu.

«Arkasını çevir.»

Kris gömük yazıların üzerinde parmaklarını gezdirdi ve okurken gözleri yaşlarla doldu. 'Krista... Aşkım, her şeyim, tek eşim...'

Jared, genç kadının elinden kalbi aldı, kapadı ve incecik zinciri Kris'in boynuna geçirdi.

Kris'in gözünden damlayan bir tek gözyaşı damlası genç adamın elinin üzerine düştü ve sonra bir başkası ve sonra diğerleri... İçinde biriken tüm duygu zenginlikleri bu yaşlarda gizliydi sanki.

«Seni seviyorum,» diye fısıldadı ve genç adamın yüzünü okşadı. «Her zaman sevdim ve ölene kadar da seveceğim...»

«Biliyorum.» Jared, genç kadının parmaklarını birer birer öptü ve sonra da dudaklarını avcunun içine bastırdı. Yavaş yavaş başını kaldırıp baktığında gözlerinin derinliklerindeki sıcaklık Kris'in tüm vücudunu kavurmaya yetmişti.

«Son beş yıl bir cehennem hayatı yaşadım. Bek-

liyordum… Sabırla büyümeni bekliyordum. Bana karşı duygularının değişeceğinden korkuyordum. Seni sevmek ve bu sevgiyle de başka herhangi bir şeyin duygularına sızmasına engel olmak istiyordum.» Genç adamın dolgun dudaklarında hüzünlü bir gülümseme belirmişti. Bu zayıflığını ifade etmekten sanki hoşnutsuzluk duyuyordu.

Jared'dan emin olmanın verdiği bir cesaretle Kris yavaşça başını eğdi ve dudaklarını genç adamın dudaklarının üzerinde dolaştırdı. Ama yine de titremekten kendini alamıyordu.

Birkaç dakika Jared kendini tümüyle genç kadına bıraktı, ama sonra sıkıca sarılarak Kris'in duygularına yürekten cevap vermeye başladı. Kris bu öpüşün etkisiyle iyice kendini kaybetmiş ve kendini Jared'ın kollarına teslim etmişti.

Sonunda genç adam dudaklarını çekince Kris kendini kaybetmiş bir durumda genç adamın omzuna yaslandı. Jared'ın duyduğu ihtirasın gücüne şaşmış ve büyülenmişti.

Jared büyük bir dikkatle Kris'in geceliğinin askılarını çözdü ve omuzlarından aşağı bıraktı.

«Sevgili, tatlı Kris'im benim… Çok uzun yıllardan beri sana duyduğum özlemi anlatmama sözcükler yetmez. Yaşamımın her anında seni sevdim, seni istedim ve sana ihtiyaç duydum. Bütün o özlem dolu günleri ve geceleri unutabilmek için, ölene kadar seni her gün aynı güçle sevmeme izin verecek misin?»

Kris'in gözlerinin derinliklerinde tüm sevgisinin bir yansıması görüldü ve hiç çekinmeden genç adamın boynuna sarıldı.

«Evet… Evet…! Şu andan başlayarak…» diye fısıldadı. Geçmişin tüm karanlıklarına karşın sevgi dolu günlerin onları beklediğini biliyordu.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşıması Zorunlu Değildir.

………*SON*……..

Beyaz Dizi

Karşısındaki ayna kusursuz olduğunu söylüyordu.

Kris de zaten kusursuz bir genç kız olmak için eğitim görmemiş miydi? Üvey annesi Angela ve 'velisi' Jaret, onun, yaşadıkları yüksek sosyete ortamına uygun olarak yetiştirilmesi için servet harcamışlardı. Şimdi de Kris'den beklenen Jaret'la evlenmesiydi. Muazzam bir servetin mirasçısı olan iki gencin evlenmesinden daha mantıklı ne olabilirdi? Kris'in duygularıysa söz konusu bile değildi ve aklı başında bir genç kız gibi bunları bastırmasını bilmeliydi.

Gelişim Yayınları **800 TL.** (KDV dahil)